

సనాతన సౌరభి

మార్చి 2020

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాల వార్షిక సాంస్కృతిక క్రీడోత్సవం, 2020 జనవరి 11

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 63

సంచిక 3

మార్చి 2020

ప్రచురణ తేదీ

ఫిబ్రవరి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. 'పరులు పరులు కాదు, పరమాత్ముడేయగు'	శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ	6
3. దివ్యత్వానికి సన్నిహితం చేసేది నిష్కామ కర్మ	అవతారవాణి	7
4. ఉగాది సందేశం	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	15
5. సేవాప్రసాదం జన్మజన్మల తపఃఫలం	డా॥ కె. నరసింహన్	17
6. 'పాగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదవేమొ...'	డా॥ శివారెడ్డి	22
7. జ్ఞానమార్గం తానెవ్వరని...(చివరి భాగం)	ప్రొ॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	23
8. దర్శనం - అంతర్దర్శనం - ఆత్మావలోకనం	ప్రొ॥ సి. పద్మావతమ్మ	25
9. ఆధ్యాత్మిక జీవనమే శాంతికి సోపానం	కుప్పం విజయమ్మ	29
10. భక్తి - ప్రపత్తి	బి.వి.ఎన్. సాగర్	30
11. పూర్ణుడవు నీవు (కవితాంజలి)	భువనచంద్ర	32
12. అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు - 3	పి.వి. చలం	33
13. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	37

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

రామోక్తార్థోన్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 73వ భాగం)

ఆ వేటుతో కొంత జ్ఞానముకూడా కలిగి, కదలలేని స్థితిలో కూర్చొని, చేతులు జోడించుకొని, “ఓయీ ఆశ్చర్యరూపుడా! పూర్వము రావణునకు బ్రహ్మదేవుడు వరములనిచ్చి నిష్క్రమించు సమయమున నన్ను చూచి, ‘ఓ లంకిణీ! యెప్పుడు నీవు వానరుని గ్రుద్ధువలన వ్యాకులము చెందెదవో, నీ బలము నిర్వీర్యమగునో, నీ శక్తి నశించునో, అప్పుడే రావణునకు మరణకాలమాసన్నమగునని తెలిసికొనుము. ఇంతేకాదు, ఆ వానరుడు భగవత్ కార్య నిమిత్తమై, దైవాజ్ఞను శిరసావహించి లంకలో ప్రవేశించును. అతని రాక లంకలోని రాక్షసుల హతమార్పుటకే అన్న సత్యమును గుర్తించు. ఆనాటి నుండి రాక్షసుల వినాశకాలమాసన్నమయినదని తలంచు’ అని పలికెను.

“కనుక ఓ వానరా! నేను యెంతయో పుణ్యాత్మురాలను. నా దృష్టి పవిత్రమాయెను. భగవంతుడు పంపిన దూతను చూడ

గల్గితిని. అంతేకాక, ఆ దూత హస్తముచే నా శరీరము పావన మాయెను. ఆహా! ఆ గ్రుద్ధు ఎంత హాయిగా వున్నది, యెంత తీయగ వున్నది!” అని హనుమంతుడు కొట్టిన స్థానమును సారెసారెకూ నిమిరుకుంటూ యెంతో ఆనందించుచుండెను.

లంకిణి మాటలను లెక్కచేయక, వర్ణనలకు పొంగక, దూషణలకు క్రుంగక రామనామమును స్మరించుచూ హనుమంతుడు లంకలో ప్రవేశించెను. ఈ లంకలో జానకి వృత్తాంతము చెప్పువారెవరు అని హనుమంతుడు తనలో తాను తలంచుచూ, సీతను గుర్తించుటెట్లు అని సూక్ష్మరూపముతో వృక్షములపై వుండి బజార్లలో అటు ఇటు తిరుగు భయంకర రాక్షసులను గుర్తించుచూ వారల కంటబడక యెన్నెన్ని విధములుగనో ప్రవర్తించుచు ఉండెను. ఇంతలో హరిమందిరము వంటి గృహము నొకదానిని చూచెను. దానికి ముందూ వెనుకా తులసీ వనము వేయబడి వుండెను. ముఖద్వారముపై హరి నామము వ్రాయబడి వుండెను. ఆ గృహము సాక్షాత్ దైవ నిలయముగనే కనుపించెను. “ఏమి ఈ వింత! లంకలో ఏమిటి, హరినామము వ్రాయబడుటేమిటి! అది యేదో పవిత్రమైన గృహమువలె నున్నది” అని యెవ్వరికీ తెలియనిరీతిగా సూక్ష్మరూపమును ధరించి ఆ భవనముపై కూర్చొని లోనికి తొంగిచూచెను.

అప్పుడే పడకనుంచి అటు ఇటు పొర్లుతూ ఒక వ్యక్తి హరినామమును స్మరించుచూ లేచెను. ఆ మాటలు వినగానే హనుమంతునికి పరమానందమాయెను. లంకలో సయితము హరినామము తలంచువారున్నారను సంతోషము కలిగి కొంత దైర్యముతో విచ్చలవిడిగా సంచరించ మొదలిడెను. ఇతనెవరో

సత్పురుషునివలె కనిపించుచున్నాడు. ఇతనిని ఆశ్రయించిన తల్లి సీత జాడలు తెలియగలవని కూడా తలంచెను. అంతేకాక, నేను హరిదాసుడను. ఇతనూ హరిదాసుడు. మా యిరువురికి స్నేహము సులభముగా యేర్పడగలదు అని పూర్ణదైత్యముతో తన ఆకారమును మార్చుకొని ఒక బ్రాహ్మణుని వేషముతో విభీషణుని యింటిలో ప్రవేశించెను. ఆ బ్రాహ్మణుని చూచి విభీషణుడు ఈ నూతన బ్రాహ్మణుడెవరోనని కొంత యోచించి, యెవరైననేమి, బ్రాహ్మణుడు కదా! అని అతనికి నమస్కరించెను. అంత హనుమంతుడు సంభాషణ ప్రారంభించెను.

విభీషణుడు ఆ బ్రాహ్మణుని చూసి, “స్వామీ! తమ రెవ్వరు? యెక్కడి నుండి యేతెంచితిరి? వీధులలోని రాక్షసులను యేరీతిగా తప్పించుకోగలిగితిరి?” అని అనేకవిధముల రాక్షసుల చర్యలను వర్ణించుచూ, హనుమంతుని దైత్యసాహసములను వర్ణించుచూ వచ్చెను. హనుమంతుడు, “నేనొక హరిదాసుడను, నా పేరు హనుమంతుడు. రామచంద్రుడు పంపగా వచ్చిన దాసుడను” అని రాముని గుణగణములు వర్ణించెను. ఆ మాటలు వింటూ వుండినంతసేపు విభీషణుని కంటినుండి ఆనందధారలు ప్రవహించెను. “నేడెంత సుదినము! నాదెంత భాగ్యము, తెల్లవారగనే ఇట్టి శుభవార్త వినగలిగితిని!” అని తనలో తాను ఉప్పొంగిపోవుచుండెను.

ఈ దృశ్యమును చూచి హనుమంతుడు రామానుగ్రహమేనని తలంచి ఈ భయంకరమైన లంకలో ఇట్టి నిర్భయుడైన హరిదాసుడు కూడా ఒకడున్నాడు కదా అని తలంచి, “అయ్యా! మీరీ లంకలో ఎట్లు జీవించుచున్నారు? బ్రతుక గలిగినారు?” అని ఆ విభీషణుని ప్రశ్నించగా, విభీషణుడు, “అంతా దైవకృప. ఎంత కాలము జీవించాలని తాను సంకల్పించునో అంత కాలము జీవించక తప్పదు. ప్రకృతికి ప్రభువైన దేవుని

నామమును ఎవ్వరూ ధిక్కరించలేరు, మార్చలేరు. దంతముల మధ్య నాలుక జీవించుటలేదా? ఇది ఎవరి సంకల్పము? కాన నా బ్రతుకునకై మీరు ఆశ్చర్యపడనక్కరలేదు. మీరు ఏ పని బూని ఇచ్చుటకు వస్తారో విన్నవించుడ”ని చేతులు జోడించి ప్రార్థించెను.

ఇట్టి సజ్జన సాంగత్యము ఏదో ఒక ఘనకార్యసిద్ధి చేకూర్చును అని అనేకవిధముల చక్కని మాటలాడుచున్న విభీషణుని చూచి హనుమంతుడు తనలో తాను పొంగిపోవుచూ క్షణక్షణమునకూ, ‘రామా రామా’ అని పలుకజొచ్చెను. ఇట్టి మిత్రుని చెంత నేనిక ఎట్టి గుట్టును పెట్టుకొనుట మంచిది కాదని తలంచి, మనస్సు విప్పి మాట్లాడుట మంచిదని ఎంచి, “అయ్యా, మీ పేరేమి? ఈ లంకలో మీరేమి చేయుచున్నార”ని వినయముతో ప్రశ్నించిన హనుమంతుని వాక్యములకు విభీషణుడు, “అయ్యా! నేనొక దౌర్భాగ్యుడను, రావణుని సోదరుడను, నా పేరు విభీషణుడు. స్వేచ్ఛగా హరినామము చేయలేని దుస్థితిలో వున్నాన”ని చెప్పగనే, హనుమంతుడు తన కోర్కె తీరినదని తలంచి, ఒక గంతు వేసి, “నేను రామదూతను, సీతాన్వేషణ నిమిత్తమై లంకలో ప్రవేశించితిని”ని చెప్పెను.

విభీషణుడు హనుమంతునొక నమస్కారము చేసి, “అయ్యా, నా రాముడెక్కడ? అతనిని నే దర్శించ వీలగునా! నా ప్రభువు కార్యనిమిత్తమై వచ్చితివా? ఆహా, నీవెంత ధన్యుడవు, పుణ్యుడవు! అతనిని చూచునట్టి ఉత్తమ గుణములు నాలో లేకపోయె కదా! నా వంశము రాక్షసవంశము, ఎట్టి సాధనలూ చేయలేదు. తపస్సు చేయునంతటి స్వతంత్రుడను కాను. ఏ అధికారమూ లేని నన్ను రాముడు చూచునా? అతని అనుగ్రహమును నేను అందుకొనగలనా?” అని రామదర్శనార్థమై విలపించుచున్న విభీషణుని పరితాపము హనుమంతుని హృదయాన్ని ద్రవింపజేసెను.

అందులకు హనుమంతుడు, “విభీషణా! రామచంద్రుడు నీ హృదయమును మాత్రమే చూచును కాని, నీ వంశ కుల మత సాధనాది అంగములను చూడడు. భావప్రియుడు శ్రీరాముడు, నీ భావశుద్ధికి తప్పక అనుగ్రహించును, దర్శనమిచ్చును, విచారింపకుము. ఈ విషయమున నాకు నేనే సాటి. నేనా కోతిజాతికి చెందినవాడను; చంచలత్వమునకు పుట్టినిల్లు, పెట్టిన పేరు! వేదశాస్త్రాలు నాకేమాత్రము తెలియవు. తపస్సు ఎట్టిదో నేనెఱుగను. జప ధ్యానాలు నే చేయలేదు. మరి నన్నెట్లు అనుగ్రహించెను? నాలోని భావమును, ప్రేమను మాత్రమే చూచి నన్ను చెంత

చేర్చుకొనెను. అటులనే నీ భావమును, ప్రేమను మాత్రమే చూచి అనుగ్రహించును. ధైర్యముగా ఉండు” అని విభీషణుని అనేక రకముల ఓదార్చెను.

అనంతరము విభీషణుడు సీతనుగురించి హనుమంతునికి సవివరముగా తెలిపెను. సీతను చూచునంతవరకు నాకెట్టి ఆహార పానీయములు వలదని హనుమంతుడు ముందుకు పోవ చూచెను. విభీషణుడు హనుమంతుని కొంత శాంతపరచి, అవసరపడుట మంచిది కాదని, లంకలోని మర్మము లన్నియు విడివిడిగా హనుమంతునికి తెలిపి, వెళ్ళుటకు అనుమతి నిచ్చెను.

(సశేషం)

శ్రీ సత్యసాయి పద్యసుధ:

‘పరులు పరులు కాదు, పరమాత్ముడేయగు’

ప్రక్కనున్నవాని డొక్కమాడుచునుండ
నిక్కి పొట్టనిండ మెక్కువాడు
నిశ్చయముగ కాదు నిజమైన మనుజుడు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట.

పూలమొక్కలు నాటిన పూలు పూయు
ముండ్ల మొక్కలు నాటిన ముండ్లు పడును
మంచిచెడ్డలు ఇవ్విధి నుండు జగతి
ఎట్టి భావమో ఫలితము నట్టెయుండు.

పనులయందలి పాపపుణ్యములబట్టి
అనుభవము దీర జీవులు అవని బుట్టు
కనుక సత్కార్యములు చేయగల్గిరేని
దైవమే తోడుగానుండు ధరణియందు.

పాలు చిలికిన వెన్నను బడయవచ్చు
నీరు చిలికిన తప్పక నిప్పు వచ్చు
పనికిమాలిన మాటల విలువ సున్న
మరువబోకుడిటువంటి మంచి మాట.

పరులను నిందింప పాప ఫలంబబ్బు
విడువదెన్నటికిని విశ్వమందు
పరులు పరులు కాదు, పరమాత్ముడేయగు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట.

పరులు దూషింప నీవును వారివలెనె
తిరిగి దూషింప నీదు ఆధిక్యతేమి?!
ఏది తప్పని నీవు ఎఱిగినావో
దాని చేయకయుండుటే ధర్మపథము.

పరులు నిందజేయ బాధపడవద్దు
నిన్ను పరులు పొగడ నీల్గవద్దు
కలిమి లేకయున్న భేదమొందగవద్దు
ఉన్నదొకడే నీకు కన్న తండ్రి.

పలికి బొంకనివాడె పో పండితుండు
ఆడి తప్పని మనుజుండె అర్చకుండు
ఆశ వదలినవాడె పో ఆత్మబలుడు
సత్యమును తెల్పు మాట ఈ సాయిమాట ❖

దివ్యత్వానికి సన్నిహితం చేసేది నిష్కామ కర్మ

“మానవుడు ఏ పని చేసినను నిష్కామ బుద్ధితో చేయవలెను. సకామ కర్మ దుఃఖమిశ్రితమైన సుఖలేశము నిచ్చును. నిష్కామ కర్మ కేవలము సుఖమునే ఇచ్చును. ఆకాశమునుండి పడు వానచినుకులకు జన్మస్థానము సముద్రము. కనుక, అవి అన్నియు మరల జన్మస్థానమును చేరుకొనుటకు అభిలషించును. కానీ అన్నియు చేరజాలవు. ఒక మహానదీ ప్రవాహములోకి జాలువారినవి మాత్రమే ప్రవాహ మార్గమున సముద్రములో చేరుకొనును. అట్లే, సృష్టిలోని జీవులలోనూ నిష్కామకర్మ మార్గమున పోగలిగినవారు మాత్రమే పరమాత్మను చేరుకొనగలరు” అని ఉద్బోధించారు భగవాన్. నిష్కామకర్మ వైశిష్ట్యమును, నిజమైన భక్తుల లక్షణమును పరమాద్భుతంగా వివరించే ఈ క్రింది దివ్యోపన్యాసం 1960వ దశకంనాటిది:

“జాతి భేదములేక జనుల కాశ్రయమిచ్చి
సర్వసమత్వంబు చాటు తరులు
తనువుపై మనకింత తమకంబు వలదంచు
చలి ఎండ వానల సైచు గిరులు
రేపు మాపటికంచు వాపోవవలదంచు
విహగముల్ సంతృప్తి విద్య గఅపు...
ప్రాణి సుజ్ఞానమార్జింప ప్రకృతి యొకటే
పాఠశాల - శ్రీపతి ఉపాధ్యాయుడు కాడె”

నిష్కామ కర్మ అనేది ప్రకృతి సహజ లక్షణమని నిరూపణ చేయడం ఈ పద్యముయొక్క లక్ష్యము. ఏ వృక్షమైనా తన ఛాయను ఆశించి వచ్చిన వృక్షియొక్క జాతి, మతములను ఏమాత్రం విచారణ సల్పదు. ఎట్టి మానవునికైనా సమభావముతో, శాంతమైన హృదయముతో చల్లదనాన్ని అందించే తరువులు నిష్కామ కర్మకు మొదటి స్వరూపములు.

పర్వతములు ఎంత ఎండనైనా, చలినైనా, గాలినైనా, వర్షమునైనా సహించుకొని అన్నింటియందు సమత్వము వహించి, తమ సహన గుణాన్ని లోకానికి చాటుతున్నాయి.

మానవుడు ధనమును ప్రోగుచేయవలెనని, తిండి తీర్గాదులను అభివృద్ధిపరచుకోవలెనని కొన్ని భ్రాంతులతో ప్రయత్నాలు సల్పుతుంటాడు. పక్షులు మాత్రం రేపటి

కోసం చింత చేయకుండా ఆకలైనప్పుడు ఆహారమును సంపాదించుకొని సంతృప్తిగా జీవిస్తుంటాయి. “భిక్షాన్నం దేహరక్షార్థం వస్త్రం శీతనివారణం” ఆహారంకోసం మనము పుట్టలేదు, మనకోసం ఆహారం పుట్టింది. అదేరీతిగా, విద్య జీవితముకోసమేకానీ, జీతముకోసం కాదన్న సత్యాన్ని మనం గుర్తించాలి.

తెర వెనుకనున్న సూత్రధారిని చూడాలంటే...

మానవుడు ఏ పని చేసినప్పటికీ ఎవరి నిమిత్తమై చేస్తున్నాడు? ఏ ఫల నిమిత్తమై చేస్తున్నాడు? ఆ ఫలమువల్ల తాను అనుభవించే సుఖము ఏమిటి? అనే విషయాన్ని లోతుగా విచారణ సల్పాలి. కేవలం 'కీ' ఇచ్చిన బొమ్మ అడినట్లుగా, 'కీ' ఇచ్చిన గడియారము తిరిగినట్లుగా మానవుడు ఏవో కొన్ని కర్మలు ఆచరిస్తున్నాడు.

“తై తై తై తై తై బొమ్మా,

దీని తమాష చూడర తోలుబొమ్మా”

భగవంతుడే అందరియందు చేరి, ఈ తోలుబొమ్మలను అడిస్తున్నాడు. అడించే కర్తకోసమే ఈ కర్మలుగానీ, మరొక వ్యక్తికోసమో, ఫలముకోసమో, ప్రకృతికోసమో కాదు అనే విశ్వాసమును సంపూర్ణముగా హృదయమునందు స్థిరము చేసుకున్న వ్యక్తియే సరియైన నిష్కామకర్మపరుడు అని చెప్పటానికి వీలవుతుంది.

**జీవుడున్న దేహములో హృదయమందు దేవుడుండు
రెండుకూడి ఆటలాడి ఒకరినొకరు వీడుచుండు
బొమ్మలాట అడించే సూత్రధారి ఒకడు కలడు
మంచిచెడ్డ బొమ్మలుండి ఒకటియందు రెండు ఉండు**

తెర వెనుక నుండి బొమ్మలను అడించే సూత్రధారి తెర ముందుకు రాలేడు. సూత్రధారి తెరముందుకు వచ్చేనా, ఆ నాటకమే వ్యర్థమైపోతుంది. ఈ లోకమనేది ఒక తెర. జీవరాసులే బొమ్మలు. అందరినీ అడించే సూత్రధారి తెర వెనుక ఉంటాడు. బొమ్మలు మాత్రమే ముందుకు వస్తుంటాయి. సూత్రధారిని దర్శించాలని అభిలషిస్తే మీరు తెర వెనుకకు పోవాలి. తెర వెనుకకు పోగలిగేవాడు ఎవరు? అడించే సూత్రధారికి సన్నిహిత బంధువుగానో, మిత్రుడుగానో ఉన్న వ్యక్తికే ఆ తెర వెనుకకు ప్రవేశం కల్పిస్తాడేకానీ ఇతరులను తెర వెనుక చేర్చుకోవటానికి వీలుండదు. సూత్రధారితో అట్టి సన్నిహిత సంబంధమును పెంచుకొనే నిమిత్తమై చేసే ప్రక్రియలే నిష్కామ కర్మలు.

శిక్షణ, రక్షణలు జరిపేది మీ కర్మలే!

పరమాత్ముడు దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ జరుపుతున్నాడని కొంతమంది మహాపండితులు బోధిస్తుంటారు. కానీ,

పరమాత్ముడు గుణాతీతుడు. శిక్షణ, రక్షణలు జరిపేది మీ దుష్కర్మ, సత్కర్మలే. మిమ్మల్ని బాధపెట్టేవి మీ దుష్కర్మలే, మీకు ఆనందము నందించేవి సత్కర్మలే. నొసటి వ్రాతను వ్రాసుకొనేది మీరే, తుడుచుకొనేది మీరే. దుష్కర్మలచేత మీ నొసటివ్రాత ఏర్పడుతున్నది. సత్కర్మల చేత ఆ వ్రాత తుడిచివేయబడుతున్నది. ఈప్రకారం చూస్తే, పరమాత్ముడు కేవలం సాక్షిభూతుడనేది సంపూర్ణముగా వ్యక్తమవుతున్నది. కాన, పరమాత్మయొక్క దివ్యశక్తులను, గుణాతీతతత్త్వమును అర్థము చేసుకొన్నప్పుడు, అతనికి గుణములను ఆపాదించటం విరుద్ధమైన తత్త్వముగా మనకు గోచరిస్తుంది.

ఏ సేవ చేసినా మనం పరమాత్మ ప్రీత్యర్థంగా చేస్తున్నా మనడం లోకసహజం. పరమాత్ముని సంతోషపరచే నిమిత్తమై నీవు కర్మలనాచరిస్తున్నావంటే, పరమాత్మునికి సంతోషము లేకపోతే కదా నీవు సంతోషమును కల్పించటానికి పూనుకోవడం. ఆయన సచ్చిదానంద స్వరూపుడు; నిత్యానంద యోగానంద అద్వైతానంద స్వరూపుడు. అలాంటివానికి నీవిచ్చే సంతోషం ఎంతమాత్రం?! నీవే గనుక పరమాత్ముని సంతోషపరచే శక్తిసామర్థ్యములుగలవాడవైతే మరి నీవెందుకు ఆ సంతోషాన్ని అనుభవించలేకపోతున్నావు? “బ్రహ్మ విద్ బ్రహ్మైవ భవతి”, పరమాత్మునియందు లీనమైనప్పుడే ఆ పరమాత్మతత్త్వమును పూర్తిగా అర్థము చేసుకోగలవుగాని, పరమాత్ముకు అతిదూరముగా ఉంటూ నీవు పరమాత్మ విషయమును అర్థము చేసుకున్నానని చెప్పుకుంటే, అవి వ్యర్థమైన మాటలే!

ఒక రాజు చెంత ఒక నౌకరు పనిచేస్తుంటాడు. “నేను రాజు సేవకుడను” అంటాడు. తన కాలాన్ని రాజుయొక్క సేవకు అంకితము చేస్తున్నాడుగాని, చిత్తమంతా తన సుఖ సంతోషాలపైనే పెట్టుకున్నాడు. విత్తముకోసమే రాజుకు సేవలు ఆచరిస్తున్నాడు. మరి ఇతను రాజు భక్తుడా? లేక, సంసార భక్తుడా? చక్కగా విచారణ చేస్తే సంసార భక్తుడేగాని రాజు భక్తుడు కానేరడు. సేవ రాజుకు, ఫలము సంసారమునకు! “మనస్వేకం వచస్వేకం కర్మణ్యేకం మహాత్మనాం”, మనోవాక్కాయకర్మల ఏకత్వము

ననుభవించటమే నిష్కామకర్మయొక్క తత్వం. ఫలము లేని కర్మ లోకంలో ఉండదు. కానీ, ఫలాపేక్షతో కర్మలు ఆచరించక, “ఇది నా కర్తవ్యము, నా లోపలున్న దివ్యశక్తి ఆడించే ఆటలు ఇవి” అని దృఢముగా విశ్వసించినప్పుడే, దోషమునకు స్థానము లేకుండా ఆనందమును అనుభవించటానికి అవకాశము ఉంటుంది.

జ్ఞాని అంటే ఎవరు?

ఈ దృశ్యకల్పితమైన స్వరూప లక్షణాలను మాత్రమే మనము యథార్థములని భావించకూడదు. విరాగులమని చెప్పుకునేవారు లోకమునకు దూరముగా ఉన్నట్లు కనిపించవచ్చుకానీ, లోపల వాళ్ళు లోకవాసనలతో నిండి ఉండవచ్చును. మహాజ్ఞానులుగా ఉన్నవారు కేవలం లోకకల్యాణ నిమిత్తమై, లోకోద్ధార నిమిత్తమై లోకముతో సన్నిహిత సంబంధము కలిగి ఉన్నట్లు కనిపిస్తారేగాని లోపల మాత్రం వారికి ఏవిధమైన సంబంధమూ ఉండదు. కమలము జలములోనే ఉంటుంది కానీ, ఒక్క చుక్కయినా తనయందు చేర్చుకోవటానికి ఇష్టపడదు. జ్ఞానులైనవారి హృదయము కమలంతో పోల్చదగినది. కనుక, వారు ప్రపంచమనే జలములో ఉన్నప్పటికీ, దానిని ఏమాత్రము హృదయమునకు చేర్చని వైరాగ్యస్థితిని అనుభవిస్తుంటారు. కనుక, మనము లోక సామాన్యమైన దృశ్యమును చూసి, ఇతను జ్ఞాని అనీ, ఇతను విరాగి అని నిర్ణయించటానికి వీలుకాదు.

జ్ఞాని అంటే ఎవరు? పరమాత్ముని స్వభావం జ్ఞానమని కొంతమంది చెబుతారు. అది సత్యము తెలియనివారు చెప్పే మాట. పరమాత్ముని స్వభావం కాదు, జ్ఞానమే పరమాత్ముడు. ఈ విషయాన్ని చక్కగా తెలుసుకోవాలి. “జ్ఞానము కావాలి, నాకు జ్ఞానము కావాలి” అంటే నీవు పరమాత్ముడవు కావాలి. జ్ఞానము వేరు, పరమాత్ముడు వేరు కాదు. “జ్ఞానాదేవతు కైవల్యం” అన్నారు. “సత్యం జ్ఞానం అనంతం బ్రహ్మ” అన్నారు. జ్ఞానం బ్రహ్మయే. సత్యం బ్రహ్మయే. అనంతం బ్రహ్మయే. ఆ బ్రహ్మస్వరూపమైన జ్ఞానము నీకు కావాలనుకున్నప్పుడు నీవుకూడను బ్రహ్మకారుడవైపోవాలి. ఆ బ్రహ్మకారమైన స్థితియందే నీవు జ్ఞానివని చెప్పటానికి వీలవుతుంది.

భగవత్ప్రేమ గలవాడే నిజమైన ‘హీరో’

మానవునికి అన్ని కళలూ చక్కగా ఉంటుండి ముక్కు మాత్రం లేకపోతే చూడటానికి ఎంత వికారంగా ఉంటాడో భగవత్ప్రేమ అనే కళ లేనివాని జీవితము కూడా అంత వికారముగా పరిణమిస్తుంది. లోకానికి మాత్రం వాడు గొప్పవాడుగను, అధికారస్థానమునందు ఉన్నవాడుగను, శక్తిస్వరూపుడుగను కనిపించవచ్చును, ‘హీరో’గా నటించ వచ్చును. కానీ, పరమాత్మ స్థానమందు అతను వట్టి ‘జీరో’ మాత్రమే!

“అందము ప్రాయము ఇంద్రియశక్తియు

ఉందని నిక్కుకురోరన్నా!

ముందున్నదిరా తొందరలోనే

ముసలితనమ్మును ముసళ్ళవండుగ”

ఏదో ఆయా కర్మలకు, ఆయా కర్తవ్యాలకు, ఆయా సమయాలలో తాను అధికార స్థానమునందు ఉండవచ్చు; బలవంతుడనని, గుణవంతుడనని భావించవచ్చును. కానీ, పరమాత్ముని సన్నిధియందు మాత్రము ఆ పెన్నిధిని అందుకొనే అధికారము ఒక్క భగవత్ప్రేమ గలవారికి మాత్రమే ఉంటుంది.

నిష్కామ కర్మ అనగా...

నీవు కన్నులు తెరిచినప్పుడు అనేక పదార్థములు కనిపిస్తున్నాయి, అలంకరణలు కనిపిస్తున్నాయి, వ్యక్తులు కనిపిస్తున్నారు. ఇవన్నీ ఎవరు చూస్తున్నారని అడిగితే, కన్నులు చూస్తున్నాయంటావు. అయితే, కన్నులు మూసుకొన్నప్పుడు, “నాయనా! నీకేమి కనిపిస్తున్నది?” అని అడిగితే, చీకటి కనిపిస్తున్నది అంటావు. ఆ చీకటిని చూసేదెవరు? కన్నులు తెరుచుకోవటంవలన స్వరూపాలు కనిపిస్తున్నాయి కాబట్టి కన్నులు చూస్తున్నాయంటావు. మరి కన్నులు మూసుకొన్న తరువాత చీకటిని ఎవరు చూస్తున్నారు? కనుక, చూసేది కన్నులు కాదు, వినేది చెవులు కాదు, పలికేది నాలుక కాదు. అన్నింటియందు ఆత్మతత్త్వమనే ‘కరెంటు’ చేరినప్పుడే ఆయా అంగములు పనిచేయగలుగుతున్నాయి. కరెంటుతో చేరినప్పుడే ఈ మైకు నా మాటల్ని మీకు వినిపిస్తున్నది; ఫ్యాను తిరుగుతూ

చల్లని గాలినందిస్తున్నది; బల్బు వెలుగుతూ ప్రకాశమును అందిస్తున్నది. ఈ మూడింటియందు కరెంటు ఒక్కటిగానే ఉన్నట్లుగా, సర్వులలోనూ పరమాత్ముడే ఆత్మస్వరూపుడై ఉండి ఈ నాటకములను ఆడిస్తున్నాడనే విశ్వాసంతో, ఉత్సాహముతో చేసే కర్మలే నిష్కామకర్మలు. అయితే, నిష్కామ కర్మలవల్ల వచ్చిన ఫలితము ఏమిటని మనము విచారించాలి. సకామ కర్మలవల్ల మనము ఏవిధమైన కష్టముగాని, దుఃఖముగాని, అశాంతిగాని, నిరాశా నిస్పృహలుగాని అనుభవిస్తున్నామో అలాంటివాటికి మనము గురికాకుండా చేసేదే నిష్కామకర్మ. దీనికి ఒక చక్కని ఉదాహరణ:

మీరే ఎవరైనా ఒక ఆఫీసరుగా పనిచేస్తున్నారనుకోండి. ఆఫీసు రూములో మీరు కూర్చున్న సమయంలో పంకాను లాగటానికి ఒక జవాను ఉంటాడు. వానికి యాభై రూపాయల జీతం ఇస్తున్నావు. వాడు వరండాలో కూర్చుని పంకాను లాగుతుంటాడు. నీవు ఆఫీసులో హాయిగా కూర్చుంటావు. పంకాను వాడు వదిలెనా, “నీ డ్యూటీ నీవు సక్రమముగా చేయటంలేదు. కనుక, నీ స్థానములో ఇంకొకరిని పెట్టుకుంటాను” అని వానిని హెచ్చరిస్తావు. నీకు ఆ అధికారము ఉంది. కారణము ఏమిటి? నీవు వానికి జీతము ఇస్తున్నావు కాబట్టి. నీవిచ్చే జీతము తీసుకోవడమువలన నీకు చేయవలసిన పని చేయకపోతే వాడు దానికి తగిన శిక్షను అందుకోవటానికి సిద్ధంగా ఉండవలసివస్తుంది.

అయితే, మధ్యాహ్నం భోజన విరామ సమయంలో నిన్ను చూడటానికి ఒక మిత్రుడు నీ ఆఫీసుకు వచ్చాడు. ఆ జవాను భోజనానికి వెళ్ళాడు. నీవు భోజనం ముగించుకొని కుర్చీపై కూర్చుని కునుకు తీస్తున్నావు. నీ మిత్రుడు తమాషాకోసమని ఆ పంకాను రెండు మూడు సార్లు లాగుతాడు. నీకు చల్లని గాలి వస్తుంది. తరువాత దానిని వదిలిపెట్టి అతను లోపలికి వస్తాడు. “పంకా లాగుతూ ఎందుకు ఆపివేశావు?” అని నీ మిత్రుని అడిగే అధికారం నీకుంటుందా? ఉండదు. అతను కేవలం తన ఉత్సాహమును పురస్కరించుకొని మూడు పర్యాయములు పంకా లాగినాడేకానీ, ఆ పని అతనిది కాదు.

కాబట్టి, ఫలాపేక్షతో చేసిన పనులవల్ల కొన్ని బాధలు అనుభవించవలసివస్తుంది. ఫలాపేక్షను త్యజించి చేసిన కర్మలవల్ల ఎలాంటి బాధలకూ గురికాకుండా మన సహజస్థితిలో ఉంటాం. ఇట్టి సత్యాన్వేషణ సల్పకపోవడమే మానవుని అజ్ఞానమునకు మూలకారణం. సత్యమంటే ఏమిటి? సత్యమును ఏరీతిగా తెలుసుకోవాలి? సకార తకార యకారములు మూడింటి చేరికచేతనే ‘సత్య’ ఏర్పడింది. యమ నియమాదులతో తపస్సు ఆచరిస్తే సత్యము మనకు సాక్షాత్కరిస్తుంది. కనుక, సత్యము అనగా చూసింది చూసినట్లుగా, ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తెలపటం మాత్రమే కాదు; కేవలం భౌతికమైన అనుభూతికి అది సత్యమే కావచ్చుగాని, ఆత్మసత్యము కానేరదు.

ఎవరు రాజు? ఎవరు పేద?

ఒక మహారాజు పొరుగు రాజ్యముపై దండెత్తి, సైన్యమును వెంటపెట్టుకొని, వెళుతూ ఉండగా మార్గ మధ్యలో, ఒక మహాయోగి ఒక చెట్టుక్రింద తన శిరస్సును రెండు కాళ్ళ మధ్య ఇరికించుకొని యోగనిష్ఠలో కూర్చున్నాడు. అది చలికాలము కావటంచేత అతని దేహము మంచుబిందువులతో తడిసియున్నది. ఆ దృశ్యం చూసిన రాజులో దయాదాక్షిణ్యాలు ఉద్భవించాయి. వెంటనే తాను కప్పుకున్న శాలువాను తీసి మంత్రి చేతికిచ్చి ఆ యోగికి ఇవ్వమని చెప్పాడు. మంత్రి ఆ యోగివద్దకు వెళ్ళి, “అయ్యా, మా మహారాజు తాను కప్పుకునే విలువైన శాలువాను నీకిస్తున్నారు. దీనిని కప్పుకొని చలిబాధనుండి విముక్తి పొందు” అన్నాడు. ఆ యోగి తలెత్తి చూసి, “ఈ వస్త్రమును ఎవరైనా బీదవారికి ఇవ్వండి” అన్నాడు. “నీకంటే బీదవాడుంటాడా! కప్పుకోవటానికి వస్త్రము లేదు, తినటానికి తిండి లేదు. కనుకనే, నీపైన మహారాజు దయ చూపిస్తున్నారు. నీకింత గర్వమెందుకు?” అన్నాడు మంత్రి. అప్పుడా యోగి, “అయ్యా, నాకు గర్వము కాదు. భగవంతుడే స్వయంగా నేని ఇచ్చిన ఈ చర్మమే నా వస్త్రము. ఇలాంటి పవిత్రమైన పరమాత్మ అనుగ్రహించిన వస్త్రము నావద్ద ఉండగా మహారాజు ఇచ్చిన వస్త్రముతో నాకేమి పని! దీనిని ఎవరైనా బీదవారికి ఇచ్చి పుణ్యం కట్టుకో” అన్నాడు.

ఆ మంత్రి కొంత విచారణాశక్తి కలిగినవాడు కనుక, “ఓహో! ఇతనెవరో అజ్ఞానివలె కనిపిస్తున్నాడనుకున్నాను. కానీ, లోతుగా విచారిస్తే మహాజ్ఞానివలె ఉన్నాడు” అని తనలో తాను యోచించి, “సరే, ఎవరు బీదవారో నీవే చెప్పు. వారికి ఇచ్చి వెళ్ళిపోతాను” అన్నాడు.

“ఇప్పుడు మీరు ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?” అని అడిగాడు యోగి. “మహారాజుతోబాటు మేము పొరుగు దేశముపై దండెత్తి వెళుతున్నాము” అన్నాడు మంత్రి.

“ఎందు నిమిత్తమై దండెత్తిపోతున్నారు?”

“ఆ రాజ్యమును కూడా మా రాజ్యములో చేర్చుకొనే నిమిత్తము”

“మీ రాజ్యములో మీ రాజుకు ఎంత ఆదాయము వస్తున్నది?” అని అడిగాడు యోగి.

“సంవత్సరానికి ఐదు కోట్లవరకు వస్తుంది” అన్నాడు మంత్రి.

“సంవత్సరానికి ఐదుకోట్లు వస్తుంటే తృప్తి లేక ఇంకా ఎక్కువ సంపాదించాలని పోతున్నాడు మీ రాజు. కాబట్టి, ఆయనకంటే బీదవాడు ఎవరూ లేరు. దీనిని ఆయనకే ఇచ్చేయ్. ఆ బీదవాని శాలువా నాకెందుకు?! నాకు భిక్షము పెట్టేవాడు భగవంతుడున్నాడు” అన్నాడు యోగి.

మంత్రి తిరిగి వెళ్ళి ఈ సంగతి రాజుకు విన్నవించగా ఆయనకు జ్ఞానోదయమైంది. “ఈ మహాయోగి ఎవరో నా కన్నులు తెరిపించాడు. దురాశతో నేను దుఃఖమునకు గురికాకుండా తప్పించాడు” అని భావించి అక్కడినుండి తన సైన్యముతో వెనుకకు మరలి తన రాజ్యమునకు తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈరీతిగా పెద్దల మాటలు సమయ సందర్భానుసారం, జనులలో చక్కని మార్పును తెప్పిస్తుంటాయి. “ఊరక రారు మహాత్ములు” అన్నారు. మహాత్ములు వారికేమీ పని లేకుండా రావటంలేదు ప్రజలలోకి. ప్రజలను ‘మబ్బు’ నుండి దూరము చేసి, విజ్ఞాన సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములనే ప్రకాశమును వారికి చేకూర్చి, పారమార్థిక మార్గములో వారిని ప్రవేశపెట్టి, సత్యాన్వేషణ సల్పే సహనబుద్ధిని వారికి ప్రసాదించే నిమిత్తం వస్తుంటారేకాని, ఏదో అందరినీ కూడగట్టుకొని కొంతకాలము కూర్చోవాలనే ఉద్దేశ్యముతో రావటంలేదు. భక్తులుగాని, సాధకులుగాని, హృదయాన్ని శుద్ధము చేసుకొని, మహనీయులు అందించే వాక్య రత్నములను హృదయంలో పదిలం చేసుకోవటానికి సిద్ధంగా ఉండాలి. అంతేగాని, ఏదో ఇక్కడికి వచ్చాము కదా అని చెప్పిన విషయాలను చెవులతో వినేసి, ప్రక్కకు వెళ్ళిన తర్వాత తిరిగి లౌకిక వ్యాపకాలలో మునిగిపోయినారంటే, విన్నది సార్థకము కానేరదు.

ధాన్యపు వర్తకుడు - హరికథా ‘కాలక్షేపము’

హరికథాకాలక్షేపం జరిగే ప్రదేశానికి ఒక ధాన్యపు వర్తకుడు నిత్యం వెళుతూండేవాడు. ఎంతకాలమునుండి అంటే, ముప్పై సంవత్సరాలనుండి వెళుతున్నాడు పాపం! వెళ్ళటం, అక్కడ ప్రక్కనున్నవారితో వ్యాపార విషయాలు ముచ్చటించుకొని తిరిగి రావటం! ఇదీ అతని కాలక్షేపము! ఒకరోజు తన కుమారునికూడా వెంట తీసుకువెళ్ళాడు. ఆరోజున హరికథ చెప్పే పండితుడు గోమాత విశిష్టతను గురించి చెబుతూ, “భారతీయులకు ప్రధానమైనది గోమాత. గోమాతయే భూమాతగా అవతరించింది. భూమాతయే వేదమాతగా అవతరించి, వేదమాతయే దేహమాతగా వచ్చింది. భగవంతునికి గోలోకవాసుడని పేరు. కాబట్టి, మనము గోవును పూజించాలి. గోవువలననే మనం ఈ లోకములో జీవించగలుగుతున్నాము. కాబట్టి, గోవును కొట్టకూడదు, గోమాత వెళ్ళే మార్గమునకు అడ్డు రాకూడదు” అని అనేకరకాలుగా బోధించాడు. అవన్నీ ఈ పిల్లవాడు చక్కగా విన్నాడు.

మరుసటిరోజు తండ్రి భోజనానికి వెళ్ళిన సమయంలో బజార్లో తిరిగే ఒక గోవు ధాన్యపుకొట్టులోకి దూరి, అక్కడ

మూటలో ఉన్న ధాన్యమును తినసాగింది. అంతకుముందు రోజే గోమాత గొప్పతనం గురించి పండితుడు చెప్పగా విన్నాడు కాబట్టి ఆ పిల్లవాడు దానిని అదిలించక, కదిలించక చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఇంతలో ‘డూప్లికేటు యమధర్మరాజు’లా తండ్రి వచ్చి, గోవు వీపుమీద కట్టతో గట్టిగా ఒక దెబ్బ వేశాడు. అది చూసి అతని కుమారుడు భరించలేకపోయాడు. విన్న విషయాన్ని హృదయానికి చేర్చుకున్న మహాసాత్వికుడు కావటంచేత వెంటనే తండ్రికి అడ్డుపోయి, “నాన్నా, ఆ వేటు నాకు వేయి” అన్నాడు.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న తండ్రితో, “నాన్నా! నిన్నటి దినము హరికథాకాలక్షేపంలో ఆ పండితుడు ఎంత చక్కని ఉపదేశము చేశాడు! గోవు పూజార్హమైనది. అలాంటి పవిత్రమైన గోవును మనము ఈరీతిగా శిక్షించటం న్యాయం కాదు” అని చెప్పేటప్పటికి తండ్రి, “ఒరేయ్ పిచ్చివాడా! అధ్యాత్మిక ఉపన్యాసాలకుగాని, సత్సంగాలకు గాని, పురాణ కాలక్షేపానికిగాని మనము వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ విన్న విషయాలను, క్రింద వేసుకున్న గుడ్డను విదిలించినట్లుగా అక్కడే విదిలించి రావాలే తప్ప కించిత్తు కూడా వెంట తెచ్చుకోకూడదు. నేను ముప్పై సంవత్సరాల నుండి హరికథా కాలక్షేపానికి వెళుతున్నాను. ఆ పండితుడు చెప్పినవన్నీ నేను చేసి ఉంటే ఈ ధాన్యపుకొట్టు ఏనాడో శూన్యమైపోయేది. అక్కడ బోధించినట్లుగా మనము నడుచుకుంటే ఈ లోకంలో జీవించటానికి వీలుకాదు” అంటూ, తన కుమారునికికూడా రెండు వడ్డించి లోపలికి పోయినాడు.

ఈరీతిగా, ఈ కలియుగములో పురాణ కాలక్షేపానికి వెళ్ళేవారు విన్న విషయాలను అక్కడికక్కడే బట్టను దులుపుకున్నట్లు దులుపుకొనిపోతారే తప్ప హృదయానికి చేర్చుకోవటం లేదు. ఎవరు హృదయానికి చేర్చుకుంటారో వారి హృదయమే పరిపక్వతను పొందుతుంది. చెట్టుకు పుట్టిన కాయ కొంతకాలానికి పండు అవుతుంది. కాయ కాసిన తక్షణమే దానిని కోసి మాగవెట్టడానికి ప్రయత్నము చేస్తే అది పండుతుందా?! కాబట్టి, విన్న విషయాలతో మనము కొంతకాలమైనా సన్నిహిత సంబంధాన్ని పెట్టుకున్నప్పుడే క్రమక్రమేణ హృదయం

పరిపక్వస్థితికి వస్తుంది. మహనీయుల ప్రబోధను హృదయంలో భద్రము చేసుకొన్నప్పుడే దాని ఫలమును, రసమును, జ్ఞానానందమును అనుభవించటానికి చక్కని అవకాశము కలుగుతుంది. కనుక, మనము ఏరకమైన సాధనలు సల్పవలెనన్నా హృదయపూర్వకమైన ప్రయత్నం చేపట్టాలి. ఏ పని చేసినప్పటికీ, “ఇది ఇతరులకోసం, ఇది నాకోసం” అనే భేదభావం పెట్టుకోకండి. “ఇది నేను చేయవలసిన కర్తవ్యము. నేను ఒక యంత్రమును. ఆ యంత్రములో ఉన్న శక్తి నన్ను ఇన్నిరకములైనరీతిగా ఆడిస్తున్నది. ఆడించేవాడే కర్త. అతనే సూత్రధారి. నేను కేవలం ఒక తోలుబొమ్మను” అని గుర్తుంచుకోవాలి. “నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిన్” అని గీతలో కూడా చెప్పాడు. మనము గీతయొక్క సందేశాన్ని, నిష్కామ కర్మ యొక్క విశిష్టతను చక్కగా విచారణ చేయాలి.

భగవద్గీతలో ఒక చక్కని ‘త్రాసు’ పెట్టారు. ఆ త్రాసునకు ఎడమవైపు సిబ్బి - 2వ అధ్యాయంలోని “కార్పణ్య దోషోపహత...” అను 7వ శ్లోకము; కుడివైపు సిబ్బి - 18వ అధ్యాయంలోని “సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య...” అను 66వ శ్లోకము; త్రాసు ముల్లు 9వ అధ్యాయంలోని “అనన్యా శ్చింత యన్తోమాం...” అను 22వ శ్లోకము. “అన్యచింత లేక నన్నే భజించువారి యోగక్షేమములను నేను చూచుకొందును” అని శ్లోకార్థము. మనసును భగవంతునియందు త్రాసుముల్లువలె నిలకడగా నిలుప వలెనని భావము. మనసు నిశ్చలమైయుండుట నిజమైన భక్తికి సూచన. ఇటువైపున 2వ అధ్యాయం, అటువైపున 18వ అధ్యాయం, మధ్యలో 9వ అధ్యాయం... అంటే, ఎంత చక్కగా ఉందో మీరే చూడండి. రెండు తొమ్మిదులు పద్దెనిమిది ... చక్కగా సరిపోయింది.

త్రీకృష్ణ తులాభారము - అంతరార్థము

ఒక కిలో బరువుగల రాతిని తెచ్చి త్రాసులో ఒకవైపున వేశావు, మరొకవైపున బాగా విడదీసిన ప్రత్తిని వేశావు. ప్రత్తి చూస్తే పెద్ద మూటవలె కనిపిస్తుంది, దానిని తూచే రాయి చిన్నగా ఉంటుంది. దీనినిబట్టి మనకు తెలిసే సత్యమేమిటి? రెండింటినీ బరువులో మాత్రమే సరిపోల్చుకోవాల్సిగాని కేవలం బాహ్యమైన ఆకారమును

బట్టి చూడకూడదు. కేవలం ఆకార విచారణ సల్పుకుంటూ రావడంవల్లనే పదార్థముయొక్క విలువను తెలుసుకోలేని స్థితిలో పడిపోతున్నాం. మీరు చేసిన పుణ్యములు ఆ పరమాత్ముని అనుగ్రహమనే రాతికి చక్కగా సరితూగాలి. పరమాత్ముని మీరు ప్రాపంచిక సంబంధమైన వస్తువులతో తూచటానికి ప్రయత్నిస్తే, సత్యభామకు జరిగినట్లుగా మీకు గర్భభంగము కలుగుతుందే తప్ప రుక్మిణీదేవి అనుభవించినట్లు మీరు ఆనందమును అనుభవించలేరు.

సత్యభామ కృష్ణుని తూచటానికి తన దగ్గరున్న సంపదనంతా తెచ్చి వేసింది. కృష్ణుడు తూగుతాడా! రూపానికి నామమే సరియైన తూకము. అట్టి సత్యము తెలిసినది కనుకనే రుక్మిణి వచ్చి అవన్నీ తీసివేయమంది. “రూపము నామమును స్మరింపజేస్తుంది, నామము రూపమును దర్శింపజేస్తుంది. కాబట్టి, కృష్ణ రూపమునకు కృష్ణనామమే సరియైన తూకము. ఈ రెండింటికీ అవినాభావ సంబంధమున్నది” అని చెప్పి ఆమె “కృష్ణా” అని ఒక్కతూరి నామమును ఉచ్చరించింది.

ప్రక్కనున్న నారదుడు, “అమ్మా, సాకార కృష్ణునికి బదులుగా నిరాకార నామమును ఇస్తానంటే యేరితీగా ఒప్పుకోగలను? నాకు ఏదైనా రూపముతోకూడిన ఫలితం చిక్కినప్పుడే ఈ రూపాన్ని నీకు అందించగలను. రూపము లేని నామాన్ని నాకందించి రూపముగల కృష్ణుని నీవు తీసుకొంటానంటే నేను ఒప్పుకోను” అన్నాడు.

అప్పుడే తులసీ పూజ చేసుకొని వస్తున్న రుక్మిణీ దేవి తన చేతియందున్న తులసీ దళమును, “కృష్ణా” అని స్మరిస్తూ త్రాసులో వేసేటప్పటికి, నామముతో కృష్ణుడు సరితూగాడు, తులసీదళముయొక్క బరువు అదనం (extra weight) అయింది.

కృష్ణుడు తులసీదళమునకు తూగినాడని మనం అనుకుంటున్నాం. కానీ, ఎట్లా తూగినాడు? కృష్ణనామంతో చేరిన తులసీ దళమునకు తూగినాడు. ఇక్కడ పదార్థము చిన్నదేకాని, పవిత్రత చాలా అధికమైనది.

“పత్రమో పుష్పమో ఫలమో తోయమో
భక్తి కలిగినవారికి వశుడవగుట సత్యమేని
కృష్ణా! నీవు ఈ తులసీ దళమునకు తూగుదువుగాక”

అని ఆమె కొన్ని ప్రమాణములు చెప్పి వేసినది ఆ తులసీ దళమును. “అవే సత్యమైతే నీవు తప్పక తూగుతావు. నీ వాక్కును నీవే సత్యముగా నిరూపణ చేయి” అని ఆమె హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించింది. అటువంటి ప్రార్థనే పరమాత్ముని కరిగించి కదిలించే శక్తిని అందిస్తుంది. ప్రార్థన అనేది హృదయం నుండి రాకుండా పైమాటగాను, పైఅటగాను, పైపాటగాను పాడినామంటే ప్రయోజనం లేదు.

‘ఇది రత్నము’ అని తెలుసుకున్న తరువాతనే దానికి ఇష్టవలసిన స్థానం ఇస్తాముగాని, విలువ తెలియకపోతే దాన్ని ‘గాడ్రెజ్’ బీరువాలో పెట్టి బీగం వేయము. అట్లే, ఏ నామమును స్మరిస్తున్నామో ఆ నామరత్నముయొక్క విలువ మనం తెలుసుకొంటేనే దానిని హృదయమనే ‘గాడ్రెజ్’లో పెట్టి భద్రంగా చూసుకోగలుగుతాము. కనుక, భగవన్నామమునకు గల విలువను కనుక్కోండి. నామమునకు మించినది లోకములో లేనే లేదు. అలాంటి నామమును స్మరించుకుంటూ, రూపమును హృదయంలో ధ్యానించుకుంటూ ఉండాలి. ధ్యానసహిత జపము, జపసహిత ధ్యానము ఈ రెండింటియొక్క సంబంధమే ఆత్మతత్త్వముగా అనుభవించినామంటే, తప్పక ధన్యుల మవుతాము. భగవత్ స్వరూపాన్ని అనుభవించే సార్థకమైన జీవితాన్ని గడపనేర్చినవారమవుతాము.

“నేతి, నేతి, నేతి...”

నిష్కామ కర్మ అనే విషయములో.... ‘నేను’ అనేదానికి అర్థాన్ని మీరు చక్కగా విచారణ చేయాలి. దేహము ‘నేను’ కాదు, మనస్సు ‘నేను’ కాదు, బుద్ధి ‘నేను’ కాదు, ఇంద్రియములు ‘నేను’ కాదు, చిత్తము ‘నేను’ కాదు, అంతఃకరణ ‘నేను’ కాదు. ఈ అన్నింటికీ అధికారిగా ఏ శక్తితత్త్వము కలదో అదే ‘నేను’. లేకపోతే, “ఇది నా చెయ్యి, నా కన్ను, నా ముక్కు, నా తల, నా కాళ్ళు, నా మనస్సు, నా బుద్ధి, నా చిత్తము, నా ఇంద్రియాలు” అని ఎందుకంటాము? ‘నా’ అనేవారు ఎవరు? ‘నా’ అంటే లేనిదే! ఇవన్నీ లేనిదే ఆత్మ. దీనిని బట్టే వేదాంతములో ‘నేతి, నేతి, నేతి’... ‘ఇది కాదు, ఇది కాదు, ఇది కాదు’ అని వదలిపెడుతూపోయి, ఎక్కడ తన స్వస్వరూపము

వస్తుందో అక్కడ మౌనము వహిస్తాడట. ఆ మౌనమే సర్వవేదాంత ప్రబోధల సారము. దక్షిణామూర్తి ఎవరికి ఉపదేశము చేసినాగాని మౌనోపదేశమే!

అరణ్యవాసమునకు బయల్దేరిన సీతారామలక్ష్మణులు భరద్వాజుని ఆశ్రమం చేరుకున్నారు. అక్కడ ఆనాటి సంప్రదాయమును పురస్కరించుకొని ఋషిపత్నులు వేరుగా, ఋషులు వేరుగా కూర్చోనియున్నారు. ఈ కాలంలోవలె కలసిమెలసి కూర్చోలేదు. అక్కడకు వెళ్ళిన తరువాత ఋషిపత్నులతో సీత కూర్చుంది; రామలక్ష్మణులు ఋషులతో కూర్చున్నారు. ఎవరైనా కొత్తవారు వస్తే, “ఎవరమ్మా? ఎక్కడినుండి వచ్చారమ్మా?” అని అడగడం ఆడవారికి సహజం. ఆవిధంగా ఋషిపత్నులు తనను అడిగేసరికి, “నేను దశరథ మహారాజు కోడలును, జనక మహారాజు పుత్రికను, శ్రీరామచంద్రుని భార్యను” అంటూ తనను తాను పరిచయం చేసుకుంది. “అమ్మా! మీ పతిదేవులు కూడా వచ్చినారా?” అని అడిగేసరికి, “నేను వారితోనే వచ్చాను. వారు ఋషులతో కూర్చున్నారు” అని సమాధానము చెప్పింది. “అయితే వారిలో ఎవరు నీ భర్త” అని మరో ప్రశ్న. అంతమంది ఋషులలో సీత పైకి లేచి ఫలానా వ్యక్తి నా భర్త అని చూపగలదా? మహా పతివ్రత. ఆమె తల వంచుకొని ఏమని చెప్పడానికికూడను వీలులేనటువంటి పరిస్థితిలో ఉంటుందాది. ఇంతలో ఒకామె, “అమ్మా, ముందు కొప్పు పెట్టుకున్నాడే, ఆయనా?” అని కొన్ని గుర్తులు చెప్పింది. సీత చూసింది, కాదన్నట్లు తల ఊపింది. “ఆ వెనుక కూర్చున్నవాడా? ఫలానా రంగువాడా? ఫలానా వస్త్రములు ధరించిన వాడా?” అని అనేకరకాలుగా చూపిస్తూ వచ్చారు. తన పతి కానటువంటి సమయంలో, ‘కాదు, కాదు, కాదు’ అని సీత తల ఊపుతూ, శ్రీరాముని దగ్గరకు వచ్చేసరికి తల వంచుకుంది. అక్కడ మౌనం వహించడమే, అతడే శ్రీరామచంద్రుడు అనడానికి గుర్తు. అదేవిధముగనే

వేదమాత, “నీవు దేహమా? మనసా? బుద్ధా? ఇంద్రియమా?” అని అడుగుతూ ఉంటే, “నేతి, నేతి, నేతి; not this, not this, not this అంటూ, సాక్షాత్ ఆత్మ దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి మౌనం వహించింది. అదే మన ఆకారము. అదే మన స్వభావము. అదే మన స్వస్వరూపము. ఇలాంటి విషయాన్ని తెలుసుకోవటానికి మాటలతోగాని, ఉపదేశములతోగాని కొంతవరకు మాత్రమే మనం పోవచ్చును. ఎవరి హృదయమునందు విషయవాసనలు పూర్తిగా నిర్మూలమైపోతాయో అట్టివారే మోక్షమునకు అర్హులవుతారు.

మనలో అజ్ఞానము ఏనాడు నిర్మూలమైపోతుందో ఆ స్థితియందు అనుభవించే ఆనందమే మోక్షము. అనగా, దుఃఖనివృత్తి, ఆనందప్రాప్తియే మోక్షము. ఇలాంటి పవిత్రమైన విషయాలలో మన జీవితాన్ని ప్రవేశపెట్టి, క్రమక్రమేణ దేహబ్రాంతిని తగ్గించుకుంటూవచ్చినప్పుడే మనలో ఆత్మతత్త్వము బలపడుతూ వస్తుంది. అట్లు చేయకుండా, కాలమును, కర్మను, కర్తవ్యమును కేవలం కాయానికే అర్పితం చేస్తూ ఉంటే, ఇంక కాలస్వరూపుడైన పరమాత్మకు ఏమి అర్పితం చేస్తున్నాం?! చెప్పేది కృష్ణార్పణం, చేసేది తృష్ణార్పణం! పరమాత్మకు ఇచ్చేది అప్పడమే! “చూపులు తనకు, మేపులు నీకు” ఇట్లా ఉండకూడదు. ఏది చేసినా పరమాత్ముడే చేయిస్తున్నాడు. ఇవన్నీ పరమాత్మయొక్క కర్మలే అని విశ్వసించాలి. అసలు ‘నేను’ అనేది ఎక్కడినుండి వచ్చింది? ఒకటికి ఒకటి చేరినప్పుడే రెండు. అలాంటి ఒకట్లు ఎన్నో చేరటంచేత నూరైంది. ఒకటి లేక నూరు కాలేదు. మనము నూరు అని పెట్టుకున్నాముగాని నిజంగా ఉన్నది ఒకటే అక్కడ. ఈరీతిగా విచారణ సల్పుతూ మనము ఆత్మతత్త్వమును అనుభవించే నిమిత్తం నిష్కామకర్మను ఆచరించటానికి ప్రయత్నించాలి. ❖

ఉగాది సందేశం

❖ కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి ❖

1. ఉగాది పండుగను ఎప్పుడు జరుపుకుంటాము?

జ: వసంత ఋతువులో, చైత్రమాసములో, శుక్లపక్ష పాడ్యమినాడు జరుపుకుంటాము. ఋతువులలో మొదటిది వసంతం. మాసములలో మొదటిది చైత్రము. పక్షములలో మొదటిది శుక్లపక్షము. తిథులలో మొదటిది పాడ్యమి. ఈనాడు ఋతువు, మాసము, పక్షము, తిథి ఇవన్నీ ప్రధానమైనవిగా చేరియుండుటచేత ఇది 'ఉగాది' అయినది.

2. 'ఉగాది' అనగానేమి?

జ: ఉగాది అనగా నూతన సంవత్సర ప్రారంభ దినం. నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం, గత సంవత్సరానికి వీడ్కోలు పలికే దినం. ఈ సంయోగ వియోగాలకు మధ్య ఉండేది ఉగాది. 'ఉగాది' అనే పదం 'యుగాది' అనే సంస్కృత పదానికి వికృతి రూపం. 'ఉగాది' అనగా యుగమునకు ఆది అని అర్థం.

3. భగవంతునికి, యుగమునకు గల సంబంధమెట్టిది?

జ: యుగమునకు ఆది, అంత్యములు భగవంతుడే. కనుకనే, భగవంతునికి 'యుగాదికృత్' అని ఒక పేరు. యుగమును సృష్టించుటేకాక, యుగమును నడిపేవాడుకూడా భగవంతుడే. కనుక, భగవంతునికి 'యుగావర్తనుడు' అనికూడా వ్యవహారము.

4. ఈ 'యుగాది'నే సంవత్సరాది పండుగ అని కూడా అంటాము. సంవత్సరము అంటే ఏమిటి?

జ: భగవంతునికి ఒక పేరు సంవత్సరస్వరూపుడు. కనుకనే, 'సంవత్సరాయ నమః' అని ప్రార్థిస్తాము. అనగా, సర్వమునందు వసించువాడు. 'వత్సరుడు' అనగా జీవులతో ఆడుకునేవాడు. సంవత్సరమనగా కాలమే కదా! అందువలననే భగవంతుని 'కాలాయ నమః కాలకాలాయ నమః కాలదర్పదమనాయ నమః' అని స్తుతిస్తాము. 'కా' అనగా శుభము (శుభములను), 'ల' అనగా అందించునది. "అహమేవ అక్షయ కాలః" అన్నది భగవద్వాక్యము. "అక్షయ కాలమును నేనే" అని అర్థము.

5. ఉగాదినాడు పాటించే ప్రధాన అంశములేవి?

జ: ఉగాది పండుగనాడు ప్రధానంగా చేపట్టే క్రియలు రెండు: ఉదయం స్నానానంతరం ఉగాది పచ్చడి సేవనం, సాయంకాలం పంచాంగ శ్రవణం.

ఉగాది పచ్చడి: ఇది షడ్రుచులతో కలిసిన భక్షణం. వేపపువ్వు (చేదు), మామిడి పిందె లేక చిగురు (వగరు), కొత్త బెల్లం (తీపి), కొత్త చింతపండు (పులుపు), పచ్చి మిరపకాయ ముక్కలు (కారం), చిటికెడు సైంధవ లవణం (ఉప్పు). ఈ పచ్చడి సేవనానికి ఒక విశిష్టత ఉంది.

శతాయుర్వ్రజ దేహాయ సర్వ సంపత్కరాయచ
సర్వారిష్ట వినాశాయ నింబకందళ భక్షణం

వేపపూవు పచ్చడి సేవించినవారికి దీర్ఘాయుస్సు, దేహదారుఢ్యము, సర్వసంపదలు చేకూరుతాయి. అరిష్టాలు తొలగిపోయి సుఖసంతోషాలు లభిస్తాయి.

6. షడ్రుచులతో కూడిన ఈ ఉగాది పచ్చడికి, మానవ జీవితానికి గల సన్నిహిత సంబంధం ఏమిటి?

జ: మానవ జీవిత వైవిధ్యం అంతా ఇందులో ప్రతిబింబిస్తుంది. జీవితంలో అంతా మాధుర్యమే ఉండదు. చేదు, పులుపు, వగరువంటి కష్ట నష్టాలతో, ఒడుదుడుకులతో కూడి ఉంటుంది. బెల్లము ఉంటుంది, ఉప్పు ఉంటుంది. జీవితంలో కూడ సుఖదుఃఖాలు ఉంటాయి. అన్నింటినీ సమచిత్తంతో స్వీకరించాలి అనేదే వేపపూవు పచ్చడి అందించే సందేశం.

7. పంచాంగ శ్రవణం అనగా నేమి?

జ: తిథి, వారము, నక్షత్రము, యోగము, కరణము - ఈ ఐదు అంగములతో చేరినది పంచాంగము. పంచాంగ శ్రవణం ఆధ్యాత్మికంగా ప్రయోజనకరం.

“తిథేశ్చ శ్రియమాప్నోతి వారాదాయుష్య వర్ధనమ్
నక్షత్రాత్ హరతే పాపం, యోగాద్రోగ నివారణమ్
కరణత్కార్య సిద్ధిశ్చ పంచాంగ ఫలముత్తమమ్
కాలవితర్కకృత్ ధీమాన్ దేవతానుగ్రహం లభేత్”

పంచాంగ శ్రవణంవలన చేకూరు లాభములు: తిథివలన సంపద, వారమువలన ఆయుస్సు, నక్షత్రమువలన పాపపరిహారం, యోగమువలన వ్యాధినివారణం, కరణమువలన కార్యానుకూలత సిద్ధిస్తాయి.

నవగ్రహముల ధ్యానమువలన కలిగే శుభ ఫలితాలు పంచాంగ శ్రవణమువలన కలుగుతాయి.

8. ఈ పంచాంగముకంటే ఏవి ప్రధానమైనవి అంటారు స్వామి?

జ: మానవుని పంచ అంగములు. జ్ఞానేంద్రియములు - వీటి నిగ్రహము ప్రధానం. వీటిని సద్వినియోగం చేసుకొనినాడే నిజమైన సుఖశాంతులను మానవుడు అందుకొనగలడు. దైవానుగ్రహం ఒక్కటి ఉంటే ఈ నవగ్రహములు మానవ జీవితాన్ని ప్రభావితం చేయలేవు. మానవుని పీడించే దుష్ట గ్రహాలు రాహుకేతువులు కారు, రాగద్వేషములు, అహంకార మమకారములు.

9. ఉగాది సందర్భమున స్వామి అందించే సందేశమేమిటి?

జ: ఉగాది పండుగ కాలానికి, కాల ప్రభావము సకల సృష్టిమీద ఏవిధంగా ఉంటుందో అనే విషయానికి సంబంధించినది. ముఖ్యంగా మనం చేయవలసినది - కాలమును సద్వినియోగం చేయటానికి దృఢమైన నిర్ణయం తీసుకోవటం. సంవత్సర ఫలము ఏవిధంగా ఉన్నా, దైవానుగ్రహ బలానికి ప్రయత్నించాలి. దైవానుగ్రహమునకు అడ్డుతగిలే గ్రహములు అహంకార మమకారములు, రాగద్వేషములు.

మనము కాలాన్ని ఏవిధంగా వినియోగిస్తున్నామో విచారించాలి. సంవత్సరానికి 3 కోట్ల, 15 లక్షల 36 వేల క్షణములుంటున్నాయి. వీటిలో మనం ఎన్ని క్షణములు సద్వినియోగం చేస్తున్నాము? మనము గుర్తించవలసింది ప్రతి క్షణమూ నూతనమైనదే. అది సంవత్సరాది వంటిది. మన అదృష్ట దురదృష్టములు కాలాధీనములు కావు, కర్మాధీనములు. మన కర్మలు మన సంకల్పములపై ఆధారపడి ఉంటాయి. కనుక, సంకల్పములు పవిత్రమైనవిగా ఉండాలి. సత్సంకల్పములను పోషించుకోవాలి. అంతేగాని, క్రొత్త సంవత్సరం ప్రారంభమైనదని, క్రొత్త వస్త్రాలను ధరించి, ఉగాది పచ్చడిని సేవించి, పాయసం వండుకొని భుజించినంతమాత్రమున సార్థకత ఉండదు.

(భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధలకు ప్రశ్నోత్తర రూపకమైన సంకలనము)

సేవాప్రసాదం జన్మజన్మల తపఃఫలం

డా॥ కె. నరసింహన్

“సేవ చేస్తే ఏమి దొరుకుతుంది?” అని ప్రశ్నించారు స్వామి తమ చుట్టూ చేరిన విద్యార్థులను. “స్వామి ఆశీస్సులు దొరుకుతాయి” అన్నారొకరు. “ఆనందం దొరుకుతుంది” అన్నారు మరొకరు. ఇలా ఎవరికి తోచిన సమాధానం వాళ్ళు చెబుతుంటే, “కాదు, కాదు, సేవ చేయటంవల్ల మళ్ళీ సేవ చేసే అవకాశం దొరుకుతుంది” అన్నారు స్వామి. తిరిగి ప్రశ్నించారు, “మళ్ళీ సేవ చేస్తే ఏమి దొరుకుతుంది?” అని. ఈసారి విద్యార్థులు సమాధానం చెప్పే ప్రయత్నం చేయకుండా స్వామి ఏమి చెబుతారా అని ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు. “మళ్ళీమళ్ళీ సేవచేయటంవల్ల మీకు స్వామి సన్నిధి దొరుకుతుంది. స్వామి సన్నిధి ప్రమాదరహితము, ప్రమోదభరితము” అని సెలవిచ్చారు భగవాన్. ఆవిధమైన నిరంతర సేవాసాధనతో స్వామిసన్నిధి భాగ్యాన్ని పొంది, వారి దివ్యాదేశంతో 2006వ సంవత్సరంనుండి శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ ఆసుపత్రి డైరెక్టరుగా, గతేడాదినుండి శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి (పుట్టపర్తి) సూపరింటెండెంటుగా కూడను సేవలందిస్తున్న డా॥ నరసింహన్ గారి దివ్యానుభవాలు వారి మాటల్లోనే....

నిరాకార నిర్గుణ పరబ్రహ్మము మానవరూపం దాల్చి నడయాడిన సమయంలో వారికి సమకాలికులుగా జన్మించి, దర్శన సంభాషణ భాగ్యములను పొంది వారి దివ్యప్రేమను చవిచూసిన మనము నిజంగా ఎంతో భాగ్యశాలురం. మన అదృష్టాన్ని తలుచుకున్నప్పుడల్లా హృదయం ఆనందంతో పరవశిస్తుంది.

మానవాళి సముద్ధరణకు భగవంతుడు మానవరూపం దాల్చి అవతరించటమనేది పూర్వయుగాలలోకూడా జరుగకపోలేదు. ఐతే, త్రేతాయుగంలో శ్రీరామచంద్రుడు గానీ, ద్వాపరంలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడు కానీ రాచరికపు కట్టుబాట్ల మూలంగా సామాన్య ప్రజలకు సమీపంగా మెలగటానికికానీ, ఎల్లవేళలా వాళ్ళకి అందుబాటులో ఉండటానికికానీ వీలుపడలేదు. కృష్ణ పరమాత్మ నిత్యం తమ నివాస మందిరం వెలుపలకు వచ్చి ఒక సమున్నత వేదికపై ఆసీనులయ్యేవారనీ, జనులు బారులుతీరి వారిని దర్శించుకొని వారి పాదాలను స్పృశించి సమస్కరించుకొనే వారనీ కృష్ణావతార గాథలో చదివాను. అంతకుమించి శ్రీకృష్ణుడుకానీ, శ్రీరాముడుకానీ జనబాహుళ్యంతో

సన్నిహితంగా మెలగిన సందర్భాలు మనకు అంతగా తెలియవు. అయితే, ఈ అవతారంలో భగవాన్ బాబావారు మానవాళికి అత్యంత సమీపంగా, సన్నిహితంగా మెలగడం మనం స్వయంగా చూశాము. నిత్యం వారి దర్శన స్పర్శన సంభాషణలతో మనలను తరింపజేశారు. అంతేకాదు. మనపై వారికి గల అవ్యాజ ప్రేమతో, మన ఆధ్యాత్మిక పురోగతి నిమిత్తం వారి దివ్యనామంతో ఒక సంస్థను ఏర్పాటు చేసుకునే అవకాశం మనకు ప్రసాదించారు. అందులో సేవాదళ్ సభ్యులుగా చేరే భాగ్యం మనకు కల్పించి, దివ్యమార్గనిర్దేశం చేశారు.

పదకొండేళ్ళ బాలునిగా స్వామివైపు నా తొలి అడుగు

ప్రతి తలలో ఒక ప్రపంచం ఉంటుందని సామెత. అలాగే ప్రతి సాయి భక్తునికి ఒక కథ ఉంటుంది. తాను స్వామి సన్నిధికి చేరుకోవటం ఎలా జరిగిందనే విషయంపై ఆసక్తికరమైన అనుభవాలుంటాయి. కొందరి అనుభవాలు వ్యక్తిగతమైనవిగా ఉంటాయి. ఇతరులకు వాటినుండి పాఠాలు నేర్చుకోవటానికి అవకాశం లేకపోవచ్చు. మరికొందరి అనుభవాలు మాత్రం సందేశాత్మకంగా, సాయిపథంలో సాగటానికి ఎల్లరకూ స్ఫూర్తినిచ్చేవిగా ఉంటాయి. అలాంటి దివ్యానుభవాలను సాటి వ్యక్తులతో పంచుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. స్వామి నాకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలు ఆ కోవకు చెందినవే. అందుచేత నేను అత్యంత నమ్రతతో, అతిశయ ఆడంబరాలకు తావు లేకుండా నా అనుభవాలను మీతో పంచుకునే ప్రయత్నం చేస్తాను.

నేను పదకొండేళ్ళ బాలునిగా ఉన్నప్పుడు భగవాన్ శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబావారి ఒకానొక ఫోటోచేత అమితంగా ఆకర్షితుడనయ్యాను. దానిపై “ఇఫ్ యు లుక్ టు మి, ఐ లుక్ టు యు” అని వ్రాయబడి ఉంది. “నీవు నన్ను చూస్తే నేను నిన్ను చూస్తాను అంటున్నారు కదా. చూద్దాం” అని నేను ఆ ఫోటోను తీసికొని మా మేడపైకి వెళ్ళి, సుమారు ఒక గంటసేపు బాబావారిని తదేకంగా చూస్తూ కూర్చున్నాను. ఏదైనా ఒక అద్భుతం జరుగుతుందని భావించాను. బాబావారు ఆ ఫోటోనుండి బయటికి వచ్చి నాతో మాట్లాడుతారని ఆశించాను. కానీ, అలాంటిదేమీ

జరగలేదు. అయితే, మూడు నాలుగు నెలల తరువాత భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు నాకు స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి, నా భ్రూమధ్యంలో తమ కుడిచేతి బొటన వ్రేలుతో గట్టిగా ఒత్తారు. ఆ సమయంలో వారి గురించి నాకేమీ తెలియదు. ఇది నా తొలి అనుభవం.

పుట్టపర్తికి వెళ్ళి స్వామిని దర్శించుకున్నాను

నేను మెడిసిన్లో గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేసిన తరువాత తిరుపతికి వెళ్ళి బాలాజీ సన్నిధిలో నాలుగు రోజులు గడిపాను. ఐదవ రోజు ఉదయం ఎందుకో తెలియదుకానీ పుట్టపర్తికి వెళ్ళి శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని దర్శించుకోవాలని నాకు ప్రగాఢమైన కోరిక కలిగింది. మేము దిగిన హోటల్ మేనేజర్ని అడిగి పుట్టపర్తికి బస్సు రూటు తెలుసుకొని, నేను, నా స్నేహితుడు అశోక్ ముదిగుబ్బి మీదుగా పుట్టపర్తి చేరుకున్నాము. అప్పటికి సాయంత్రం నాల్గు గంటలు కావస్తోంది. స్వామి భక్తులకు దర్శనం అనుగ్రహిస్తున్నారు. మేమిద్దరం మందిరంలోకి వస్తుంటే దూరం నుండి మమ్మల్ని చూసి చేయి ఊపుతూ అభయం ఇచ్చారు. ఇది నా రెండవ అనుభవం.

ఆ తరువాత నేను C.G.H సర్వీసులో చేరి పని చేస్తూండగా రీజనల్ పాస్పోర్ట్ ఆఫీసరు శ్రీ రోమెల్ గారితో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆరోజుల్లో నేను ఆధ్యాత్మిక పుస్తకాలు అనేకం చదివేవాడిని. ఆయా గ్రంథాలలో వ్రాసిన సద్విషయాలన్నీ ఈ కలియుగంలో ఆచరించటానికి సాధ్యం కాదని భావించేవాడిని. అయితే, రోమెల్ గారి సేవాతత్పరతను చూసిన తరువాత నా అభిప్రాయంలో మార్పు వచ్చింది. అప్పటికి నాకింకా స్వామిపట్ల అంత భక్తి లేదు. కేవలం రోమెల్ గారిని సంతోషపెట్టాలని శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలో చేరి మెడికల్ క్యాంపుల్లో పాల్గొనటం మొదలుపెట్టాను. అప్పుడప్పుడు రోమెల్ గారు నాతో, “పుట్టపర్తికి వెళదాం, రండి” అనేవారు. “సార్, అలాంటి మహానుభావుల సన్నిధికి వెళ్ళాలంటే హృదయం ఎంతో పవిత్రంగా ఉండాలి కదా. నాకు అంతటి పవిత్రత లేదు” అని చెప్పి తప్పించుకునేవాడిని. “స్వామి భవరోగ వైద్యులు. పేషంట్లకే కదా వైద్యులతో అవసరం ఉండేది. కాబట్టి, ‘పేషంట్ల’ మాదిరిగానే మనము ఆ దివ్యవైద్యుని

సన్నిధికి వెళదాం” అంటూ ఆయన నన్ను ఒప్పించటానికి ప్రయత్నించేవారు. నేను ఆసక్తి చూపలేదు. కానీ, మెడికల్ సేవలలో మాత్రం యథాశక్తిగా పాల్గొంటూనే ఉన్నాను. ఆవిధంగా మూడేళ్ళు గడిచాయి.

స్వామి కృపాదృష్టి నాపై ప్రసరించిన వేళ

ఒకరోజు రోమెల్ గారు నాకు ఫోన్ చేసి, నేను టీకెట్ బుక్ చేశాను. ఈరోజు నీవు నావెంట పుట్టవర్తికి రావలసిందే. బేగంపేట స్టేషనులో కలుసుకుందాం, అన్నారు. ఆరోజుల్లో ట్రైను బేగంపేట మీదుగా వచ్చేది. ఆయన మాటను ఈసారి కాదనలేకపోయాను. ఆయన స్టేషనులో నన్ను కలుసుకొని నా చేతిలో ఒక టీకెట్ పెడుతూ, “నీకు స్వామికి మధ్యలో బ్రోకరుకానీ, మధ్యవర్తికానీ, రోమెల్ కానీ ఉండటానికి వీలేదు. కాబట్టి నీవొక్కడేవే వెళుతున్నావు” అన్నారు. ఆశ్చర్యపోయాను. గత్యంతరంలేక బయల్దేరాను. అయితే, పుట్టవర్తిలో నా భోజన వసతి ఏర్పాట్లన్నీ ఆయన తన స్నేహితునిద్వారా చేయించారు. ఆ సమయంలో కాలేజి ఆడిటోరియంలో హృద్రోగ వైద్యనిపుణుల సదస్సు జరుగుతోంది. ఆ స్నేహితుడు నా చేతిలో ఒక డెలిగేట్ బ్యాజ్జి పెట్టి ఆడిటోరియంకి వెళ్ళమన్నారు. “నేను హృద్రోగ వైద్యుణ్ణి కాను కదా” అన్నాను. “ఏం ఫరవాలేదు, నువ్వు డాక్టరువే కదా” అన్నారాయన.

నేను అయిష్టంగానే వెళ్ళి ఆడిటోరియంలో వెనుక వరుసలో కూర్చున్నాను, బోర్ కొట్టినప్పుడు చల్లగా జారుకోవటానికి అనువుగా ఉండే చోటు చూసుకున్నాను. స్వామి ఆడిటోరియంకి విచ్చేశారు. అనూహ్యంగా నేను కూర్చున్నవైపునుండి లోనికి వస్తూ నా కళ్ళలోకి కళ్ళు పెట్టి సూటిగా చూశారు. నాకు ఒక్కసారిగా ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది. “స్వామీ, సేవ చేయటానికి అవకాశం ఇవ్వండి” అన్నాను అప్రయత్నంగా. చిరునవ్వుతో స్వామి చేయెత్తి దీవిస్తూ ముందుకు కదిలారు. ఆరోజు సాయంత్రం డెలిగేట్లందరికీ మందిరం వరండాలో కూర్చునే అవకాశం లభించింది. అప్పుడు కూడా స్వామి నాదగ్గరకి వచ్చి నా తలపై చేయి వేసి కొద్దిసేపు అలాగే ఉంచి ఆశీస్సులు కురిపించారు. ఇది నా మూడవ అనుభవం.

స్వామివారి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలతో నాలో నూతనోత్తేజం కలిగింది. నేను హైదరాబాదుకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇక శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థకు సంబంధించిన కార్యక్రమాలన్నింటిలోనూ చురుకుగా పాల్గొనసాగాను. నగరసంకీర్తన, భజన, బాలవికాస్, వైద్యశిబిరాలు, నారాయణసేవలు.... ఇలా అనేక వైవిధ్య భరితమైన ఆధ్యాత్మిక సేవాకార్యక్రమాలు ఒక్క సాయిసంస్థలోనే మనకు గోచరిస్తాయి. స్వామివారు వివిధ రకాలైన మనస్తత్వాలకు, అభిరుచులకు అనుగుణంగా ఉండేరీతిగా సాయిసంస్థలోని వివిధ కార్యక్రమాలను రూపొందించటం జరిగింది కదా!

స్వామి నాకు ప్రాణభిక్ష పెట్టిన రోజు

1996లో ఉన్నట్లుండి నాకు తీవ్రంగా జబ్బు చేసింది. ఆరు నెలలపాటు మంచానికే పరిమితమైపోయాను. నిత్యం స్వామిని కన్నీళ్ళతో వేడుకునేవాడిని, కలలోనైనా దర్శన భాగ్యం ప్రసాదించండి స్వామీ అని. నేను మళ్ళీ మామూలు మనిషినై లేచి తిరుగగలిగితే, నా జీవితాన్ని స్వామికి అత్యంత ప్రీతికరమైన గ్రామసేవకు అంకితం చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

ఆరు నెలల తరువాత ఒకరోజు స్వామి నాకు స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చారు. నా నొసట వారు విభూతి పెడుతుంటే, మెలకువ వచ్చింది. కనులు తెరచి చూసేసరికి మా అమ్మగారు సరిగ్గా అదేచోట నాకు విభూతి పెడుతూ, “నాయనా, లే, ఈరోజు నీ పుట్టినరోజు” అంటున్నారు.

నిజంగానే అది నాకు స్వామి పునర్జన్మ ప్రసాదించిన రోజు. స్వామి తమ అపారమైన కృపతో నాకు ప్రాణభిక్ష పెట్టి క్రొత్త జీవితాన్ని అనుగ్రహించారు. ఇది స్వామి నాకు ప్రసాదించిన నాలుగవ దివ్యానుభవం.

స్వామి ఉపదేశించిన తారక మంత్రం

స్వామి అనుగ్రహంతో నాకు స్వస్థత చేకూరిన తరువాత ఇక పూర్తిగా గ్రామసేవల్లో నిమగ్నమయ్యాను. గ్రామసేవ నాకొక తపనగా, తపస్సుగా మారిపోయింది. మేమొక ఐదుమంది సాయి భక్తులం ఒక బృందంగా

ఏర్పడి, గ్రామసేవలను పెద్ద ఎత్తున ముందుకు తీసుకు వెళ్ళటానికి తగిన ప్రణాళికలు రచిస్తూ, వనరులను సమకూర్చుకుంటూ ఉండేవారం. 1997 నుండి 2004 మధ్యలో స్వామి అనుగ్రహంతో ఒక వంద మంది సాయి సేవకులను, నూటయాభైమంది డాక్టర్లను గ్రామసేవలో భాగస్వాములను చేయగలిగాము. కనుకనే, 2006లో శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్‌ను చూసుకొమ్మని స్వామి నన్ను ఆదేశించినప్పుడు నిస్సంకోచంగా వారి ఆదేశాన్ని శిరసావహించటానికి సిద్ధమయ్యాను. ఆ సమయంలోనే స్వామి పలుమార్లు నాకు ఇంటర్వ్యూలు ప్రసాదించి గ్రామసేవపట్ల నా అవగాహనను పెంపొందిస్తూ దిశా నిర్దేశం చేశారు.

ఉన్నత పదవులలో ఉన్నవారిలో చక్కని మార్పు తీసుకొని వస్తే వారివల్ల సమాజానికి ఎంతో మేలు కలిగించవచ్చు కదా. ఆ ఉద్దేశ్యంతో నేను 2004లో ఐఏఎస్, ఐపిఎస్, ఐఆర్ఎస్ అధికారులతో కూడిన ఒక బృందాన్ని స్వామి సన్నిధికి తీసుకు వెళ్ళడం జరిగింది. ఆరోజు ఉదయం వారందరికీ స్వామి ఇంటర్వ్యూ ప్రసాదించారు. సాయంకాలం నన్ను మాత్రమే ప్రత్యేకంగా లోపలికి పిలిచారు. “స్వామీ, గ్రామసేవే రామసేవ అన్న తారకమంత్రాన్ని మాకు ఉపదేశించారు. నిజంగా గ్రామసేవలు చేస్తున్న సమయంలో నాకు ప్రత్యక్షంగా సాయిరాముని సన్నిధిలో ఉన్న అనుభూతి కలుగుతోంది. ఇక, నా ఉద్యోగాన్ని వదలిపెట్టి పూర్తిగా గ్రామసేవకు అంకితం కావాలని ఆశిస్తున్నాను స్వామీ” అని విన్నవించుకున్నాను. ఆ తరువాతనే స్వామి నన్ను శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ ఆసుపత్రికి డైరెక్టరుగా నియమిస్తూ, నాకు, మా డాక్టర్ల బృందానికి అమూల్యమైన సేవా ప్రసాదాన్ని అనుగ్రహించారు.

ఆ ఒక అడుగు వేయడం చాలా ముఖ్యం

నేను ఇంతవరకు పేర్కొన్న ఐదు అనుభవాలను విశ్లేషించినప్పుడు, మానవప్రయత్నం ఉన్నచోట దానికి దైవానుగ్రహం తప్పక తోడవుతుందనే అంశము వీటిలో అంతర్నిహితంగా గోచరిస్తుంది. కృషి చేసినప్పుడే దైవకృప తోడై సంకల్పించుకున్నది సాధించగలుగుతాము. ఒకసారి

నేను, “స్వామీ, మేము గ్రామసేవలు చేస్తున్నాము. అయితే, మేము చేసే సేవలను ప్యూరిటీతో చేసేటట్లు ఆశీర్వాదించండి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను. అప్పుడు స్వామి, “ప్యూరిటీ నువ్వు డెవలప్ చేసుకోవాలా, నేను డెవలప్ చేయాలా?” అని అడిగాడు. వెంటనే నేను, “అవును స్వామీ, మేమే డెవలప్ చేసుకోవాలికానీ మా ప్రయత్నాలను మీరు ఆశీర్వాదించాలి కదా స్వామీ” అని విన్నవించగా స్వామి చిరునవ్వుతో, “మీరు ప్రయత్నిస్తే నా ఆశీస్సులు తప్పక ఉంటాయి” అన్నారు. “నీవు నావైపు ఒక అడుగు వేస్తే, నేను నీవైపు వంద అడుగులు నడచి వస్తాను” అని స్వామి ప్రకటించటంలో గల ఆంతర్యం ఇదే. మనం ఆ ఒక అడుగు వేయటం మాత్రం చాలా ముఖ్యం. కేవలం సగం అడుగు వేసి, స్వామి మనవైపు యాభై అడుగులు నడచి రావాలని ఆశించకూడదు. అది ఎప్పటికీ సాధ్యం కాదు. ఇందుకు ఉదాహరణగా మరో రెండు సంఘటనలను ఇక్కడ ప్రస్తావిస్తాను.

‘యత్ప్రయత్నముల్ మానవ ధర్మము...’

స్వామి ఒక ఇంటర్వ్యూలో మాతో అనుగ్రహ భాషణం సల్పుతూ, “నేను శివశక్తిస్వరూపుడను. నేను మీ మధ్య తిరుగుతున్నాను, మీతో మాట్లాడుతున్నాను అని మీరు అనుకోవచ్చు. కానీ, నిజానికి నేను నిరంతరం శివునివలె సమాధి స్థితిలో ఉంటాను. మీరు ఏమాత్రము చొరవ చూపకపోతే, చేయవలసిన ప్రయత్నం చేయకపోతే, మీ లోకంలో మీరు ఉంటారు, నా లోకంలో నేను ఉంటాను. అట్లుకాకుండా మీరు ప్రార్థనాపూర్వకంగా మీ వంతు కృషి చేసినప్పుడు నాలో ఉన్న శక్తి అంశ తక్షణం స్పందించి మిమ్మల్ని అనుగ్రహిస్తుంది” అన్నారు.

మరొక సందర్భంలో స్వామి రాజమండ్రిలో జరిగిన ఒక అద్భుత సంఘటనను తెలిపారు. తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో స్వామి విస్తృతంగా పర్యటిస్తున్న రోజులవి. ఒకరోజు స్వామి ఒక భక్తుని గృహాన్ని పావనం చేసిన సందర్భంలో అక్కడ భజన ఏర్పాటైంది. బహుశా యాభైమంది దాకా హాజరు కావచ్చునన్న అంచనాతో చక్కెర పొంగలి తయారుచేసి ఒక పాత్రలో ఉంచి స్వామికి నివేదించారు. కానీ, భజన పూర్తి అయ్యే సమయానికి

దాదాపు మూడు నాలుగు వందలమంది ప్రోగ్యూరు. స్వామివారు ఆ ఇంటి యజమానితో, “ఇంతమందికి ఈ కాస్త ప్రసాదం సరిపోతుందా?” అన్నారు. ఆ భక్తుడు పొరపాటైపోయిందని లెంపలేసుకుంటూ, ఇంతమంది వస్తారని తాను ఊహించలేదని తడబడే మాటలతో విన్నవించగా స్వామి, “ఆ పాత్రను తీసుకురా” అన్నారు స్వామి. దానిని తమ దివ్యహస్తంతో స్పృశించి ఇక ప్రసాద వినియోగం ప్రారంభించమన్నారు. ఆశ్చర్యం! అందరూ సంతృప్తిగా ప్రసాదం స్వీకరించిన తరువాత కూడా ఇంకా పాత్రలో ప్రసాదం మిగిలిపోయింది!! ఆ తరువాత స్వామి భక్తుల నుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ, “ఇతను ఎంతో కొంత చక్కెర పొంగలి చేశాడు కాబట్టి, దానిపై నేను చేయి పెట్టగానే అది అక్షయం అయింది. అసలు చక్కెర పొంగలే చేయకపోతే నేను దానిపై చేయి పెట్టే అవకాశమే లేదు కదా” అన్నారు. మానవప్రయత్నంయొక్క ప్రాధాన్యతను, ఆవశ్యకతను స్పష్టంగా వెల్లడించే సంఘటన ఇది.

కర్తృత్వ భావన కేవలం అజ్ఞానం

అయితే, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మనం అహంకారానికి అవకాశం ఇవ్వకూడదు. “నేను కష్టపడి పనిచేశాను. కనుకనే, స్వామి నన్ను అనుగ్రహించారు” అని భావించకూడదు. అటువంటి కర్తృత్వ భావన కేవలం అజ్ఞానమే.

నా డాక్టరు స్నేహితులొకరికి నలుగురు కుమార్తెలు. మొదటి కుమార్తె వివాహం తరువాత రెండవ కుమార్తెకు తగిన వరునికోసం వెదకటం మొదలుపెట్టాడు. సంవత్సరాలు గడచిపోతున్నాయికానీ, ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. స్వామి ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహిస్తే వారిని ప్రార్థించమని సలహా ఇచ్చాను. ఆశించినట్లుగానే స్వామి మా డాక్టర్ల బృందాన్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. మాటల సందర్భంలో నా స్నేహితుడు లేచి, “స్వామీ, కూతురు పెళ్ళి కావటంలేదు” అన్నాడు. వెంటనే స్వామి, “పెళ్ళికి ఏముంది! త్వరలోనే అయిపోతుందిలే” అన్నారు. కేవలం రెండు మూడు నెలల వ్యవధిలో ఆయన రెండవ కుమార్తె వివాహం జరిగిపోవటమే కాక మూడవ కూతురు వివాహం కూడా నిశ్చయమైంది.

కొంతకాలం తరువాత ఆయన ఇక నాలుగవ కుమార్తె వివాహానికి ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టాడు. కానీ రెండవ కూతురు విషయంలో జరిగినట్లుగానే ఓ పట్టాన ఆయన ప్రయత్నాలు ఫలించేటట్లు కనిపించలేదు. స్వామి మాకు మళ్ళీ ఇంటర్వ్యూ అవకాశం ప్రసాదించినప్పుడు ఈయన మోకాళ్ళపై లేచి, “స్వామీ, ముగ్గురు కూతుళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు చేశాను. కానీ, నాలుగువ కూతురుకి తగిన సంబంధం కుదరటం లేదు” అన్నాడు. వెంటనే స్వామి ఆయనకేసి సీరియస్ గా చూసి, “ముగ్గురు కూతుళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు నువ్వు చేశావు కదా. నాలుగవ కూతురు పెళ్ళికూడా నువ్వే చేసుకో” అన్నాడు.

చూశారా! స్వామిని ప్రార్థించేటప్పుడు మన ఆలోచనల్లో, మాటలలో అహంకారానికి, కర్తృత్వభావానికి ఏమాత్రము తావీయకూడదు.

ఎవరు స్వామికి సన్నిహితులు?

సాయి భక్తులముగా మనం స్వామి నుండి అందుకొనే అత్యంత విలువైన కానుక సేవాస్ఫూర్తియే. సేవ చేయటానికి అవకాశం ప్రసాదించవలసిందిగా స్వామిని వేడుకోవాలి. శ్రవణానందకరంగా భజనలు పాడటమూ సేవయే. బాలవికాస్ గురువుగా బాలల భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దడమూ సేవయే. మెడికల్ క్యాంపులో ఫార్మాసిస్టుగానో, వైద్యునిగానో పాల్గొనటమూ సేవయే. ఒకటి ఎక్కువ, ఒకటి తక్కువ అనే తేడా లేదు. అన్ని సేవలూ సమానమే.

భగవాన్ మనకు అనుగ్రహించిన ఈ సేవాప్రసాదము యొక్క విలువను తెలియజేసే ఒక సంఘటనను వివరిస్తాను. నాకు బాగా పరిచయం ఉన్న ట్రస్టు సభ్యులొకరు ఈ విషయం నాకు చెప్పారు. బృందావనంలో ఒకరోజు ఈయన స్వామి సన్నిధిలో వారి నివాస మందిరంలో ఉండగా ధైర్యం చేసి అడిగారట, “స్వామీ, మేమంతా మీకు చాలా సన్నిహితంగా ఉన్నామని భావిస్తున్నాము. ఐతే, నిజంగా మీరు ఎవరికి సన్నిహితంగా ఉంటారు? ఎవరు మీకు సన్నిహితులు?” అని.

స్వామి రెండు క్షణాలు మౌనం వహించి, “చెప్పమంటావా? చెప్పమంటావా?” అని అడిగారట.

“దయచేసి చెప్పండి స్వామీ” అని ప్రార్థించగా, స్వామి సగం ఇంగ్లీషులో, సగం తెలుగులో జవాబు చెప్పారట: “టు హూమ్ ఐ హేవ్ గివెన్ మై వర్క్, అండ్ డ్రూ హూమ్ ఐ యామ్ గెట్టింగ్ మై వర్క్ డన్.... (నేను ఎవరికైతే నా పని అప్పగించానో, ఎవరిద్వారానైతే నా పని చేయించుకుంటున్నానో...) వాళ్ళు తప్ప నాకెవ్వరూ క్లోజ్ కాదు” అని. స్వామి పని అంటే ఏమిటి? “ఎప్రీ గుడ్ వర్క్ ఈజ్ గాడ్స్ వర్క్” (ప్రతి సత్కార్యమూ దైవకార్యమే) అన్నారు కదా స్వామి. సేవను మించిన సత్కార్యము ఏముంది! అదే మనము స్వామి నుండి కోరవలసిన సేవాప్రసాదం. ఈసందర్భంగా నాకు మరో సంఘటన గుర్తుకు వస్తోంది. చాలా సంవత్సరాల క్రిందట

బృందావనం కాలేజీలో పనిచేసే లెక్చరరు ఒకరు తన ఉద్యోగాన్ని వదలిపెట్టి హిమాలయాలకు వెళ్ళి తపస్సు చేసుకుందామనుకున్నాడట. అతను తన నిర్ణయాన్ని స్వామికి విన్నవించగా, “బంగారూ, ఎన్నో జన్మలలో ఎన్నో సంవత్సరాలు నువ్వు అలా తపస్సు చేసినందువల్లనే ఈ జన్మలో నా పాదసన్నిధిని చేరుకోగలిగావు. ఏదో కొద్దిమందికి మాత్రమే లభ్యమయ్యే అమూల్యమైన నా సేవాప్రసాదం నీకు లభ్యమైంది. దీనిని వదలుకొని ఇప్పుడు తిరిగి హిమాలయాలకు వెళతానంటావేమిటి? పి.జి. స్థాయికి వచ్చి తిరిగి కె.జి.కి వెళ్ళాలనుకోవటం ఎంత వెట్టితనం!” అన్నారు.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

“పొగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదవేమొ...”

❖ డా॥ శివారెడ్డి ❖

స్వామి ఎవరినైనా పొగడలలో ముంచెత్తుతున్నారంటే, సదరు వ్యక్తి మరింత అణకువగా మెలగటం మంచినన్నది స్వామి ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యంలో మెలగిన భక్తులందరికీ అనుభవంలో ఉన్న విషయమే! సాక్షాత్తు భగవానే పొగడుతున్నారు కదా, ఇక తనంతటివాడు లేడని గర్విస్తే తప్పులో కాలేసినట్లే! ‘పొగడుచున్నాడని పొంగిపోయెదవేమొ, తప్పక అప్పుడే ఎగతాళి చేయు’ నని స్వామే స్వయంగా చెప్పారు కదా. ఇందుకు దృష్టాంతమే ఈ క్రింద పేర్కొన్న సంఘటన.

ఇది 1969 నాటి మాట. నిలయంలో భక్తులకు వంట చేసి పెట్టటానికి రామకృష్ణ అనే వ్యక్తిని ఆరోజునే కొత్తగా నియమించటం జరిగింది. స్వామి భక్తులతో కలసి సహపక్తి భోజనానికి కూర్చోగా, రామకృష్ణ తను వండిన పదార్థాలను వడ్డిస్తూ అక్కడే ఉన్నాడు.

“ఈ పప్పు ఎవరు చేశారు, రామకృష్ణా?” అని అడిగారు స్వామి. “నేనే స్వామీ” అన్నాడతను. “బాగుంది బంగారూ!” అన్నారు స్వామి. తరువాత కూర వడ్డిస్తుంటే, “ఈ కూర ఎవరు చేశారు?” అని అడిగారు. “నేనే స్వామీ” అన్నాడు రామకృష్ణ. “బాగా చేశావు బంగారూ!” అన్నారు చిరునవ్వులు చిందిస్తూ. తరువాత రసం వడ్డిస్తుంటే, “ఈ రసం ఎవరు చేశారు, రామకృష్ణా?” అన్నారు. “నేనే స్వామీ” అన్నాడతను, కాస్త గర్వంగా. వెంటనే స్వామి ఎదురుగా ఉన్న మంచినీళ్ళ గ్లాసును చూపుతూ, “ఈ నీళ్ళు ఎవరు చేశారు రామకృష్ణా?” అని అడిగారు. స్వామి పొగడుతున్నారని పొంగిపోతూ ఊహలోకాల్లో తేలిపోతున్న రామకృష్ణ, “నేనే స్వామీ” అనేసి నాలుక్కురుచుకున్నాడు.

స్వామి ముసిముసి నవ్వులతో నన్ను చూసి, “చూడు శివారెడ్డి! నీళ్ళు కూడా ఇతనే చేశాడట” అంటుంటే... హాలంతా నవ్వులతో మార్చోగింది. ❖

జ్ఞాన మార్గం తానెవ్వరని విచారించడమే!

(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రొ॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

‘తటాకములో నీరు నిశ్చలముగా నున్నప్పుడే అడుగు భాగముననున్న ఇసుకను చూడగల్గునట్లు, మనశ్శాంతిని, నిశ్చలత్వమును, జ్ఞానమును చెదరగొట్టు మనోవృత్తులను అణచిననేగాని, నిజమైన స్థితిని, ఆత్మను, బ్రహ్మమును లేదా జ్ఞానమును, కనుగొనలేకపోవుచున్నారు’

వృత్తులున్నంతవరకు చాంచల్యం తొలగదు. వృత్తి నాశానికి, దాని ఉత్పత్తి వేళను గమనిస్తూ, అవి రాకుండా కాపలా కాయడమొక్కటే మార్గం. దానో క్రమక్రమంగా వాసనాక్షయమై విక్షేప, ఆవరణలు ఆగి నివృత్తి లభించి, జ్ఞానసిద్ధిలవుతారు.

మరి ఈ మనోవృత్తులను పుట్టకుండా నిరోధిస్తున్నదీ, అక్కడ కాపలా కాస్తున్నదీ ఎవరు? అని అడిగితే అది కూడా ‘తానే’ కదా! దీనికి భగవాన్-

“ఇక్కడ రెండు విధములైన ‘I’లు ఉంటున్నాయి. మనస్సుతో కూడిన ‘I’ ఒకటి. ఆత్మతో కూడిన ‘I’ ఒకటి. అనగా ఆత్మభావమే ‘I’. ఇది మనస్సుతో చేరటంవలన అహంకారముగా మారిపోతున్నది. ఈ ఆత్మతో కూడి ‘I’ ఆనందముతో చేరినప్పుడు సర్వం ఒకటిగా నిరూపిస్తుంది” అని తెలిపారు.

అంటే మనస్సుతో చేరితే అహంకారం అవుతోంది, ఆత్మతో చేరితే కేవలమైన అహముగానే ఉంటున్నది. అహం (నేను) కాకుండా ఉన్న రెండవ ‘I’ నిజానికి మనస్సే. దాన్ని ఆత్మతో అంటే ‘అహం’తో చేర్చడమే మనస్సుని భగవంతునికి సమర్పించడం!

ఇప్పుడు ఒక ‘I’ ని ఆత్మతో కూడిన ఆనందంతో చేర్చడమెట్లా? సంకల్ప వికల్పాలు కలుగకుండా

ముందుగా జాగ్రత్త వహించడమెట్లా? జ్ఞానమార్గంలో ఇదే కీలకమైన అంశం. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు దీనికి చూపిన మార్గం -

“గుంపులు గుంపులుగా ఈగలు ముసిరినట్లు అంతఃకరణముల నుండి సంకల్పములును, వృత్తులును ఒకే ప్రవాహమువలె గుంపులుగా నుద్భవించును. కోటలో ప్రవేశించు శత్రువులను సైనికుడు ఒక డొకడుగా ఎట్లు చంపునో అట్లే ఒక్కొక్క వృత్తిని కూడనూ మనస్సున పుట్టగనే అంతమొందింపవలెను. ఈ సంకల్పమునకు కారణము బీజరూపముతో నుండిన సంస్కారమే. ‘నేనెవరు’ అని విచారణ చేసినచో వృత్తులన్నియూ పోవును. ఎట్టి వృత్తులు వచ్చిననూ, నేనెవరను ప్రశ్న వేసుకొన్న అన్ని వృత్తులు బుడగలవలె పగిలిపోవును.

ఇట్టి సాధన రమణమహర్షి సాధించెను. అదే మార్గము తన శిష్య బృందమునకు బోధించెను. అదియే సులభమార్గము. అనగా సర్వమును బ్రహ్మమే, దానికి వ్యతిరేకమైనదేదీయు లేదు అని అర్థము. ‘అహం బ్రహ్మాస్మి’ అనే మహా వాక్యమును జపించిననూ అజ్ఞానము పటాపంచలగును”

- జ్ఞానవాహిని

ఇది బాబావారు చూపిన మార్గం. మనో వృత్తులను అరికట్టడానికి ఈ మార్గాన్నే కొద్ది భేదంతో శ్రీరమణులు కూడా తెలిపినారు. ఇక్కడ ముఖ్యంగా గమనించాల్సిన విషయం విచారణ చేయడమన్నది. విచారణ చేయడమే కాని నేనెవరు ప్రశ్నకు సమాధానాలను మనస్సులో ‘అలోచించడం’ కాదు. మరొక చోట బాబావారు -

“నీ గురిని ‘సోఁహం’ (నేనే దైవం) అనే తత్త్వముపై నిశ్చలంగా పెట్టుకో” అని అన్నారు. గురిని అనడం మన సర్వశక్తిని దానిపై ఉంచడమేకాని దాన్ని జపించడం కాదు. మరొకచోట -

“మానవుడు జన్మించే సమయంలో ‘కోఁహం’ (నేనేవరు?) అని అడుగుతున్నాడు. తన జీవితంలో ఈ ప్రశ్నకు తగిన జవాబు వెదుక్కోవాలి. తాను మరణించే లోపల ‘సోఁహం’ (నేనే దైవం) అని తెలుసుకోవాలి. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించినప్పుడే తన సాధన ఫలిస్తుంది” అని అన్నారు.

ఇక్కడున్న వెదుక్కోవడం, తెలిసికోవాలి అన్నవి అన్వేషణ లేక విచార మార్గాన్ని సూచిస్తున్నవి.

“కేవలము మాటలలో ‘నేనే బ్రహ్మ’, ‘నేనే బ్రహ్మ’ అనుకుంటే ప్రయోజనము లేదు. సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. ఉన్నది ఒక్కటే. ఈ ఏకత్వమును మనము దృఢంగా విశ్వసించాలి.”

‘అనుకోవడం’ అంటే జపించడం. మరి ఇది జపం కాదు కదా! అసలయినదాన్ని అందుకోలేనప్పుడు జపించడమూ తప్పుకాదు. కాని అంతిమంగా ‘నేనేవరు?’ అన్న స్పృహ, సోయి, ఎఱుక, జాగ్రత్త ఉంచుకోవడం ఈ విచార మార్గంలో ముఖ్యం. ఈ జ్ఞానమార్గ విధానాన్ని తెల్పుతూ భగవాన్ - “ప్రతి మానవుడు మూడు భాగములు విచారణ, ఒక భాగము సాధన చేయాలి” అని అన్నారు. ఈ విచారణ మార్గాన్ని సులభమనీ అన్నారు. అట్లాగే కష్టమనీ కొన్ని సందర్భాలలో అన్నారు. ఇది

“సులభా రామా! దుర్లభా రామా!” అన్నట్లు రెండున్నూ! ఈ కింద ఉటంకించిన భగవాన్ మాటలను గుర్తుంచుకొంటే ఈ మార్గం సులభం కూడా!

“ఆత్మవిచారణ చేయుటకు కావలసిన యోగ్యతను ముందు సంపాదించుకొని, విచారణకు పూనుకొనువా డొక్కడును లేడు. అందరు పరిపూర్ణ జ్ఞానము కావలెనువారే. ఎత్తుకొనగానే కలెక్టరు పదవి రావలెనన్న, అది ఎట్లు వచ్చును? దానికి తగిన వయస్సు, చదువు, సమర్థత, ప్రతిభ, అనుభవము మొదలగు యోగ్యతలెన్నో యుండవలెను. అవియన్నియు సమకూడుటకెంతో కాలము పట్టును. దానికి శ్రద్ధయు అంతకంటే ఎక్కువగా విశ్వాసమును ముఖ్యములు.”

ఈ మార్గావలంబి అయిన సాధకుడు జ్ఞానాన్నిగురించి భగవాన్ తెలిపిన కింది వివరణను హృదయంలో నిలుపుకోవాలి -

“జ్ఞానం అంటే ఏమిటి? తన తత్త్వము తాను తెలుసుకోవటమే. అదే నిజమైన జ్ఞానము. స్వస్వరూపానుసంధానమే జ్ఞానము. నిరంతరము ఆ స్వస్వరూపాన్ని చింతించటమే సాక్షాత్కారము”.

(గమనిక: ‘సాయి గురుత్వంలో సాధన’ శీర్షికతో ప్రచురితమైన వ్యాసపరంపరలో ఇది చివరిది. సాధకుల ఉపయోగార్థము ఈ వ్యాసములన్నింటినీ సంకలనము చేసి ప్రచురించిన గ్రంథము ప్రశాంతినిలయం మరియు ‘శివం’ బుక్స్టాల్స్లో లభ్యమగుచున్నది).

సాక్షాత్కారము పొందవలెననిన వాసనాక్షయము, మనోనాశనము, తత్త్వజ్ఞానమును అభ్యసించవలెను.”

“సాధకుడు ప్రపంచ ధోరణిని త్యజించి అంతర్ముఖుడై ఆత్మయందు దృష్టి మరలింపవలెను. మనో వృత్తులన్నియు ఎచ్చటనుండి ఉత్పన్నమగుచున్నవో గ్రహింపనగును. అట్లు గ్రహించినచో సంకల్పములన్నియు నాశనమగును. అటు తరువాత బ్రహ్మకార వృత్తి నిరంతరాయముగ గల్గును. దానివలన సాధకుడు సచ్చిదానంద స్వరూపస్థితియందు స్థిరపడును.”

“మనస్సును అంటుకొనియున్న అజ్ఞానమును ఆత్మవిచారణమనెడి బూడిదతో పడేపడే తోమి శుభ్రపరచుచుండవలెను. సంపూర్ణ జ్ఞానోదయమెప్పుడు కలుగునో అప్పుడే మోక్షప్రాప్తి కలుగును.”

- బాబా

దర్శనం-అంతర్దర్శనం-ఆత్మావలోకనం

❖ సి. పద్మావతమ్మ, రిటైర్డ్ ప్రొఫెసర్, అనంతపురం క్యాంపస్ ❖

అది ప్రశాంతినిలయం. దైనందిన జీవితంలో నిత్య నైమిత్తిక కార్యకలాపాలతో, జీవిత సమస్యలతో, ఆధిభౌతిక, ఆధిదైవిక, ఆధ్యాత్మిక తపనలతో, మితిమీరిన కాంక్షలతో, తీరని అవసరాలతో, దైవ దర్శన కాంక్షతో, ఆర్తభక్తితో, అర్థార్థ భక్తితో, జిజ్ఞాసుత్వంతో - ఇలా అనేకరకాలుగా రగిలిపోతున్న పీడింపబడుతున్న అతలాకుతలమవుతున్న మానవులంతా ప్రశాంతినిలయ మందిర ప్రాంగణంలో చేరి తమతమ తాపము, కాంక్షలు, సమస్యలు అన్నీ మరచిపోయి ఆ తెల్లవారుఝామున అక్కడ పూపొదల నుండి వెలువడే సుగంధపు వీచికలతో కూడిన ప్రాతఃకాల మలయమారుతంలో సేదతీరుతూ ఆసీనమైన సందర్భం. తెల్లవారి అయిదు గంటల ఇరవై నిమిషాలు, మందిరంలో ఒక ఘంటానాదం వినిపించింది.

“అగమార్థంతు దేవానాం గమనార్థంతు రాక్షసాం
కురు ఘంటారవం తత్ర దేవతాహ్వాన లాంఛనం
అపసర్పస్తుయే భూతాః భూమి సంస్థితాః యే
భూతా విఘ్న కర్తారస్తు నశ్వస్తు శివాజ్ఞయా”

దేవతలు విచ్చేయడంకోసం, రాక్షసులు వెళ్లిపోవడం కోసం ఈ ఘంట మ్రోగింపబడుతోంది. ఏ రాక్షసులైతే విఘ్నాల్ని కలిగిస్తున్నారో వారు శివాజ్ఞతో నశింతురుగాక అని అర్థం.

అంటే మానవుని మనస్సులో చెలరేగే కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యాలనే అరిషడ్వర్గాలే రాక్షసులు. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమాహింసలు, సహనం, పవిత్రత, క్షమ, కార్యదీక్షలాంటి సద్గుణాలే దేవతలు. ఈ మనో భూమి నుండి కామక్రోధాదులు దూరంగా తరిమివేయబడాలనీ, ప్రేమ ధర్మాది సద్గుణాలు ఆహ్వానింపబడాలనీ ఆ ఘంటకు అర్థం. అలాంటి దైవగుణ సహితమైన, రాక్షసగుణ రహితమైన మనస్తత్వంతో అక్కడ

చేరిన మానవులంతా ఆత్మను పరమాత్మతో లీనం చేస్తూ శ్రుతిబద్ధంగా ఓంకారాన్ని జపించడం మొదలుపెట్టారు. ఈ ప్రణవనాదం అలౌకికానందాన్ని అందిస్తుంది. తదుపరి అందరూ గొంతెత్తి-

“ఈశ్వరాంబా సుత శ్రీమన్ పూర్వా సంధ్యాప్రవర్తతే
ఉత్తిష్ట సత్యసాయీశ కర్తవ్యం దైవమాహ్నికమ్
ఉత్తిష్టోత్తిష్ట పర్తిశా ఉత్తిష్ట జగతీపతే
ఉత్తిష్ట కరుణాపూర్ణ లోకమంగళ సిద్ధయే”

“ఈశ్వరాంబాసుతుడవైన శ్రీ సత్యసాయి జగన్నాథా! పూర్వదిశలో సంధ్యాకాలం వ్యాపిస్తోంది. దైవికమైన కర్మల నాచరించాలి. ఓ పర్తిశ్వరా! సాయిరామా! కరుణాపూర్ణ హృదయా! లోకమంగళ కార్యక్రమాలకోసం లేవండి.”

ఇలా సుప్రభాతం ప్రారంభం... భగవంతునికా ఇవి మేలుకొలుపులు?! సర్వులను సృష్టించి పాలించే ఆ భగవంతుడు నిద్రిస్తే ఇక మేలుకొలుపులు పాడడానికి మనముంటామా?! నిద్రలో ఉన్నది మానవులు. ప్రమత్తులై ఉన్నది మానవులు. అజ్ఞానాంధకారం నుండి నిద్రలేవాల్సిన అగత్యం మానవులకే! మరి ఈ మానవులు ఎవరికి మేలుకొలుపులు పాడుతున్నారు? తమలో ఉన్న దైవత్వానికి. లోనుండి విజృంభిస్తున్న రాక్షస గుణాలు నశించిపోవాలనీ, ప్రమత్తంగా నిద్రాణమై ఉన్న దైవీయ

గుణాలు మేల్కొనాలనీ, తమలోని భగవంతునికే ఆ మేలుకొలుపులు పాడుతున్నారు మానవులు. “ఆ భగవంతుడు నా హృదయంలో ఉన్నాడు. ఎదుటివారి హృదయంలోనూ ఉన్నాడు. నన్ను నేనెలా ప్రేమించుకుంటానో ఎదుటివారినీ అలా ప్రేమించాలి. ఎందుకంటే సర్వులలోనూ ఉన్నది దైవమే, దైవీయ గుణాలే” అని తెలుసుకొని పాడడం, తెలుసుకోవాలని పాడడమే సుప్రభాతం.

సుప్రభాత సమయం దాటిన తరువాత జనమంతా బయటకు వచ్చి, ప్రశాంతినిలయ మందిరం నుండి వేద పఠనం చేస్తున్న వేదవిదుల వెనుక వినాయకుడు సాక్షిగా ప్రారంభమైన నగర సంకీర్తనంలో పాల్గొని ఒక వర్తులం ముగించి మళ్ళీ వరుసలు తీరి, అనుమతి లభించిన తరువాత మందిర ప్రాంగణంలో దర్శనానికై బారులుతీరి కూర్చున్నారు.

ఎటుచూసినా నిశ్శబ్దం. చీమ చిటుక్కుమన్నా వినిపించేటంత నిశ్శబ్దం. ఒక శాంతి, ప్రకృష్టమైన అలౌకికమైన శాంతి ఆవరణం అది. అందరి హృదయాలూ భగవానుని ఆగమనంకోసం ఎదురుచూసే శుభసన్నివేశం.

“తండ్రీ! సాయిరామా! నా తల్లి ఆస్పత్రిలో వుంది. గుండెపోటుతో బాధపడుతోంది. ఆపరేషనంటున్నారు డాక్టర్లు. పాల ముంచినా, నీట ముంచినా నీదే భారం సాయి! అమ్మను బ్రతికించు సాయినాథా!” దర్శనానికి కూర్చున్న ఓ బిడ్డ మనసులోని ఆక్రందనం ఇది.

“స్వామీ! నా కూతురికి నీ కాలేజీలో సీటు వచ్చేలా చెయ్యి తండ్రీ! నేనంత డబ్బున్నదాన్ని కాను బయటి కాలేజీల్లో నా బిడ్డను చదివించడానికి. ఈసారి ఎలాగైనా నా బిడ్డకు సీటు రానీ ప్రభూ!” ఓ తల్లి హృదయ కాంక్ష ఇది.

“స్వామీ! నా కూతురికి మంచి సంబంధం కుదిరి ఈ సంవత్సరం వివాహం జరిగేలా చూడు ప్రభూ! ఈ బాధ్యత నుండి నన్ను విముక్తుణ్ణి గావించు సాయిరామా!” ఓ తండ్రీ హృదయంయొక్క ఆవిష్కరణ ఇది.

“తండ్రీ! దైవంకోసం, దైవసాక్షాత్కారంకోసం ఎన్నెన్నో గుళ్ళూ గోవురాలూ దర్శించాను. తీర్థయాత్రలు చేశాను.

ఆశ్రమాలు తిరిగాను. కాని ఎక్కడూ నాకు శాంతి లభించ లేదు. తృప్తి కలుగలేదు. నీ దగ్గర దొరుకుతుందేమో అని ఆశగా ఇక్కడికి వచ్చాను. నా దైవ దాహం తీర్చు స్వామీ!” ఓ భక్తుని ప్రగాఢ కాంక్షాస్వరూపమిది.

“స్వామీ! ఇంతకుపూర్వం నెలకొల్పిన సంస్థలన్నీ విజయపుబాటలోనే ఉన్నాయి. లాభాలనార్జించి పెడుతున్నాయి. నేనిప్పుడు స్థాపించబోయే సంస్థ కూడా లాభాల బాటలోనే నడవాలి. అలా సంకల్పించు సాయి!” ఓ అర్ధార్థ భక్తుని కోరిక ఇది.

“స్వామీ! ఇంట్లో ఇల్లాలితో గొడవ, అఫీసులో యజమానితో పీడనం, నెల తిరిగితే అప్పుల బాధలు, జీవితం నరకంలా వుంది. ఈ బాధలనుండి విముక్తి కల్పించు స్వామీ!” ఓ ఆర్త భక్తుని హృదయవేదన.

“స్వామీ! ఎంతో దూరం నుండి వచ్చాను. నీ గాథలు విని సప్తసముద్రాలు దాటి నీ దర్శనంకోసం వచ్చాను. ఈ వరుసల్లో ఎక్కడో వెనకాల చోటు దక్కింది నాకు. నీ దర్శనం సంపూర్ణంగా లభించేనా? నా కోరిక తీరేనా ప్రభూ!” ఓ విదేశీయుడి అంతరంగ ఘోష ఇది.

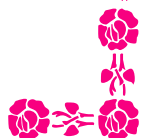
ఇలా ఎన్నెన్నో హృదయాలు, ఎన్నెన్నో కోరికలు, ఏవేవో మనోవేదనలు, ఏవేవో భక్తి భావాలు... అన్నీ సాయి భగవానుని దర్శనంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాయి.

“తండ్రీ! నీ ద్వారంలోనికి వచ్చినవాళ్లు ఖాళీ చేతులతో తిరిగిపోరు. నాకు కూడా ఆనందాన్ని ప్రసాదించు తండ్రీ! శాంతిని ప్రసాదించు సాయినాథా!”

“తేరె ద్వారోపె జోభీ ఆయే వో ఖాళీ కభీ నజాయే”

ఇలా భక్తుల హృదయాలు ఆర్తిగా ఎలుగెత్తి పిలుస్తున్నాయి, భజిస్తున్నాయి. చాతక పక్షులు ఇంద్రుడు కురిపించే వానచినుకుకోసం ఎదురుచూసినట్లు, ఎందరెందరో భక్తుల హృదయ పద్మాలు సాయి భాస్కరుని దర్శనకీరణంకోసం ఎదురుచూస్తున్నాయి. ‘సాయి!’ అంటే ‘ఓయీ!’ అని బిరబిరా ఎదురొచ్చే తండ్రీ ఇంకా ఎందుకు రావడం లేదని తలలువంచి వంగి వంగి చూస్తూ ఆత్రుత పడుతున్నారు భక్త జనం.

“పుట్టబోయెడి బుల్లి బుజ్జాయికోసమై పొదుగు గెన్నెకు పాలు పోసిపోసి

కలికి వెన్నెలలూరు చలువ దోసిళ్లతో
లతలకు మారాకు లలికి యతికి
పూలకంచాలతో రోలంబములకు రే
పటి భోజనము సిద్ధపరచి పరచి
తెలవారకుండ మొగ్గలలోన జొరబడి
వంతవింతల రంగు వేసివేసి
తీరికే లేని విశ్వ సంసారమందు
అలసిపోయితివేమో దేవాధిదేవా
నీకెన్ని పనులయ్యా తెల్లవారితే”

“ఓ స్వామీ! పుట్టే లేగదూడకోసం ఆవు పొదుగు
కుండలో పాలు నింపాలి. ఆకులకు మారాకులంటించాలి.
తుమ్మెదలకు రేపటి భోజనంకోసం పూలకంచాలతో తేనెను
సిద్ధం చేసి పెట్టాలి. తెల్లవారకమునుపే మొగ్గలు
వికసించక ముందే మొగ్గలలో దూరి అనేకరకాల రంగులు
వెయ్యాలి. ఈ పనులన్నీ చేసిచేసి అలసిపోయావా నా
తండ్రీ! రావయ్యా! వచ్చి సేదతీరవయ్యా! మా హృదయ
సింహాసనాసీనుడవై కాస్త విశ్రాంతి తీసుకోవయ్యా స్వామీ!”
పరమ భక్తుల - భావుకుల హృదయ గానమిది.

దాసిన చుట్టమా శబరి దాని దయామతి నేలినావు నీ
దాసుని దాసుడా గుహుడు తావక దాస్యమొసంగినావు నే
జేసిన పాపమా వినుతినేసిన కావపు కావుమయ్య నీ
దాసులలోన నేనొకండ దాశరథి కరుణా వయోనిధి”

అని ఆనాడు కంచర్ల గోపన్న రాముణ్ణి నిగ్రతీశాడు. “నీ
చుట్టమా శబరి? దయతో ఆమె కోరిక తీర్చినావు. నీ
దాసుని దాసుడా ఆ గుహుడు? అతనికి నీ సేవాభాగ్యం
దక్కించావు. నేనేం పాపం చేశానయ్యా స్వామీ! ఇంతగా
ప్రార్థిస్తుంటే కూడా వినిపించుకోవడంలేదు. నీ
దాసానుదాసుల్లో నేను కూడా ఒకణ్ణి కదా! నీకెందుకీ
పక్షపాతం” అంటూ రామదాసు ఆనాడు వేదనలో ఆ
రామదేవుణ్ణి నిలదీస్తే... ఇక్కడొక సాయిదాసుడు సాయి
రాముణ్ణి నిలదీస్తున్నాడు: “స్వామీ, రోజూ గమనిస్తున్నాను.
ఎందరికో నీ పాదనమస్కారం లభిస్తోంది. ఎన్ని దినాల
నుంచి అలమటించిపోతున్నానయ్యా నీ కడగంటి చూపైనా
దక్కుతుందని! పాదనమస్కారం కాదు కదా, నీ దర్శన

భాగ్యం కూడా సంపూర్ణంగా లభించడంలేదే! ఎక్కడో
వెనుక వరుసల్లో చిక్కడిపోయానయ్యా పురుషోత్తమా!
ఎందుకయ్యా నీకీ పక్షపాతం! పోనీలే తండ్రీ! నీవు నన్ను
చూడకపోయినా నిన్ను నేను దర్శించుకొని పోతానులే! నీ
లక్షలాది భక్తుల్లో నీకు నేనొకణ్ణి. ఒక చిన్న నలుసును.
కానీ నాకు నీవాక్కడివే భగవంతుడివికదా. ఏం తండ్రీ,
నీకిది సబబేనా!”

చిరునవ్వు చిందించు నీ మోము చూడంగ
వేళాయెనోయి శ్రీ సాయిదేవా
కనులార నినుగాంచి నే కరగిపోవంగ
వేళాయె రావోయి శ్రీసాయిదేవా
నోరార నీ నామ మంత్రంబు జపియింప
వేళాయెనోయి శ్రీసాయిదేవా
చెవులార నీ నామగానంబు వినగోరు
వేళాయె రావోయి శ్రీసాయిదేవా
వేదాలలో దాగు నీ దివ్యరూపంబు
వర్జింప వేళాయె శ్రీసాయిదేవా
వేదాంత వేద్యంబు నీ పాద కమలంబు
వీక్షింప వేళాయె నో సాయిదేవా
విశ్వాంతరాళంబు నీ అంతరంగంబు
వినుతింప వేళాయె నో సాయిదేవా
విఖ్యాతరంగంబు నీ ప్రేమ సంగంబు
పొందంగ వేళాయె నో సాయిదేవా
స్వచ్ఛ భక్తుల అంతరంగం నుండి అభివ్యక్తమైన అచ్చ
తెనుగు హృదయనాదమిది.

శరణని నీ పదకమలము సోకితి
కరుణ నేలు సాయిరామా
భువన త్రాణ పరాయణమగు నీ
మోము జూపు సాయిరామా
క్రూర కర్మములు కోరి యొనర్చితి
నేరము లెంచకు రామా
దారుణ పాప వినాశ మొనర్పవే
దైవోత్తమ సాయిరామా
అజ్ఞానంబను చీకటిలో బడి
అలమటించు సాయిరామా

విజ్ఞానజ్యోతి వెలిగింపగదే
 వేదవేద్య సాయిరామా
 నాదీనాదను భావము నా మది
 నాటుకొన్నదిర రామా
 వీది శాశ్వతమో ఎరుక యొనర్చుము
 ఈశ్వర శ్రీసాయిరామా
 ఎంతగ నే నిను వినుతి జేసినా
 వీలరావు సాయిరామా
 పంతమేల నా చెంతకు రాగదె
 పరమ దయానిధి రామా
 ఓ జిజ్ఞాసువు వేదన ఇది.

ఇలా ఎందరి నిరీక్షణో, ఎందరి ఎదురుచూపులో, ఎందరి హృదయాహ్వానాలో... అదిగో, మధుర మనోహర మురళీగానం మందిరంలో ప్రారంభమైంది. సన్న సన్నగా భక్తుల కర్ణపుటాలను తాకింది. ఆ ద్వాపరయుగంలో ఆనాడు మురళీగానం విన్న రాధ, “రాధనురా, నిరపరాధనురా, అనురాగభావనారాధనామగ్న మానసనురా, కనరా, కరుణింపరా” అని శ్రీకృష్ణదేవుని ఆగమనంకోసం తపించినట్లు, ఈ మురళీగానం ప్రారంభం కాగానే సాయికృష్ణుని ఆగమనంకోసం వంగి వంగి స్వామి వచ్చే దారివైపే చూస్తున్నారు.

“శ్రీయుత మూర్తియై కరుణచిందెడి చూపులతోడ స్వామి వేంచేయును. పాదపూజ దయసేయును మాకు” అనే సంబరంతో ఆత్మతతో వేగిరపాటుతో ఎదురుచూస్తున్న జన సందోహం కన్నులకు కర్పూరాంజనం రాసినట్లు బయటకు వచ్చాడు సాయిచంద్రుడు. ఎడమ చేత్తో సున్నితంగా కాషాయపు అంగీని దానిక్రింది ధోవతిని అలవోకగా మడిచి పట్టుకొని, చల్లని మలయ మారుతపు తాకిడికి శిరోజ పరివేషం అటుఇటూ ఆడుతుంటే కుడిచేత్తో అల్లనల్లన దాన్ని సవరించుకుంటూ, ఓరగా వంచిన శిరస్సుతో మెల్లమెల్లగా సుతిమెత్తగా అడుగులు మోపీమోపనట్లుగా సుతారంగా నడుస్తూ సుందరమూర్తి సాయిదేవుడు రానే వచ్చాడు. చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, ఛలోక్తులు వినురుతూ, కుశలప్రశ్నలు అడుగుతూ, దయాపూరితంగా కరుణార్థంగా భక్తజనాన్ని వీక్షిస్తూ పస్తున్నారు.

ఒకరి నుండి ఉత్తరం తీసుకొంటూ, మరొకరికి చిరునవ్వును ప్రసాదిస్తూ, వేరొకరికి పాదనమస్కారం అనుగ్రహిస్తూ, మరొకరిని చూసి పలకరింపుగా కళ్లెగరేస్తూ, అప్పుడే చూసిన దగ్గరి బంధువన్నట్లుగా మరొకరిని చూసి కళ్లల్లో వెలుగుతేజాలు చిమ్ముతూ, ఇంకొకరిని నిర్దిష్టంగా చూస్తూ, మరొకరిని అసలు చూడకుండా ఉపేక్ష చేస్తూ ఇలా రకరకాలుగా తనవారికి తన ప్రమథగణానికి, తన వానరమూకకు, తన గోపగోపికానమూహానికి, తన భక్తజనసందోహానికి ప్రతిస్పందిస్తూ విచ్చేశారు స్వామి మన స్వామి. పాద నమస్కారం పొందిన భక్తులు ఇలా పొంగిపోతున్నారు...

మా స్వామి పాదాలు మహి మహిత వేదాలు
 మానవానందాలు మానస మరందాలు
 వేదవీధులలోన విహరించు పాదాలు
 పతితపావనమైన బంగారు పాదాలు
 కామిత ప్రజలకు కల్పతరు రాజాలు
 సత్యధర్మప్రేమసార సందేశాలు
 సర్వదేవాత్మక శక్తిప్రసారాలు
 సత్యసాయిశ్వర స్వామి శ్రీపాదాలు

“ఎంత సుతిమెత్తగా సుమకోమలంగా పట్టులాగా ముగ్ధ మనోహరంగా ఉన్నాయి నా తండ్రి పాదాలు! పాద నమస్కారం లభించింది. నా జన్మ ధన్యమయింది.”

పాదవందన మిచ్చెనా సాదరమున
 కోరుకున్నట్టి వన్ని చేకూరుచుండు
 గారవము జూపు మేల్మి బంగారు స్వామి
 సకల మానసాంతర్యామి శ్రీసత్యసాయి

“నా కోరిక తీరబోతోంది. దేవదేవుడు నా మొర విన్నాడు. అనుగ్రహించాడు. నా బిడ్డకు కాలేజీలో సీటు వచ్చినట్లే ఇక. నా కూతురి జీవితాన్ని స్వామి చేతుల్లో పెట్టేశాను. నిశ్చింతగా ఇకపై బ్రతుకుతాను.” ఓ తల్లి మహదానందం. మూడు రోజుల తరువాత ఆ తల్లి తన బిడ్డకు స్వామి కాలేజీలో సీటు వచ్చేసింది అంటూ తీపి పంచిపెడుతున్న దృశ్యం మన కళ్లకు కనిపిస్తుంది. లేదా ఎవరి ద్వారానో వినిపిస్తుంది.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో...)

ఆధ్యాత్మిక జీవనమే శాంతికి సోపానం

❖ కుప్పం విజయమ్మ ❖

స్వామివారు మా చిన్ననాటనే (1946లో) మా పాలి సద్గురువై, మమ్ము వారి దివ్యసన్నిధిలో పెన్నిధిలో వారి మ్రోల ఉంచుకొని ఎంతో ప్రేమగా బోధించిన ఆధ్యాత్మిక విద్య వివేకచూడామణియై విద్యుక్త ధర్మములను నిర్వర్తింపజేస్తూ సుఖశాంతులను ప్రసాదిస్తూ వచ్చింది. మిడుతల దండులా చుట్టుముట్టిన కష్టాలతో తల బొప్పికట్టినా, ప్రభువు నేర్పిన శాంతి సహనములు కొండంత బలాన్ని ప్రసాదించి జీవితాన్ని నందనవనంలా మార్చివేశాయి. భీభత్స జంఝామారుతము వీచినా, పెనుగాలులు పెట్రేగినా మహావృక్షములు కూలిపోక నిటారుగా నిలబడి ఉండగలుగుతున్నాయంటే, దానికి కారణం, కంటికి కనపడని వాటి వేర్లు భూమిలోకి లోతుగా పాతుకొనిపోవటమే కదా! అలాగే మన హృదయ క్షేత్రంలో శాంతి, సహనములు మహావృక్షములుగా వర్ధిల్లినప్పుడు సౌఖ్యమునకు కొదవే లేదని స్వామి సెలవిస్తూ, “శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు” అని గానం చేసి మమ్ము మురిపించి మైమరపించి, మధుర భావనలో ఊయలలూగించారు. ఆధ్యాత్మిక జీవనమే శాంతికి సోపానమని ప్రబోధించి, మాలో వివేకాన్ని నింపి మమ్మల్ని భక్తిమార్గంలో నడిపించారు. శాంతిని మించిన సంపద లేదు. ‘శాంతి’ అన్న మాటలోనే ఉన్నది దాంతి! క్షాంతి! కాంతి! విశ్రాంతి! విశ్రాంతికి మూలం విరాగమే. విరాగమునకు మూలం విశ్వేశ్వర చింతనయే. విశ్వేశ్వర చింతనకు మూలం దైవీ సంపత్తియే! అనగా, మంచి మాట, మంచి గుణము, మంచి భావములని వివరిస్తూ ప్రభువు ఒక పర్యాయం ఒక చక్కని కథను సెలవిచ్చారు.

ఒక రాజు వేటకై బయల్దేరి అరణ్యం చేరాడు. ఒక సన్యాసి చెట్టుక్రింద నిద్రపోతుంటే చూసి, “అబ్బ! ఇంత చలిలో ఒంటిమీద యేమీ కప్పుకోకుండా నిద్రపోతున్నాడే” అని తన అంగవస్త్రం తీసి కప్పాడు. కొద్దిసేపటికి ఆ సన్యాసి లేచి, ప్రక్కనే ఉన్న నదిలో స్నానం చేసి, నదచివెళుతుంటే రాజు ఆయన్ని అనుసరించాడు. ఆ సన్యాసి ఒక చిన్న గుడి దగ్గర కూర్చొని బిగ్గరగా నామజపం చేస్తూండగా ఒక చిలుక చక్కగా పండిన ఒక జామపండును తెచ్చి ఆయన ఒళ్లో వేసింది. అది తిని ధ్యాసమగ్నడయ్యాడు. ఆయన ముఖంలో దివ్యమైన కాంతి, అనిర్వచనీయమైన శాంతి, కొట్టొచ్చినట్లు కనబడుతుంటే రాజు కుతూహలంతో ఆయన చెంతనే కూర్చున్నాడు. ఆయన కళ్లు తెరవగానే పాదాభివందనమాచరించి, ముకుళితహస్తై, “అయ్యా! ఇక్కడ యే సుఖ సౌకర్యములూ లేకున్నా మీరు ఇంత సంతోషంగా ఎలా మనగలుగుతున్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఆ సన్యాసి పకవకా నవ్వి, “ఇంతకన్నా సౌఖ్యం నీ రాజ్యంలోగాని, రాజప్రాసాదంలోగాని దొరుకుతుందా? నేను కదలకుండా కూర్చున్నచోటనే నాకు సమస్తం సమకూరుతున్నాయి కదా! భగవంతుణ్ణి సంపూర్ణంగా నమ్ముకొని మన విద్యుక్త ధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తుంటే మనకు శాంతికి, సౌఖ్యానికి లోటుండదు” అంటాడు.

చిన్నతనంలోనే మా హృదయక్షేత్రాలలో ప్రభువు శాంతి బీజాన్ని నాటారు. అది పెరిగి మహావృక్షమై ఫలపుష్ప భరితం కాగా, దాని క్రిందే నిలబడి, “ప్రభూ, అది ఇవ్వు, ఇది ఇవ్వు” అని కోరుతుంటే, ఇంతకాలం సాధించినదేమిటని బుద్ధి ప్రశ్నించగా జ్ఞానోదయం కలిగింది. మితిలేని, మతిలేని కోరికలు మనము ఎన్ని కోరినా మనకు అవసరమైనవాటినే అనుగ్రహిస్తారు ప్రభువు. కోరికలు తీరినప్పుడు కాదు, కోరికలు అరిగిపోయే శాంతిసౌఖ్యాలు లభిస్తాయన్న వారి అమృత వాక్కులను మననం చేసుకుంటూ, ఆ దిశగా మనవంతు కృషి సల్పుతూ, “ప్రభూ! మా ఆరాధ్య దైవమా! మా పాలి భాగ్యమా! దయతో నన్ను అనుగ్రహించు! ఆశీర్వదించు” అని సంపూర్ణ విశ్వాసంతో ప్రార్థిస్తే, దీనికన్నా గొప్ప ఫలితం కలదా అన్న బంగారంలాంటి ఆలోచన ఈ మట్టిబుట్టలో తళుక్కుమనగానే హృదయం తేలికై నర్తనం సల్పింది. ❖

భక్తి... ప్రపత్తి

❖ బి.వి.ఎస్. సాగర్ ❖

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజ
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః

ఒకసారి స్వామి విద్యార్థులతో మాట్లాడుతూ, ఈ శ్లోకానికి అర్థం చెప్పమన్నారు. అందరూ చెప్పిన సమాధానాలు విని, “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య... (అన్ని ధర్మాలూ విడిచిపెట్టు) అని ఎందుకు చెప్పాడు కృష్ణ భగవానుడు?” అని అడిగేరు. ఎవ్వరూ సరియైన సమాధానం చెప్పలేకపోవటంవలన స్వామే తిరిగి, “అన్ని ధర్మాల ప్రయోజనం, ఉద్దేశ్యం భగవంతుని అనుగ్రహం పొందటానికి, వారి సన్నిధి చేరటానికే కదా! అందువలన కృష్ణుడు, “నేను భగవంతుణ్ణి. నీవు వెదుకుతున్న లక్ష్యం నేనే” అని అర్జునునికి చెప్పినాడు. ఇంక భగవంతుని చెంతకు చేరిన తరువాత చింత ఏల?! అయితే, అందుకు కావలసినవి భక్తి, శరణాగతి భావాలు. అవి అలవరచుకోకపోతే భగవంతుని అనుగ్రహం పొందలేరు” అని అన్నారు.

వీటికి ఉదాహరణగా స్వామి “మర్కటాశీర న్యాయము”, “మార్కాలిశీర న్యాయము”ల గురించి

బోధించారు. కోతి తన బిడ్డను ఒకచోటునుండి మరొకచోటికి చేరవేసేటప్పుడు మనము గమనిస్తే, పిల్లకోతి తన తల్లిని గట్టిగా వాటేసుకుని ఉంటుంది. తన తల్లి ఎంత ఎత్తుకు ఎక్కినా, ఎంత దూరం దూకినా తన పట్టును విడువదు. ఇటువంటి భక్తిని మనం మార్కండేయునిలో గమనిస్తాము.

“పట్టినదేదియో పట్టనే పట్టితివి
పట్టు నెగ్గెడిదాక అట్టె యుండు
కోరిన దేదియో కోరనే కోరితివి
కోర్కె చెల్లెడుదాక కొలచియుండు
అడిగినదేదియో అడుగనే అడిగితివి
అడిగినదిడుదాక విడువకుండు
తలచినదేదియో తలచనే తలచితివి
తలపుతీరెడుదాక తరలకుండు
పోరుపడలేక తానైన బ్రోవవలయు
ఒడలు తెలియక నీవైన అడుగవలయు
అంతియెగాని మధ్యలో విరమించుకొని
తిరిగిపోవుట భక్తుని దీక్ష కాదు”

అనే సిద్ధాంతమును ఈ భక్తితత్త్వం మనకు బోధిస్తుంది. మార్కండేయుడు ఈశ్వరునిపై అటువంటి అపారమైన, అచంచలమైన నమ్మకము, భక్తి కనబరచి, చివరకు యముని నియమాలనుకూడా వమ్ము చేయగలిగాడు. అందువలననే చిరస్మరణీయుడైనాడు.

రెండవది, మార్కాల కిశోర న్యాయం. తల్లిపిల్లి తన బిడ్డను ఒక ప్రదేశం నుండి మరొక ప్రదేశానికి తన నోట కరిచిపట్టుకొని తీసుకువెళుతుంది. అలా నోట కరిచి పట్టుకోవటం, చూడటానికి కర్కశంగా కనిపించినా, తనను రక్షించడానికే తప్ప హాని కలిగించటానికి కాదు అన్న ధీమా, అచంచలమైన నమ్మకం ఆ పిల్లిపిల్లలో మనము గమనించగలుగుతాము. ఇదే శరణాగతి తత్త్వం... “నీవే తప్ప నితః పరంబెరుగ...” అనే సంపూర్ణ శరణాగతి... పాలముంచినా, మున్నీట ముంచినా నీదే భారం... అనే భావనతోకూడిన నమ్మకం. బాలప్రహ్లాదుడు ఇటువంటి భక్తిప్రపత్తులకు ప్రతీకగా నిలిచాడు.

స్వామి అంటారు, “స్వామిని నమ్మడం అంటే స్వామి చెప్పిన ప్రతి మాటను నమ్మడం, తు.చ. తప్పక పాటించటం; స్వామి వేరు, స్వామి మాట వేరు కాదు అనే విశ్వాసం కలిగియుండడం. స్వామి ఏది చెప్పినా మీ మంచి కోసమే అనే భావనను మీలో పెంపొందించుకోవాలి. అంతేకానీ, ‘ఆపద మొక్కులు, సంపద మరుపులు’ అన్నట్లు ఒకక్షణంలో స్మరించడం, మరో క్షణంలో విస్మరించడం మంచిది కాదు. దాన్ని ‘పార్ట్వైమ్ డివోషన్’ అంటారు. అటువంటి అపనమ్మకం చావుతో సమానం.”

స్వామి పిల్లలకు ఎప్పుడూ చెప్తుంటారు, “మీరు స్వామికోసం వచ్చారు. స్వామితోనే అవినాభావ సంబంధం పెంచుకునే ప్రయత్నం చేయండి. ఇది ఒక్కటే శాశ్వత సంబంధం. మిగిలినవన్నీ కల్పితమైన, అనిశ్చితమైన సంబంధాలు. వాటికై వెంపర్లాడి మీ అమూల్యమైన కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకోవద్దు. స్వామి సన్నిధిలో స్వామి కోసమై మీ శారీరక, మానసిక శక్తులను వినియోగించుకోండి. ఇది మీకు చిక్కిన ఒక అపూర్వమైన అవకాశం.”

ఒక సందర్భంలో స్వామి గోపికాభక్తిగురించి వివరిస్తూ, “కృష్ణ రాసలీలలో ప్రతి గోపికా కృష్ణుడు తనతోనే ఉన్నాడన్న అనుభూతితో ఆనందంలో ఓలలాడటం గమనిస్తాము. దానికి కారణం వారు జాగ్రత్ స్వప్నావస్థలలో నిరంతరం కృష్ణనిగురించిన ఆలోచనలతో తమ మనసును నింపుకోవడమే” అన్నారు. అటువంటి అందమైన అనుభూతిని కలిగించే దివ్యలోకమే స్వామి సాన్నిధ్యం. అందులోనూ స్వామి కాలేజీ విద్యార్థులుగా నిత్యం వారి సన్నిధానంలో ఉండే అదృష్టం లభించడం పూర్వజన్మ సుకృతం. వారి సన్నిధిలో నిరంతరం ఎన్నో అద్భుతాలు జరుగుతుంటాయి. అయితే, కొన్ని సందర్భాలలో మన కనుల ఎదుట జరిగే అద్భుతాన్ని మనము గమనించకపోవచ్చు. స్వామి ఒకరిని పలకరిస్తారు, ఒకరిపై తమ కృపాదృష్టిని ప్రసరిస్తారు, ఒకరికి పాదసమస్కారం అనుగ్రహిస్తారు, ఒకరిని చూసి చిరునవ్వులు చిందిస్తారు. వీటిలోనే మనకు అమోఘమైన ఆశీర్వాదములు, అభయప్రదానములు, కొన్ని సందర్భాల్లో హెచ్చరికలుకూడా గోచరిస్తాయి. అనుభవించినవారికి

తప్ప ఇతరులకు వీటిలోని అంతరార్థం బోధపడదు. ఇది స్వామి భక్తులందరికీ విదితమే. స్వామి పలికే ప్రతి పలుకుకు, చూసే ప్రతి చూపుకు, చేసే ప్రతి పనికి ఒక కారణం ఉంటుందన్నది ప్రతి భక్తునికీ కలిగే అనుభూతి. “సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్ర పాద్” అన్న శ్రుతివాక్కుకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం వారి సన్నిధిలో మనకు ప్రతి క్షణం గోచరిస్తుంటుంది. అయితే, ఎవరి భక్తి వారిది, ఎవరి ప్రాప్తం వారిది.

ఒకసారి స్వామి దర్శనం లైన్లలో ఒక విద్యార్థిని పలుకరించి, “ఏమి చదువుతున్నావు?” అని అడిగారు. “యూనివర్సిటీలో ఎమ్.కామ్. చేస్తున్నాను స్వామీ” అని విన్నవించుకున్నాడు. అప్పుడు స్వామి, “బాగా చదువు, పాసైన తరువాత మన కాలేజీలో లెక్చరర్ అవుదువుగాని” అని వరమిచ్చారు. ఇంక ఆ యువకుని సంతోషానికి అవధులేవు. కొన్ని రోజుల తరువాత అతను పరీక్షా ఫలితాలతో స్వామి సన్నిధికి రావటం, వెంటనే స్వామి ఆయనకు బృందావన్ కాలేజీలో లెక్చరరుగా పోస్టింగు ఇవ్వటం జరిగిపోయింది.

ఆయన పేరు తుకారాం. టీచింగు పని తనకు క్రొత్తకావటంవల్ల మొదట్లో కొంత తడబడినా, స్వామి తరచు పలకరిస్తూ దయ చూపడంవలన త్వరలోనే నిలద్రొక్కుకొని, ఆ తరువాత చాలా భక్తిశ్రద్ధలతో, ఎంతో సమర్థవంతంగా తరగతులు తీసుకునేవారు. స్వామి తనకు ప్రసాదించిన ఆ మహదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ ఆయన, తరగతులలో వెనుకబడిన విద్యార్థులను చేరదీసి, వారందరికీ స్వచ్ఛందంగా స్పెషల్ క్లాసులు నిర్వహించేవారు. వేసవి సెలవులలోకూడా ఆయన ‘డెస్కాలర్స్’కి స్పెషల్ క్లాసులు తీసుకుంటూ తర్రీదు ఇచ్చేవారు. ఇటువంటి సేవాతత్పరతవలన ఆయన విద్యార్థులందరికీ ప్రీతిపాత్రులైనారు.

అదే సంవత్సరం (1976) వేసవిలో స్వామి కొందరు విద్యార్థులను తమవెంట ఊటీ తీసికొని వెళ్ళారు. ఆ మహద్భాగ్యం నాకుకూడా కలుగటంవలన ఆ సెలవులను స్వామివారి పాదసన్నిధిలో గడిపే అవకాశం కలిగింది.

ఊటీలో సాధారణంగా మధ్యాహ్నంవేళ రెండున్నర మూడు గంటలకు స్వామి వెలుపలకు వచ్చి విద్యార్థుల

మధ్య ఆసీనులై వివిధ అంశాలపై ఇష్టాగోష్ఠిగా ముచ్చటించేవారు. ఒకరోజు స్వామి వెలుపలకు వచ్చి సోఫాపై ఆసీనులవుతూనే, “తుకారాం ఎలా ఉన్నాడు?” అన్నారు. ఉన్నట్లుండి స్వామి ఆయన పేరు ప్రస్తావించే సరికి మాకు కాస్త ఆశ్చర్యం కలిగింది. స్వామి ఆ లెక్కరరుగారిగురించి వివరాలు అడగటం మొదలెట్టారు. “ఇప్పుడు బాగా చెప్తున్నాడా? సబ్బైక్టులో నాలెడ్డి ఎలా ఉంది?” లాంటి ప్రశ్నలు వేయసాగారు. అక్కడున్న విద్యార్థులలో కొందరు ఆయనదగ్గర చదువుకుంటున్న వారు కావటంచేత వారినందరినీ స్వామి తరచి తరచి ప్రశ్నించసాగారు. ఆ విద్యార్థులు కూడా, “చాలా మంచివారు స్వామీ, చాలా క్రమశిక్షణ పాటిస్తారు, చాలా బాగా చెప్తారు, సబ్బైక్టులో మంచి పట్టు ఉంది” అని విన్నవించసాగారు. అప్పుడు స్వామి, “అవును, చాలా శ్రద్ధగా చెప్తాడు. సెలవులలోకూడా పిల్లలకు స్పెషల్ క్లాసులు తీసుకుంటున్నాడు. ఇప్పుడు కూడా కాలేజీలో పిల్లలకు క్లాసు చెప్తున్నాడు” అన్నారు. ఇలా కొద్దిసేపు సంభాషణ జరుగుతున్న సమయంలో ఊటీ సమితికి చెందిన పెద్దలొకరు వచ్చి, “స్వామీ, వైట్ ఫీల్డు నుండి ట్రంకాల్ వచ్చింది” అని మనవి చేశారు.

ఇది చాలా అసాధారణ విషయం. చాలా అరుదుగా అలా ట్రంకాల్స్ వచ్చేవి. స్వామి ప్రక్కనే ఉన్న రాధాకృష్ణ గారితో, “చూడు, కనుక్కో ఎవరు ఫోను చేశారో” అన్నారు.

ఒక ఐదు నిమిషాల తరువాత రాధాకృష్ణగారు తిరిగి వచ్చి, “స్వామీ, తుకారామ్ గారు ఫోను చేశారు” అన్నారు.

“ఏమిటి?” అని అడిగారు స్వామి యథాలాపంగా.

“స్వామీ, కాలేజీలో క్లాసులు ముగించుకొని సైకిలు మీద వైట్ ఫీల్డుకి (తమ ఇంటికి) వెళుతుండగా, జంక్షన్ దగ్గర ఒక లారీ నేరుగా వచ్చి ఢీకొట్టిందట, స్వామి దయవల్ల ఆయనకు ఏమాత్రం దెబ్బలు తగలేదుకానీ, సైకిలు మాత్రం నుజ్జునుజ్జు అయిపోయిందట, అంత పెద్ద ప్రమాదం నుండి ఈయన ఒంటిమీద చిన్న గాయం కూడా లేకుండా బయటపడటం చూసి అక్కడ గుమికూడిన జనం ఆశ్చర్యపోతున్నారట. స్వామి తనను రక్షించినందుకు స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుందామని ఫోను చేశాడు స్వామీ” అని విన్నవించారు.

పూర్ణుడవు నీవు

❖ భువనచంద్ర ❖

పల్లవి: సన్నుతింపగా నా తరమ సాయి!
పూర్ణుడవు నీవు, మూఢమతి నేను
అణువంత నేను, అనంతంబె నీవు

చ1: ఈశ్వరమ్మకు జనియించినావు
ఈశ్వరుండు నీవై నడయాడినావు
నీలో ఉన్న శక్తి మాలో చేరి భక్తయి
నిను చేరగానే ముక్తి నిచ్చునయ్య ||స||

చ2: చిన్నపల్లెలో ప్రభవించినావు
భూలోకమే నీదైనదయ్యా
సాయిరాముడంటే సేవభావమంట
సాయి లేనిచోటే లేనేలేదు అంట ||స||

“మంచిది, చాలా మంచివాడు” అన్నారు స్వామి అదేదో సామాన్యమైన విషయంలా.

ఇక్కడ ఊటీలో స్వామి అతనిగురించి స్వయంగా ప్రస్తావించి, మాట్లాడుతూ ఉన్న సమయంలోనే అక్కడ వైట్ ఫీల్డులో అతను ఘోరప్రమాదం నుండి సురక్షితంగా బయటపడటం యాదృచ్ఛికం అనుకుంటే మనకంటే వేరు అజ్ఞానులు ఉండరని చెప్పనవసరంలేదు.

అదేరోజు సాయంత్రం స్వామి మాతో సంభాషిస్తున్న సమయంలోనే తుకారాంగారు పంపిన టెలిగ్రామ్ ను అందుకొని, అందరూ వినేలా చదివించారు. ఆ తరువాత, జరిగిన యాక్సిడెంటును కళ్ళకు కట్టినట్లు వివరించటం స్వామి అక్కడున్నవారికి ప్రసాదించిన నిదర్శనం.

“కాంక్షతోడ ఎందు కర్మంబు లొనరింప
దక్కబోదు ఫలము ధరణియందు
కాంక్ష వదలి భక్తి కర్మలు పచరింప
ఫలితమొసగుచుండు పర్తివిభుడు” ❖

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

3. పవిత్ర చిత్రావతి

పి.వి. చలం

పెన్నానది ఉపనదిగా ప్రస్తానం మొదలుపెట్టి ఉత్తరవాహినిగా పురాణ పురుషునికి సాదర స్వాగతం పలకటానికి పుట్టపర్తికి చేరి, పుట్టపర్తి జనజీవనంలో భాగమై, స్వామి అవతరణ తరువాత వారి ఆటపాటలకు, దివ్యలీలావినోదానికి, మహిమలకు కేంద్రస్థానమై, స్వామి దివ్యపాదస్పర్శచే మరింత పవిత్రతను సంతరించుకున్నది పవిత్ర చిత్రావతీ నదీమతల్లి.

స్వామి అవతార వైభవం ప్రపంచం నలుమూలల విస్తరించి పుట్టపర్తికి

మనిషి మనుగడకు, ప్రశాంత జీవనానికి నీరు చాలా ముఖ్యం. ఆధునిక సౌకర్యాలు లేని రోజుల్లో ముఖ్యంగా గ్రామీణ భారతంలో నీటికోసం సహజసిద్ధంగా ప్రకృతి ప్రసాదితాలైన నదులు, తటాకాలు, ఊట చెరువుల మీద ఆధారపడేవారు. అటువంటి జలవనరులున్నచోటే గ్రామాలు నిర్మించుకునేవారు.

భగవంతుడుకూడా తాను అవతరించటానికి సంకల్పించుకున్నప్పుడు ముందుగా భగవంతుని జననీ జనకులుగా పిలిపించుకునే అర్హతగల పుణ్యదంపతులను ఎంపిక చేసుకోవటం, అలాగే తన అవతార వైభవ ప్రాభవాలను ప్రపంచం నలుమూలలా విస్తరింపజేసే మహిమాన్వితచర్యలకు వేదికగా నిలువగలిగే పుణ్యనదీ తీరాన్ని ఎంపిక చేసుకోవటం జరుగుతుంది. శ్రీరామావతారంలో సరయానదిని, శ్రీకృష్ణావతారంలో యమునానదిని ఎంపిక చేసుకున్నట్లే ప్రస్తుత శ్రీ సత్యసాయి అవతారంలో చిత్రావతి నదిని ఎంపిక చేసుకున్నారు భగవాన్.

భక్తుల రాకపోకలు విస్తృతమయ్యాయి. ఆరోజుల్లో ఆ కుగ్రామంలో స్నాన పానాదులకు ఎటువంటి సౌకర్యాలూ లేని కారణాన భక్తులందరినీ, విదేశీయులుగాని, స్వదేశీయులుగాని, అన్నింటికీ చిత్రావతీ నదీ తీరమే ఆదుకుంది. ప్రశాంతినిలయ నిర్మాణం జరిగి ఆధునిక వసతులు సమకూరేవరకూ ఈ ప్రస్తానం కొనసాగింది. ఇప్పటికీ చిత్రావతి నీరే ప్రశాంతినిలయానికి ప్రధాన ఆధారం కావటం ముదావహం.

స్వామివారికి బాల్యం నుండీ... అంటే అవతార ప్రకటనకు ముందునుండీ పవిత్ర చిత్రావతితో వారికి ఎంతో అనుబంధం ఉంది. అవతార ప్రకటన తరువాత భక్తుల రాక దినదినాభివృద్ధి చెందటంతో అందరికీ సరిపడేంత స్థలాన్ని ఇవ్వగల పవిత్ర చిత్రావతిని వేదికగా ఎంపిక చేసి, దాదాపుగా ప్రతి రోజూ సాయంత్రం భక్త బృందంతో తరలి వెళ్ళేవారు బాబావారు. చిత్రావతి ప్రయాణమంటే భక్తులు పరమానందభరితులయ్యేవారు. ఎందుచేతనంటే, అక్కడ బాబావారు ఇచ్చే సందేశాలు,

చిత్రావతీ నది (1950వ దశకంనాటి ఛాయాచిత్రము)

కట్టలతో, చర్నకోలతోనూ విపరీతంగా బాదుతూ ఉండేవారు. అంతేకాదు, ఆరోజుల్లో కోడిపందాలు కూడా జరిగేవి. అది చూసి తట్టుకోలేకపోయిన బాలసత్యసాయి అలా మూగజీవులను హింసించడం తగదంటూ తన నిరసనను తెలియజేశారు. “వేలెడంత లేని పిల్లవాడు ఎంతో కాలంగా జరుగుతూ వస్తున్న పందాలను అడ్డుకోవటం ఏమిట”ని ఊళ్ళో పెద్దల

చేయించే భజనలు, విసిరే ఛలోక్తులు, సమయ సందర్భాలనుబట్టి పంచే అమృతం, అప్పటికప్పుడు సంకల్ప సృష్టి చేసి, “ఇంక చాలు ప్రభూ” అనేవరకూ అందరికీ వడ్డించే మృష్టాన్న భోజనాలు, మైసూరుపాకు, జిలేబీ, లడ్డూ, బాందీ మొదలైన ఆహార పదార్థాల సృష్టి, ఎన్నని చెప్పగలం?! ఇసుకనుండి తీసినా ఆయా పదార్థాలకు ఒక్క ఇసుక రేణువుకూడా అంటేది కాదు. ఈరితిగా వ్రాయటానికి శక్తిచాలనన్ని అద్భుతాలు, మహిమలు చూపి స్వామి భక్తులను ఆనందాద్భిలో ఓలలాడించేవారు. అటువంటి అపురూప, అద్భుత సమావేశాలలో పాల్గొనాలని, సాక్షాత్తు భగవంతుడు నెరపుతున్న అద్వితీయ లీలలను చూసి తరించాలని ఉవ్విళ్ళూరటం సహజమే కదా! ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలంగా లభించే వరం అది. ఇప్పుడు మనము అందులో కొన్ని సంఘటనలను స్మరించుకుంటూ, ఆ అద్భుత సన్నివేశాలతో మమేకమవుదాం.

సంస్కరణల వేదిక

పూర్వావతారాలలోవలె దుష్ట సంహరణ అవతార కార్యక్రమంగా కాకుండా దుష్టత్వ సంస్కరణే ధ్యేయంగా అవతరించిన ప్రేమైకమూర్తి భగవాన్ బాబావారు. ఈ సంస్కరణాపర్యానికి బాల్యంలోనే శ్రీకారం చుట్టిన వైనాన్ని చవిచూద్దాం.

పుట్టవర్తిలో ప్రతి సంవత్సరం తొలి ఏకాదశిరోజున చిత్రావతి ఇసుక తిన్నెలపై ఎడ్లపందాలు నిర్వహించేవారు. ఎవరికి వారు తమ ఎద్దులే విజేతలుగా నిలవాలని వాటిని

దగ్గరనుంచి ప్రతిఘటన ఎదురైంది. “సత్యం! గ్రామపెద్దల విషయాల్లో ఎందుకు జోక్యం చేసుకుంటావు?” అంటూ పెద్ద వెంకమరాజుగారు కూడా నచ్చజెప్ప ప్రయత్నించారు. “నోరు లేని జీవులను హింసించే హక్కు మనకెక్కడిది? దానికి బదులు ఒకరికంటే ఒకరు మంచివారు కావాలని మీలో మీరు పందెం వేసుకోవచ్చు కదా” అని ‘సత్యం’ గట్టిగా వాదించటంతో ఊరి పెద్దలలో మార్పు వచ్చి, ఎడ్ల పందాలకు, కోడి పందాలకు స్వస్తి పలికారు.

ఆంగ్లేయునికి కనువిప్పు

ఇది స్వామి అవతారప్రకటన చేసిన తొలిసారిలో, అంటే 15 ఏళ్ళ వయస్సులో ఉండగా జరిగిన సంఘటన. డివిజనల్ ఆఫీసరుగా పనిచేస్తున్న ఒక ఆంగ్లేయుడు అడవికి వెళ్ళి, తుపాకీతో ఒక పులిని కాల్చి చంపి, దాని శరీరాన్ని తన జీపులో వేసుకొని వస్తూండగా, సరిగ్గా చిత్రావతి నది మధ్యకి వచ్చేసరికి జీపు ఆగిపోయింది. ఎన్నివిధాలుగా ప్రయత్నించినా, జీపు స్టార్ట్ కాలేదు. పైగా జీపు టైర్లు అంతకంతకూ నదిలోకి కూరుకుపోతున్నాయి. అప్పుడు డ్రైవరు ఆ విదేశీయునితో, “పుట్టపర్తి గ్రామంలో ఎన్నో అద్భుతాలు చేస్తున్న సాయిబాబా అనే బాలుడు ఉన్నాడు. అతను తలుచుకుంటే ఈ జీపును బయటకు తీయగలడు” అన్నాడు. ఆ ఆంగ్లేయుడిలో ఆశ చిగురించింది. వెళ్ళి బాలసత్యసాయిని అభ్యర్థించగా, “నీ జీపును నేనే ఆపాను. నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆ పులిని వేటాడి చంపావు. పాపం, దానికి రెండు పిల్లలున్నాయి. అవి తల్లి కనపడక ఆకలితో విలపిస్తున్నాయి. నీ జీపు కదలాలంటే

నీవు ఆ పులిపిల్లలకి రక్షణ కల్పించాలి. వెంటనే ఆ పులిపిల్లల్ని తీసుకెళ్ళి ఎక్కడైనా జూలో అప్పగించు. నీవు షూట్ చేయాల్సింది గన్ తో కాదు, కావాలంటే కెమేరాతో షూట్ చేసుకో” అని గుణపాఠం చెప్పారు.

ఆ పులిపిల్లలపట్ల స్వామి చూపిన కరుణకు ఆ ఆంగ్లేయుడు కరిగిపోయి, “ఇప్పుడే ఆ పిల్లల్ని వెతికి తీసుకెళ్ళి జూలో అప్పగిస్తాను” అని వినమ్రుతతో స్వామికి విన్నవించుకున్నాడు. అప్పుడు స్వామి చిత్రావతికి విచ్చేసి హస్తచాలనంతో విభూతిని సృష్టించి జీవుపై చల్లగా వెంటనే ఆ జీవు స్టార్ట్ అయింది.

ఆ ఆంగ్లేయునిలో కలిగిన పరివర్తనకు నిదర్శనం ఏమిటంటే, ఆ పులిపిల్లల్ని మద్రాసులోని జూలో అప్పగించటమే కాకుండా, తాను కాల్చి చంపిన పులి యొక్క చర్మాన్ని చర్మకారులతో శుద్ధి చేయించి, స్వామికి సమర్పించుకున్నాడు. ఆ పులిచర్మాన్ని స్వామి భజన మందిరంలో కూర్చునే సింహాసనంవద్ద స్వామి పవిత్ర పాదస్పర్శకు నోచుకునేలా పరిచారు.

అద్భుత సృష్టి

ఒకరోజు సాయంకాలము భక్తబృంద పరివేష్టితులై స్వామి చిత్రావతి సైకతాలపై ఆసీనులై ఉండగా, ఒక భక్తుడు శిరిడీ బాబావారి గురించి వివరించమని కోరాడు. “శిరిడీ సాయి రూపమును చిత్రించినవారెవరూ చక్కగా చిత్రించలేదు” అంటూ బాబావారు ఇసుకలోకి తమ చేయిని పోనిచ్చి అందమైన శిరిడీ సాయి ఫోటోను తీసి ఆ భక్తునికిచ్చి పూజలో పెట్టుకొమ్మన్నారు. అంతలోనే శిరిడీ సాయి త్రిమూర్తాత్మకమైన దత్తాత్రేయుని అవతారమని చెప్పతూ, ఇసుకనుండి దత్తాత్రేయుని లోహవిగ్రహమును తీసి, మరొక భక్తునికి పూజించుకొమ్మని ఇచ్చారు. భక్తులందరూ ఎంతో ఉత్సాహంతో స్వామిని చుట్టుముట్టగా వారినందరినీ సంతోషపెట్టదలచి ఇసుకనుండి పెద్ద కలకండ పెళ్ళను తీసి, దానిని ముక్కలుగా చేసి అందరికీ పంచిపెట్టారు. స్వామి స్వయంగా పంచిపెడుతూ ఉంటే భక్తులందరికీ సరిపోయేటట్లు ఆ కలకండ ముక్కలు అక్షయమవుతూనే ఉన్నాయి. ఆ తరువాత స్వామి చేతినిండా ఇసుక తీసుకొని, ఒక తట్టలో పోశారు. అది

విభూతిగా మారింది. ఆ విభూతిని కూడా భక్తులందరికీ పంచారు.

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి పొందిన సైంటిస్టు డా॥ సూరి భగవంతంగారు. తన ప్రజ్ఞకు తగ్గట్టుగా ఆయన భారత ప్రభుత్వానికి వైజ్ఞానిక సలహాదారుగా సేవలందించారు కూడా. 1959లో ఆయన పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు ఒక రోజు సాయంత్రం స్వామి ఆయనను భక్తబృందంతోపాటు చిత్రావతికి తీసుకు వెళ్ళారు. మాటల సందర్భంలో ఆయన భగవద్గీత ప్రస్తావన తీసుకొనిరాగా స్వామి, “దోసిలి పట్టు” అంటూ ఆయన చేతిలో చిత్రావతి ఇసుకను తీసికొని పోసారు. ఆశ్చర్యంగా స్వామి చేతిలోనుండి పడుతున్న ఇసుక ఎర్రని అట్టగల గ్రంథంగా మారి భగవంతంగారి చేతిలో పడింది. ఆశ్చర్యపోతున్న భగవంతంగారితో స్వామి, “అది భగవద్గీత. ముందు సంస్కృతంలో ఉన్న భగవద్గీత ఇద్దామసుకున్నాను. కానీ, తెలుగులో అయితే చదువుకోవటానికి నీకు అనుకూలంగా ఉంటుందని తెలుగు భగవద్గీత ఇచ్చాను” అన్నారు.

అప్పుడే ప్రెస్ నుండి వచ్చినట్లు మెరమెరలాడుతున్న ఆ భగవద్గీతను ఆశ్చర్యంగా అటూ ఇటూ త్రిప్పి చూశారు భగవంతంగారు. ఎక్కడా ప్రచురణకర్త పేరుగానీ, ఎక్కడ ఫ్రింట్ అయిందన్నదిగానీ లేదు. “ఇది ఎక్కడ ఫ్రింట్ అయింది స్వామీ?” అని భగవంతంగారు అడగ్గా, “సాయిప్రెస్ లో” అన్నారు రక్కున స్వామి. అంటే, ఈ లీలద్వారా భవిష్యత్ పరిణామాన్ని కూడా సూచించా రన్నమాట. తదనంతరం డా॥ సూరి భగవంతంగారు స్వామివారి అవతార కార్యక్రమంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించారన్నది జగమెఱిగిన సత్యం.

వైకుంఠ ఏకాదశినాడు చిత్రావతి సైకతస్థలిపై నామసంకీర్తన, అనుగ్రహభాషణముల అనంతరం బాబావారి దివ్యహస్తమునుండి అమృతము స్రవించేది. దానిని భక్తులందరికీ పంచేవారు.

ప్రకృతిపై ఆధిపత్యం

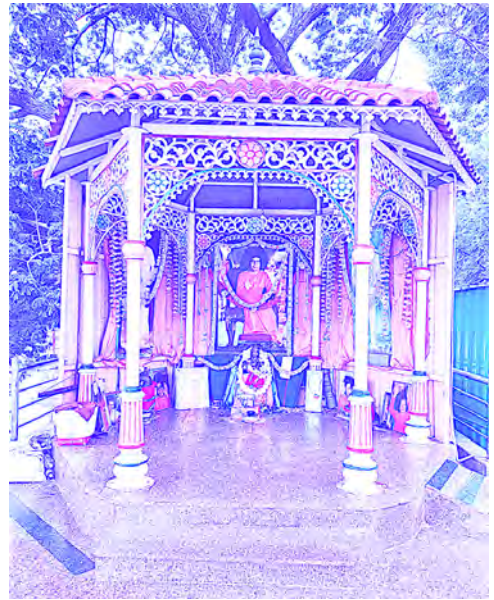
ఇది అవతార ప్రకటనకు ముందు జరిగిన సంఘటన. ఆకాశంలో భీకరంగా వర్షం పడే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. ‘సత్యం’ అక్కగారైన వెంకమ్మగారు ఇల్లు

కట్టుకోవటానికి ఇటుకలు తయారుచేయిస్తున్నారు. మర్నాడు ఇటుకలను బట్టిపెట్టి కాల్చే ప్రయత్నం జరుగుతోంది. ఇప్పుడు వర్షం కురిస్తే ఆ పచ్చి ఇటుకలు మట్టిముద్దగా మారిపోతాయి. అందుకని గ్రామస్తులంతా చిత్రావతి ఆవలి ఒడ్డున దొరికే ఎండుటాకులను తెచ్చి ఇటుకలపై కప్పి అవి తడవకుండా ఉంచాలని పరుగులు పెడుతున్నారు. వారి వెంట 'సత్యం' కూడా ఉన్నారు. 'సత్యం' చిత్రావతి మధ్యకి వచ్చిన తరువాత ఉన్నట్టుండి ఆగిపోయి, తన చిట్టిచేతులతో ఆకాశంవైపు చూపుతూ, "వెంకమ్మా, వాన రాదు" అని ప్రకటించారు. ఆశ్చర్యంగా అందరూ ఆకాశంవంక చూశారు. దట్టంగా అలుముకున్న మేఘాలు విడిపోయి కదలిపోతున్నాయి. అందరూ ఆశ్చర్యానందాలతో ఆ దృశ్యాన్ని తిలకిస్తూ ఉండగా, తన ప్రతాపాన్ని చాటుతూ సూర్యుడు గోచరమయ్యాడు. అందరూ 'సత్యం' సామాన్య బాలుడు కాదు అన్న విశ్వాసంతో పులకించిపోయారు.

అలాగే, స్వామి దివ్యవతారిగా ప్రసిద్ధమయిన తరువాత 1975లో కృష్ణాష్టమి రోజున నెరపిన లీలను స్మరించుకుందాం. ఆరోజున పుట్టపర్తిలోనూ పరిసర ప్రాంతాలలోనూ కురిసిన భారీ వర్షాలవల్ల చిత్రావతి నదికి వరద వచ్చి గ్రామంలోకి ప్రవేశిస్తున్నది. గ్రామం ముంపుకు గురి అయ్యే ప్రమాదాన్ని శంకించి ప్రజలు భయభ్రాంతులకు గురి అయ్యారు. అప్పుడు స్వామి ప్రశాంతినిలయం తూర్పు భాగాన ఉన్న ఇళ్ళపైకి వెళ్ళి, వరద ఉధృతితో ఉరకలు వేస్తున్న చిత్రావతి వంక చూశారు. అంతే... చిత్రావతి స్వామి చూపులోని అంతరాధాన్ని అర్థం చేసుకున్నట్లు వినమ్రతతో వెనుకడుగు వేయడం మొదలుపెట్టింది. అప్పటివరకూ ఉన్న ఉగ్ర రూపం వదలి ప్రశాంతంగా పరిధులకు లోబడి ప్రవహిస్తూ ఉంటే, చూసిన ప్రజలు ప్రకృతిపై స్వామి ఆధిపత్యానికి అచ్చెరువంది కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా ప్రణమిల్లారు.

ఈవిధంగా స్వామి నెరపిన అనేక అద్భుత లీలలకు పవిత్ర చిత్రావతీ నది, దాని పరీవాహక ప్రాంతం వేదిక కావటం, ఆ అద్భుత లీలలు స్వామి అవతార వైభవం విశ్వవ్యాప్తమవటానికి 'విజిటింగ్ కార్డ్' కావటం స్వామి

చిత్రావతిపై కురిపించిన అనుగ్రహ వర్షానికి నిదర్శనాలు. అలాగే ప్రతి నిత్యం మనము బ్రహ్మముహూర్త సమయంలో భక్తిశ్రద్ధలతో పఠించుకునే సుప్రభాతంలో, "చిత్రావతీ తట విశాల సుశాంత సౌధే తిష్ఠంతి సేవక జనాస్తవ దర్శనార్థం" అంటూ ప్రస్తావించటం గమనార్హం. అలా స్మరించుకునే సమయంలో పవిత్ర చిత్రావతినదీమతల్లిని, ఆధ్యాత్మిక శోభతో విరాజిల్లుతున్న ప్రశాంతినిలయాన్ని, అందులో మందస్మిత సుందర వదనారవిందులై భక్తబృంద పరివేష్టితలైన సర్వదేవతాతీతస్వరూపులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిని మనస్సునిండా నింపుకుని మన ఆధ్యాత్మిక సాధనను ఆనందోత్సాహాలతో కొనసాగించుకోవటానికి స్వామి ప్రసాదించిన అద్భుత వరం ఇది. ఆ వరాన్ని

చిత్రావతి ఘాట్ వద్ద కొలువుదీరిన సాయిశ్వరుడు

సద్వినియోగపరచుకోవాలన్న దృఢసంకల్పంతో భక్తులు, మహాభినిష్ఠమణానంతరం, చిత్రావతి సైకతాలపై స్వామి మందిరాన్ని నిర్మించి, ప్రతి గురువారం సాయంకాలం 6.30కు చిత్రావతికి హారతి ఇచ్చే సత్సాంప్రదాయానికి శ్రీకారం చుట్టడం ముదావహం. మనం మన సాధనలో భాగంగా "ఓం శ్రీసాయి చిత్రావతీ తట పుట్టపర్తి విహారిణే నమః" అన్న దివ్యనామాన్ని నాలుకపై నాట్యమాడిస్తూ మన జీవితాలను పునీతం చేసుకుందాం. ❖

వార్షిక క్రీడోత్సవం, బాలవికాస్ సమ్మేళనం,

వైట్ ఫీల్డ్ ఆసుపత్రి 19వ వార్షికోత్సవం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

విద్యార్థినీ విద్యార్థులలో శరీర దారుఢ్యాన్ని, మానసిక వికాసాన్ని పెంపొందించే విలువల ఆధారిత విద్యా విధానానికి ఎన్నో దశాబ్దాల క్రితం భగవాన్ బాబావారు రూపకల్పన చేశారు. సమగ్ర విద్యావిధానములో అంతర్ భాగముగా సాయి విద్యాలయాల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ప్రతి యేటా జనవరి 11న పుట్టపర్తి హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలో పలు క్రీడా సాంస్కృతిక ప్రదర్శనలను నిర్వహిస్తారు.

2020 జనవరి 11న ఉదయం 8 గంటలకు మోటార్ సైకిళ్ళ ఎస్కార్టుతో, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో ఆహ్వానించగా, భగవాన్ బాబావారి చిత్తఱువున్న వాహనం హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలోకి ప్రవేశించింది. విద్యార్థినీ విద్యార్థుల బృందాలకు నేతృత్వము వహిస్తున్న వారు పతాకాలను ధరించి, భగవాన్ బాబావారికి వందనములర్పించారు.

వేదప్రవచనానంతరం, 3000 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు కవాతుచేస్తూ, శాంతివేదికవద్ద విశ్వవిద్యాలయ వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ భగవాన్ బాబావారికి ప్రణతు లర్పించారు. పతాకాన్ని ఆవిష్కరించిన అనంతరం, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ప్రతిజ్ఞ చేశారు. ఈ సంవత్సరం క్రీడోత్సవాల చిహ్నం, 'దేవలోక సింహం' హిల్స్ వ్యా స్టేడియం కొండపై ఉన్న ప్రధాన క్రీడాజ్యోతిని వెలిగించగా అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు బ్రాస్ బ్యాండ్ పై క్రీడోత్సవ ఇతివృత్త గీతాన్ని వినిపించడంతో క్రీడోత్సవం ఘనంగా ప్రారంభమైంది.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ప్రశాంతినిలయం, బృందావనం, ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ ల విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు సంయుక్తముగా పదహైదు రకాల క్రీడాంశాలను

ప్రదర్శించారు. రోలర్ స్కేటింగ్, యుద్ధ విన్యాసాలు జీవిత చక్రంలో ప్రతి వ్యక్తి పాటించవలసిన సమతుల్యతకు ప్రతీకగా నిలిచాయి. మోటార్ బైక్ స్టంట్స్, అగ్నికీలల మధ్యనుండి దూకడం ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచాయి. భావవ్యక్తీకరణ ప్రధానాంశముగా, వివిధ భాషలకు, సంస్కృతులకు చెందిన ఆరు రకాల నృత్యాలు తదుపరి అంశము. మరొక ఆసక్తికరమైన అంశము 'సాయిబోట్స్!' రోబోల కదలికలద్వారా, నృత్యముద్వారా, కథాప్రక్రియ ద్వారా భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరితములోని ఘట్టాలను ఆవిష్కరించారు. తదుపరి, 45 అడుగుల ఎత్తు ఉన్న ఇనుప నిర్మాణంపై, తాడు సహాయంతో విద్యార్థులు చేసిన విన్యాసాలు ఆకట్టుకున్నాయి. 35 అడుగుల ఎత్తు నుండి దూకుతూ, నేలకి అతిసమీపంలో, తాడుతో వేసిన మెలికల ఆధారంగా ఆగిపోవడం ప్రేక్షకులను ఉత్కంఠభరితులను చేసింది. తెల్లని చేతితోడుగులను ధరించిన విద్యార్థులు వివిధ ఆకృతులుగా ఏర్పడ్డారు. భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవానికి ప్రతీకగా ఏర్పడిన ఆకృతి ఆనాటి ఉదయం సమర్పించిన ప్రదర్శనలలో చివరి అంశము.

ఆరోజు సాయంవేళలో శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ హైస్కూల్ బాలలు ఆత్మనివేదనం ప్రధానాంశంగా హిమాలయాల పర్వత సానువులలో నివసించే గూఢ్ఘాల 'మరూని' నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. ఛార్లీఛాప్లిన్ వేషధారులైన బాలలు 'అధోదృష్టితో ఇంద్రధనుస్సును కాంచలేము' ఇతివృత్తాన్ని నాట్యరూపంలో ప్రేక్షకుల ముందుంచారు. హనుమంతుని దృఢభక్తిని, సంపూర్ణ శరణాగతి తత్వాన్ని శ్లాఘిస్తూ చేసిన నృత్యం వారి కార్యక్రమంలో చివరి అంశము.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్ (వైట్ ఫీల్డ్) కాలేజి ఆఫ్ నర్సింగ్ అండ్ అలైడ్ హెల్త్

సైన్సెస్ విద్యార్థినులు నియంత్రణ, సమన్వయము ప్రాతిపదికగా బంతులతో, బాస్కెట్ బాల్తో విన్యాసాలు చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి హైమరీ స్కూలు బాలలు మరియు శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థినులు అంతరంగ సాయికి ప్రణతులర్పిస్తూ 'సాయి సమర్పణ' నృత్యాన్ని సమర్పించారు. "జీవితం ఒక ఆట, ఆడు" ప్రధానాంశముగా విన్యాసాలను చేశారు. దైవప్రేమ ఇతివృత్తముగా సమర్పించిన గుజరాతీయుల జానపద నృత్యము 'దాండియా' మరొక అంశము.

అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు 'ఏరియల్ ఏక్రోబాటిక్స్' ప్రదర్శనలో భాగంగా సాహసోపేతమైన విన్యాసాలను చేశారు. పిరమిడ్ ఆకృతిగా ఏర్పడ్డారు. తదుపరి అంశములో భగవాన్ బాబావారి అవతరణము, వారు స్థాపించిన సంస్థల లక్ష్యాన్ని వివరిస్తూ ఎల్ ఇడి లైట్ల ప్రదర్శన నిర్వహించారు. మంగళహారతితో వార్షిక క్రీడోత్సవం ముగిసింది.

ఆ తరువాత నాలుగు రోజులపాటు సాయికుల్చర్తో హాలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు కొనసాగాయి.

'దునియా ఏక్ పరివార్':

2020 జనవరి 12న సాయంసమయంలో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు 'వసుదైవ కుటుంబకమ్' సందేశంతో ఒక నాటికను సమర్పించారు. క్లిష్ట సమయాలలో భగవంతుడు భక్తులను పరిపరివిధాలుగా ఆదుకుంటాడని ఈ నాటిక తెలియ జేసింది. చివరగా, భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్వరంలో "నిస్వార్థమైన ప్రేమను సేవగా అభివ్యక్తికరించడమే ఉత్తమ సాధన" సందేశం వినబడింది.

పిమ్మట, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ శివరామకృష్ణయ్య ప్రసంగిస్తూ, దేశంలోని 6000 పాఠశాలలను పరిగణనలోకి తీసికొని గత యేడాది సిబిఎస్ఇ పరీక్షా ఫలితాలను విశ్లేషించగా, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు 12వ ర్యాంకు సాధించిన దన్నారు. భక్తిశ్రద్ధలతో, అంకితభావంతో కృషిచేస్తున్న అధ్యాపకులను, విద్యార్థులను అభినందించారు.

అధ్యాపకులు శ్రీ వేదనారాయణన్ ప్రసంగిస్తూ, తమ తల్లి తండ్రి గురువు దైవం అయిన భగవాన్ బాబావారిపట్ల కృతజ్ఞతగా సమర్పణభావంతో కృషి చేయడంవల్లనే విద్యార్థిని విద్యార్థులు సత్ఫలితాలను సాధిస్తున్నారన్నారు.

తదుపరి, క్రిందబేదాది సిబిఎస్ఇ, 10, 12 తరగతుల పరీక్షలలో అత్యుత్తమ ఫలితాలను సాధించిన విద్యార్థిని విద్యార్థులకు సన్మానం జరిగింది. శాంభవి గొల్లపూడి, సుజన శారదసాయి, అపర్ణ ఎమ్ 12వ తరగతిలో 97.2%తో మొదటి ర్యాంక్ను; మయాంక్ సూర్య 96.8%తో రెండవ ర్యాంక్ను; 96.6%తో సాయీశ లూథ్ర మూడవ ర్యాంక్ను సాధించారు. 10వ తరగతిలో ప్రత్యూష కుమార్ సాహూ 97.85%తో మొదటి ర్యాంక్ను; సాయిప్రసన్న గురుమూర్తి 97.4% తో రెండవ ర్యాంక్ను; జి. జీవిక 97%తో మూడవ ర్యాంక్ను సాధించారు.

'సంత్ నామ్ దేవ్, ఎ స్టోరీ ఆఫ్ సఖ్య భక్తి' - నాటిక:

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు 2020 జనవరి 13న సంత్ నామ్ దేవ్ చరితాన్ని మరారా అభంగాలతో నాటికగా సమర్పించారు. నామ్ దేవ్ క్రమక్రమేణ పాండురంగ విఠలుడు పండరీపురానికి మాత్రమే పరిమితుడుకాడనీ, సర్వవ్యాపి అని గ్రహిస్తాడు. "ఆయె ద్వార్ తేరా విఠలా" బృందగానముతో నాటిక ముగిసింది.

'మైన్ టు డైన్' - నాటిక:

ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ విద్యార్థులు మానవత్వము నుండి మాధవత్వానికి చేసే ప్రయాణం కథావస్తువుగా, "మైన్ టు డైన్" నాటికను జనవరి 14న సమర్పించారు. అహంకారమును త్యజించి, ఏకాత్మతత్వమును అనుభవించడమే మానవ జీవిత లక్ష్యము. పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో మనం దైవాన్ని ఆశ్రయస్తే చాలు, దైవం మన యోగక్షేమాలను చూసుకుంటూ మనల్ని దివ్యపథంవైపు నడిపిస్తాడన్నది ఈ నాటిక సందేశము.

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతిక ఉత్సవాల ముగింపు కార్యక్రమం జనవరి 15 సంక్రాంతి పర్వదినం రోజున

జరిగింది. బహుమతి ప్రదానం, ప్రసంగాలు నాటి కార్యక్రమంలో చోటు చేసుకున్నాయి. ఉదయం 8.20 నిమిషాలకు వేదపఠనంతో, బ్యాండ్ వాదనతో, పతాకాలను ధరించిన విద్యార్థుల కవాతుతో సభ ప్రారంభమైంది. నాటి సభకు నేతృత్వం వహించిన శ్రీ ఎస్. సాయి మనోహర్ స్వాగతోపన్యాసంలో సంక్రాంతి పండుగ విశిష్టతను తెలియజేశారు. విద్యార్థినీ విద్యార్థులు కాంక్షించే ఏకైక బహుమతి భగవాన్ బాబావారి ప్రేమాశీస్సులే అన్నారు. మన ప్రయత్నములన్నింటినీ వారి దివ్యచరణారవిందముల చెంత సమర్పించాలి అన్నారు.

డా॥ పి.ఎల్. రాణి (అనంతపురం క్యాంపస్) ప్రసంగిస్తూ, క్రీడాసాంస్కృతికోత్సవాలు అన్యోపదేశంగా ఆధ్యాత్మిక భావప్రకటనయే అన్నారు.

అనంతరం, విద్యార్థిని ఎమ్. అమృత, విద్యార్థులు అరవింద్ నారాయణ్, వి.ఎస్. రిషికేశ్, కె.ఎమ్. శ్రీధర్లు ఉపన్యసించారు. క్రీడాసాంస్కృతికోత్సవాలు విద్యార్థినీ విద్యార్థులలో సహనాన్ని, దీక్షను పెంపొందిస్తాయని వారు చెప్పారు. పరస్పర సహకారము, ఐకమత్యము క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాల విజయానికి సోపానములన్నారు.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి (ఐఐఎస్, రిటైర్డ్) వ్యవస్థాపక దివ్యఛాన్సలర్ కప్పులను విద్యాలయాలకు అందజేశారు. ఆ తరువాత, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు మరియు శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థలోని వివిధ క్యాంపస్లకు చెందిన విద్యార్థినీ విద్యార్థులు వ్యక్తిస్థాయిలో, సమష్టిగానూ కనబరచిన ప్రతిభకు గుర్తింపుగా ట్రోఫీలను అందుకున్నారు.

ఆ తరువాత ప్రసారమైన దివ్యసందేశంలో, “మనస్సుపై ఆధిపత్యం సాధించిన వ్యక్తి ఈ విశ్వంలో దేనినైనా సాధించగలడు. మనస్సును మించిన శక్తి ఇంకేదీ లేదు. బంధానికి, మోక్షానికి మనస్నే కారణం. విద్యార్థినీ విద్యార్థులు మనోవాక్యాయకర్మలలో సమన్వయం సాధించి భగవదర్చితం గావించాలి. సత్యధర్మాలను పాటిస్తూ ఆదర్శవంతమైన జీవితం గడపాలి. ఇదే యథార్థమైన భారతీయ సంస్కృతి” అని సెలవిచ్చారు భగవాన్.

శ్రీ సత్యసాయి క్రికెట్ లీగ్

సంక్రాంతి రోజున సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల జాతీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాంధ్య శ్రీ సత్యసాయి నేషనల్ క్రికెట్ లీగ్ 20-20 సీరీస్ను ప్రకటించారు. సమితి, జిల్లా మరియు జోనల్ స్థాయిలలో పోటీలను నిర్వహించిన అనంతరం, 2020 ఆగస్టు 23న శ్రీ సత్యసాయి హిల్స్ స్టేడియంలో ఫైనల్ నిర్వహింప బడుతుంది. ప్రముఖ క్రికెటర్ వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్ సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులతో, సంస్థ పెద్దలతో కలసి ట్రోఫీని ఆవిష్కరించారు. 1997 డిసెంబరులో హిల్స్ స్టేడియంలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్ పోటీలో సచిన్ టెండుల్కర్ నేతృత్వంలోని ఇండియా ఎలెవెన్ జట్టు ఇంటర్నేషనల్ ఎలెవెన్ జట్టును ఓడించి, భగవాన్ దివ్యహస్తాలనుండి ఈ ట్రోఫీని అందుకున్నది. ఆనాటి మ్యాచ్కు క్రికెట్ దిగ్గజాలు సునీల్ గవాస్కర్, గుండప్ప విశ్వనాథ్, అల్విన్ కాళీచరణ్, ఇషిఎస్ ప్రసన్న, కైప్ లాయిడ్, జహీర్ అబ్బాస్, హనీఫ్ మహమ్మద్ తదితరులు హాజరయ్యారు.

వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్ మాట్లాడుతూ, శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కప్ నిర్వహణ సందర్భంలో తాను తొలిసారి స్వామి సన్నిధికి వచ్చానని, క్రికెటర్గా తాను క్లిష్ట పరిస్థితులు ఎదుర్కొన్నప్పుడు తనకు భగవాన్ ఆశీస్సులు లభించాయన్నారు. తదుపరి, క్రికెట్ లీగ్కు సంబంధించిన సూత్ర నియమావళిని విడుదల చేశారు.

ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, ప్రశాంతినిలయం విద్యార్థులు సమర్పించిన ‘సర్వం కృష్ణమయం’ నాటికలో శ్రీకృష్ణ అవతారతత్వమును వెల్లడించే ఘట్టాలను ప్రదర్శించి భక్తులను అలరించారు.

బాలవికాస్ సమ్మేళనం

జనవరి 4, 5 తేదీలలో ప్రశాంతినిలయంలో గ్రూపు 3 బాలవికాస్ విద్యార్థినీ విద్యార్థుల 7వ స్నాతకోత్సవం, అఖిల భారత బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థుల 10వ వార్షిక సమ్మేళనం ఘనంగా నిర్వహింపబడినవి.

ముందుగా, శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్, విశాఖపట్నం బాలులు ‘సర్వరోగనివారిణి గాయత్రి’ నేపథ్యంలో వినిపిస్తూ

ఉండగా, బ్రాన్ బ్యాండ్ వాదనతో ఊరేగింపులో పాల్గొన్నారు. అనంతరం, శ్రీ సత్యం అగర్వాల్ (హిమాచల్ ప్రదేశ్) 50 వసంతాల బాలవికాస్ ఉద్యమంపై ప్రసంగించారు.

మానవులలో మానవత్వం అడుగంటిపోయిందని, మానవాళిని ఈ విపత్తునుండి రక్షించటానికి భగవాన్ బాబావారు బాలవికాస్ను అనుగ్రహించారన్నారు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య. వీరు భవిష్యత్ ప్రణాళికలో భాగంగా, 'శ్రీ సత్యసాయి క్రికెట్ లీగ్', 'శ్రీ సత్యసాయి షార్ట్ ఫిలిమ్ ఫెస్టివల్', 'శ్రీ సత్యసాయి లీడర్ షిప్ ప్రోగ్రామ్'లను ప్రకటించారు. ఈ పథకాలు యువత శ్రేయస్సే లక్ష్యంగా పని చేస్తాయి అన్నారు.

శ్రీమతి పిడతల గంగ (శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషనల్ కోఆర్డినేటర్, శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్, తెలంగాణ) విద్యార్థినీ విద్యార్థులచే ప్రతిజ్ఞ చేయించిన అనంతరం నాటి కార్యక్రమానికి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన జస్టిస్ వి. రామసుబ్రహ్మణ్యం (జడ్జి, సుప్రీమ్ కోర్ట్ ఆఫ్ ఇండియా) తాను బాలవికాస్ మొదటి బ్యాచ్లో శిక్షణ పొందానని చెబుతూ భగవాన్ బాబావారు ప్రారంభించిన బాలవికాస్ ఉద్యమ వైశిష్ట్యాన్ని కొనియాడారు. లౌకిక విద్యలను అందించే విద్యాసంస్థల సర్టిఫికేట్లకన్న బాలవికాస్ సర్టిఫికేట్ ఎంతో విలువైనది అన్నారు. బాలవికాస్కు సంబంధించిన సీడీలను విడుదల చేశారు. తదుపరి, శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్, వెస్ట్ బెంగాల్ శాఖ 'ది లీఫ్ ఆఫ్ గ్రాటిట్యూడ్' నాటికను ప్రదర్శించారు. బాలవికాస్ శిక్షణ బాలబాలికలపై చూపుతున్న సత్ప్రభావం ఈ నాటిక కథా వస్తువు.

జనవరి 5వ తేదీన 10వ వార్షిక జాతీయ స్థాయి బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థుల సమ్మేళనంలో అనూషగారు (నాసిక్) ప్రసంగిస్తూ, బాలవికాస్ శిక్షణ తనలో మానసిక పరిణతి తీసుకువచ్చిందన్నారు. బాలవికాస్ ఒక పరివర్తన కేంద్రం అన్నారు.

బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థి సాయిగిరిధర్ (తమిళనాడు) బాలవికాస్ శిక్షణద్వారా పెంపొందించుకున్న విలువలు తనలో అత్మవిశ్వాసాన్ని గణనీయంగా పెంచాయన్నారు.

తదుపరి, బాలవికాస్, మహారాష్ట్ర విభాగమువారు 'భజరే భయ్యా రామ్ గోవింద హరి', 'ఏకీతరి గాతే గాతే గీత్...' పాటలు పాడారు. ఆ తరువాత గోటిపువ (ఒడిషా) జానపద నృత్య ప్రదర్శన జరిగింది. పంజాబీ విద్యార్థులు భాంగ్రా నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. అనంతరం, బాలవికాస్ గీతాల పెన్డ్రైవ్ను విడుదల చేశారు. బహుముఖ ప్రజ్ఞను కనబరచిన బాలవికాస్ పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులు సత్కారములను అందుకున్నారు.

వైట్ ఫీల్డ్ హాస్పిటల్ 19వ వార్షికోత్సవం

2020 జనవరి 19న స్వామి సన్నిధిలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్ ఫీల్డ్ 19వ వార్షికోత్సవంలో హాస్పిటల్ ఉద్యోగులు, భక్తులు ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. 2001 జనవరి 19న నాటి భారత ప్రధాని శ్రీ అటల్ బిహారీ వాజ్ పేయ్ భగవాన్ దివ్యసమక్షంలో ఈ ఆసుపత్రిని ప్రారంభించారు.

19వ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని హాస్పిటల్ ఉద్యోగులు సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. డైరెక్టర్ డా॥ శేఖర్ రావు ప్రసంగిస్తూ, ఉద్యోగులందరూ ఒక కుటుంబంవలె మెలగుతూ ప్రేమతో వైద్యసేవల నందిస్తున్నారన్నారు. రెండు దశాబ్దాలుగా ఉన్నత ప్రమాణాలతో ఉచిత వైద్యసేవలందిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ వైద్యరంగానికి ఆదర్శంగా నిలుస్తూ, అట్టి వైద్యాలయాల స్థాపనయొక్క ఆవశ్యకతను ప్రపంచానికి చాటిందన్నారు.

అనంతరం, హాస్పిటల్ సిబ్బంది "సాయి - ది వే, ది ట్రూత్ అండ్ ది లైఫ్", కార్యక్రమాన్ని ప్రదర్శించారు. ఈ ఆసుపత్రి సమగ్రమైన ఆరోగ్య సేవలద్వారా శారీరక, మానసిక రుగ్మతల నివారణకు చికిత్సను చేపట్టడంతో పాటు ఆధ్యాత్మికదృక్పథమును ప్రోత్సహించి పరిపూర్ణమైన ఆరోగ్యాన్ని అందించటానికి కృషి చేస్తున్నదని ఈ ప్రదర్శన సందేశం. ఆస్పత్రి ఉద్యోగుల పిల్లలు ఆంగ్ల వర్ణమాలతో, అంకెలతో విలువల ఆచరణపై ఒక ప్రదర్శన ఇచ్చారు.

రేడియో సాయి భజన ఛానల్ వార్షికోత్సవం

రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ గత సంవత్సరం మార్చిలో యూట్యూబ్ భజన ఛానల్ను ప్రారంభించింది.

ఈ ఛానల్ కు ప్రస్తుతం ఉన్న చందాదారుల సంఖ్య 39,000; వీక్షణలు 10 మిలియన్లు దాటింది.

ఈ భజన ఛానల్ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని నామసంకీర్తన వైశిష్ట్యాన్ని వివరిస్తూ ప్రశాంతి భజన బృందంవారు జనవరి 20వ తేదీ సాయంత్రం స్వామి సన్నిధిలో ఒక సంగీత విభావరిని సమర్పించారు.

ముందుగా 'రేడియో సాయి' డైరెక్టర్ శ్రీ సుందర్ స్వామినాథన్ ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారి దివ్య అనుగ్రహశీఘ్నలతో ఈ భజన యజ్ఞం ఎంతో స్ఫూర్తిదాయకంగా, విజయవంతంగా సాగుతున్నదన్నారు.

అనంతరం, 'నారాయణ్ భజ నారాయణ్' పాటతో సంకీర్తన ప్రారంభమైంది. ప్రశాంతి భజన బృందము మరియు రేడియో సాయి టీమ్ సభ్యులు ఆనాటి సంకీర్తనలో పాల్గొన్నారు. భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవ గీతం 'సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు'తో సంకీర్తనను ముగించారు.

తదుపరి, డెన్మార్క్ కి చెందిన సాయి భక్తులు శ్రీ రామన్, 'సాయిబాబా ఆఫ్ ఇండియా' బ్యానర్ క్రింద స్వచ్ఛంద సేవకుల సహకారంతో నిర్వహిస్తూ వస్తున్న 'శ్రీ సత్యసాయిబాబా' ఫేస్ బుక్ పుటను భగవాన్ కి అంకిత మిచ్చారు. ప్రస్తుతం 4.2 మిలియన్ల చందాదారులున్న ఆ ఫేస్ బుక్ పుటను ఇకమీదట శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు నిర్వహిస్తుంది.

భజనానంతరం మంగళహారతితో రేడియో సాయి యూట్యూబ్ భజన ఛానల్ వార్షికోత్సవం ముగిసింది.

సిక్కిం భక్తుల పర్తియాత్ర

సిక్కిం రాష్ట్రం నుండి ఏతెంచిన సాయి భక్తులు 2020 జనవరి 2న స్వామి సన్నిధిలో 'తీహార్' నృత్యనాటికను సమర్పించారు. నేపాల్ సంతతివారు సిక్కింలో ఐదు రోజులపాటు వైభవంగా జరుపుకునే తీహార్ పండుగకు ఈ నాటిక అనుసరణ. శ్రీమహావిష్ణువు వామనావతారం దాల్చి, బలిచక్రవర్తికి మోక్షప్రాప్తిని కలిగించిన ఉదంతం ఈ నాటిక కథావస్తువు. ఈ ప్రదర్శనకు ముందు సిక్కిం రాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల అధ్యక్షులు తమ రాష్ట్రంలో చేపట్టిన సేవల్ని లఘుచిత్రాల సహాయంతో వివరించారు.

జనవరి 3వ తేదీ ఉదయం సిక్కిం సాయి యువత సభ్యులు భగవాన్ సన్నిధిలో మురళీ గానముతో ప్రారంభించి భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. సుందరమైన జలపాతాలతో, సమున్నతమైన కాంచెన్ జంగా పర్వతంతో ప్రకృతి రమణీయతకు ఆలవాలమైన సిక్కిం రాష్ట్ర ప్రజల హృదయాలలో భగవాన్ బాబావారు ప్రేమబీజాలను నాటి బాహ్యమైన అందాలకు అంతరంగిక సౌందర్యాన్ని అద్దారన్న దివ్యభావము సిక్కిం భక్తుల సంకీర్తనలో గోచరించింది.

యుఎస్ఎ భక్తుల పర్తియాత్ర

యుఎస్ఎకి చెందిన ప్రశాంతి ట్రస్టు కార్యనిర్వాహక సభ్యులతోకూడిన ఒక భక్తబృందం తమ మూడు రోజుల పర్తియాత్రకై 2020 జనవరి 1వ తేదీన ప్రశాంతినిలయం విచ్చేసారు.

జనవరి 3వ తేదీ సాయంత్రం ముందుగా ప్రశాంతి ట్రస్టు వ్యవస్థాపక కార్యదర్శి డా॥ రవి దాబిర్ భగవాన్ కి హృదయాంజలి సమర్పిస్తూ ప్రసంగించారు. తనకు బాల్యంలోనే స్వామి సన్నిధికి వచ్చే మహద్భాగ్యం కలిగించిన తన తల్లిదండ్రులకు ఆయన కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. ఇటీవల తీవ్రమైన గుండె జబ్బునుండి స్వామి తనను కాపాడారన్నారు. మనము సంపూర్ణ శరణాగతి భావాన్ని అలవర్చుకుంటే స్వామి తమ దివ్యానుగ్రహాన్ని నిరంతరం మనపై వర్షిస్తారన్నారు.

తదుపరి, ప్రశాంతి ట్రస్టు వ్యవస్థాపక ధర్మకర్త శ్రీ రమేష్ వాద్వానీ భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీఘ్నలతో 1992లో మానవసేవే ధ్యేయంగా ప్రశాంతి ట్రస్టును ఏర్పాటు చేయడం జరిగిందన్నారు. పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రికి అనుబంధంగా నూతన భవనాన్ని నిర్మించే అవకాశం భగవాన్ తమ ట్రస్టుకు ప్రసాదించారన్నారు. మనలో గూడుకట్టుకున్న అహంకార మమకారాలను తొలగించి ఆత్మోన్నతి కలిగించడానికే భగవాన్ మనలో త్యాగస్ఫూర్తిని కలిగించి సేవాపథంలో నడిపిస్తున్నారన్నారు. కార్యక్రమంలో చివరిగా, యుఎస్ఎకి చెందిన 'సాయి సిస్టర్స్' సాయి కిరణ్ మరియు సాయి నివేదితలు సంకీర్తన చేశారు.

ఖమ్మం జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఖమ్మం జిల్లా సాయి భక్తులు, బాలవికాస్ బాలలు వారి పరమ పవిత్ర పర్తియాత్రలో భాగంగా జనవరి 27 సాయంత్రం సాయికుల్వంట్ హాలులో భక్తులను సంగీత, నృత్య కార్యక్రమాలతో అలరించారు. ముందుగా ఖమ్మం జిల్లా సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారి అనంత ప్రేమవాహిని ఖమ్మం జిల్లాను ముంచెత్తిందన్నారు. జిల్లాలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు 7 సమితులుగాను, 27 భజన మండలులుగాను విస్తరించి సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నాయన్నారు. 1987 నుండి వారానికి రెండుసార్లు ఖమ్మం మందిర ప్రాంగణంలో ఉచిత వైద్యసేవలు అందించబడుతున్నాయి. 1998లో మధిర సమితిలో ప్రారంభమైన ఆయుర్వేద వైద్యసేవలద్వారా ఇంతవరకు సుమారు రెండు లక్షలమందికి ప్రయోజనం చేకూరింది. 2001లో శ్రీ సత్యసాయి బాలవిహార్ ప్రారంభింపబడింది. స్వామివారు అనుగ్రహించిన దీన

జనోద్ధరణ పథకంలోని 12మంది పిల్లలతో ఈ బాలవిహార్ ఇమిడిపోయింది. శ్రీమతి ఈశ్వరాంబ వృద్ధమహిళాశ్రమం 1998లో ఖమ్మం పట్టణంలో ప్రారంభమై, 36 మంది మహిళలతో ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంతో విరాజిల్లుతోంది. జాతీయ నిత్యనారాయణసేవలో భాగంగా అన్ని సమితుల నుండి అమృతకలశాలను అందించడం జరుగుతోంది. మహిళలకు ఉచితంగా టైలరింగ్లో శిక్షణ ఇస్తున్నారు.

జిల్లా అధ్యక్షుల ప్రసంగానంతరం బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులు బాలవికాస్ విశిష్టతను, భక్త రామదాసు జన్మస్థలమైన నేలకొండపల్లి ఖ్యాతిని, చిత్రవతీ నది పవిత్రతను కీర్తనలతో, నర్తనతో హృద్యంగా చిత్రీకరించారు. 1965-2020 మధ్యకాలములో ఖమ్మం జిల్లాలో సాయి భక్తులు చేపట్టిన సమాజసేవలపై ఒక వీడియోను ప్రదర్శించారు.

జనవరి 28 సాయంత్రం భగవాన్ సన్నిధిలో ప్రముఖ గాయనీ గాయకులు సంగీత విభావరి సమర్పించారు. ❖

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం.8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము : శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్, ప్రశాంతినిలయం, అనంతపురం జిల్లా-515134
 2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు? : ప్రతి మాసమునకు
 3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్
 - భారతీయ పౌరుడా? : అవును
 - చిరునామా : WEST 2, C - 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
 4. సంపాదకుడు : వి. శ్రీనివాసులు
 - భారతీయ పౌరుడా? : అవును
 - చిరునామా : WEST 4, A - 14, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
 5. తేదీ 29.2.2020 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువవాటా కలిగిన భాగస్వాములు లేక షేరు హోల్డర్లయొక్క షేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134
- కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరుగల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ధ్రువీకరించుచున్నాను.

తేదీ 1.03.2020

(సం||) కె.ఎస్. రాజన్

బహుమతి ప్రదానోత్సవం

‘సంత్ నామ్ దేవ్: ఏ స్టోరీ ఆఫ్ సఖ్య భక్తి’

‘దునియా ఏక్ పరివార్’

‘సర్వం కృష్ణమయం’

‘మైన్ టు డైన్’

వి.వి.ఎస్. లక్ష్మణ్ ప్రసంగం

‘శ్రీ సత్యసాయి యూనిటీ కమ్’ ఆవిష్కరణ

Date of Publication 23rd February 2020

జస్టిస్ రామసుబ్రహ్మణ్యన్ ప్రసంగం

వైట్ ఫీల్డ్ హాస్పిటల్ 19వ వార్షికోత్సవం

ఖమ్మం జిల్లా బాలల నృత్య కార్యక్రమం

ఈనాటి నాస్తికత్వానికి కారణం అస్తికులే!

సముద్రములో కావలసినంత జలము ఉంటుందాది. కానీ, ఒక చిన్న పాత్రను తీసుకుపోయి ఎక్కువ జలము కావాలంటే, సాధ్యమవుతుందా?! ఈనాటి భక్తిప్రపత్తులు అరీతిగా ఉంటున్నాయి. ముందు ఒక వేషము, వెనుక మరొక వేషము! ముందు ఒక నడత, వెనుక మరొక నడత! ఇలాంటి ప్రవర్తనను చూసే నాస్తికులు అధికమైపోతున్నారు. ఈనాటి నాస్తికత్వానికి అస్తికులే కారణం. భక్తిప్రపత్తులను ఏరీతిగా ప్రకటిస్తున్నారో దానికి తగినట్లుగా నడత లేకపోవడమే కారణం. “స్వామి ఉపన్యాసాలు చాలా బాగున్నాయి, బాగా విన్నాము” అనేది కాదు నేను మీనుండి కోరే జవాబు. “బాగా మారినాము” అనే జవాబు నాకు కావాలి. మీలో అట్టి మార్పు రావాలి. అదే భక్తికి సరియైన గుర్తు. కుంభవర్షము కురిసిందని చెప్పినప్పుడు, నేలపైన కొంత అయినా తేమ ఉండాలి కదా! లేకపోతే, కుంభ వర్షానికి గుర్తేమిటి?! ‘మేము భక్తులమ’ని చెప్పుకుంటూ, దానిని కించిత్తయినా ప్రవర్తనలో నిరూపించకపోతే, ఇంక భక్తికి గుర్తేమిటి?! చెప్పినటువంటి మాటలను చక్కగా నడుచుకోవటానికి ప్రయత్నించండి.

- డా.డా.

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారునుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, వట్టికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Ananthapuram district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : V. Srinivasulu